

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jednal v hlavních líčeních konaných v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Vašků a soudců přísedících Mgr. Vladimíra Kláska a Zdenka Voždy a dne 4. dubna 2019 rozhodl **takto:**

Obžalovaní

Ing. Zdenek P.,

narozený dne xxx v xxx, trvale bytem xxx,

Jakub S.,

narozený dne xxx v xxx, trvale bytem xxx,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

SOREDO-CZ s.r.o.

IČ 29444713 se sídlem Radslavice č.p. 315, jednající zmocněncem Mgr. Janem Horáčkem, advokátem se sídlem Přerov, Žerotínovo náměstí 839/13,

Izeleten s.r.o.

IČ 28951778, se sídlem Olomouc - Hodolany, tř. Kosmonautů 989/8, jednající zmocněncem Mgr. Petrem Vavříkem, advokátem se sídlem Přerov, Bartošova 1660/16,

jsou vinni, že

I. Obžalovaný **Ing. Zdenek P.**, jako jednatel obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o., IČ 29444713, se sídlem Radslavice č.p. 315, podal dne 2. července 2012 u Státního zemědělského intervenčního fondu, Regionální odbor Olomouc, se sídlem Olomouc, Blanická 1 (dále jen „Státní zemědělský intervenční fond“) Žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova, registrační číslo žádosti 12/016/3120a/664/000563, na projekt s názvem Výroba obkladů z umělého kamene, kdy konkrétně bylo požádáno o podporu z Programu rozvoje venkova ČR, opatření Podpora zakládání podniků a jejich rozvoje, v celkové výši 4.900.000 Kč, která měla být financována ve výši 3.675.000 Kč, tedy ze 75%, z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a ve výši 1.225.000 Kč, tedy ze 25%, z národních zdrojů, na základě schválení této žádosti pak Státní zemědělský intervenční fond uzavřel dne 20. února 2013 s obžalovanou obchodní společností SOREDO-CZ s.r.o. Dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR (dále jen „Dohoda“), ve které se stanoví, že dotace bude poskytnuta pouze na výdaje projektu, jimiž jsou ze 74% nákup strojů, technologií a dalších zařízení sloužících pro provozovnu, přičemž si byl vědom, že tyto zakoupeny nebudou, dle uzavřené Dohody se přiznaná dotace poskytuje na základě Žádosti o proplacení a příslušné dokumentace dle podmínek stanovených v Pravidlech, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova ČR (dále jen „Pravidla“), kdy následně k žádosti o proplacení výdajů ze dne 24. července 2013, podané u Státního zemědělského intervenčního fondu dne 30. července 2013 přiložil daňové doklady za nákup gumových forem, nenasákavých podložek a dřevěných roštů na výrobu betonových obkladů od dodavatele - obžalované obchodní společnosti Izeleten s.r.o., a to konkrétně faktury:

- č. 2502013 ze dne 1. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

- č. 2522013 ze dne 3. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2542013 ze dne 8. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2552013 ze dne 10. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2562013 ze dne 12. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2582013 ze dne 15. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550,-Kč
- č. 2592013 ze dne 17. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2602013 ze dne 19. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč,

ačkoliv si byl vědom toho, že od uvedeného dodavatele zboží deklarované na výše uvedených daňových dokladech nenakoupil, tyto doklady nejsou pravdivé a jejich předložení je tak v rozporu s uzavřenou Dohodou i Pravidly na období 2007 - 2013 platnými pro 16. kolo příjmu žádostí, čímž neoprávněně vylákal pro obžalovanou obchodní společnost SOREDO-CZ s.r.o. a k jinému než určenému účelu užil dotaci v celkové výši 4.854.632 Kč, která byla financována ve výši 3.640.974 Kč z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova ve výši a ve výši 1.213.658 Kč z prostředků státního rozpočtu České republiky a která byla Státním zemědělským intervenčním fondem na základě příkazu k proplacení dotace ze dne 9. dubna 2014 vyplacena na bankovní účet č. 000000-0252024287/0300, jehož vlastníkem je obžalovaná obchodní společnost SOREDO-CZ s.r.o., a takto způsobil Evropské unii škodu ve výši 3.640.974 Kč a České republice škodu ve výši 1.213.658 Kč,

a dále

rovněž jako jednatel obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o., která byla registrována jako plátce daně z přidané hodnoty, v úmyslu neoprávněně snížit daňovou povinnost obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o. podal dne 25. října 2013 příslušnému správci daně, to je Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště v Přerově přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2013, v němž v rozporu s ustanoveními § 72 odst. 1 a § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, uplatnil nárok na odpočet daně z titulu přijatých výše uvedených daňových dokladů za nákup gumových forem, nenasákavých podložek a dřevěných roštů na výrobu betonových obkladů od dodavatele - obžalované obchodní společnosti Izeleten s.r.o. v celkové výši 1.610.722 Kč, ačkoli si byl vědom, že žádný z deklarovaných obchodních případů se fakticky neuskutečnil, správce daně pak na základě provedené daňové kontroly tento nárok neuznal a platebním výměrem č.j. 1484437/15/3107-50521-800637, ze dne 10. srpna 2015 vyměřil nárok na odpočet daně pouze ve výši 6.322 Kč.

II. Obžalovaný **Jakub S.** jako jednatel obžalované obchodní společnosti Izeleten s.r.o., IČ 28951778, se sídlem Praha, Na Příkopě 1047, vystavil na základě účelově uzavřené kupní smlouvy datované dnem 20. června 2013 obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o., tyto daňové doklady - faktury:

- č. 2502013 ze dne 1. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2522013 ze dne 3. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2542013 ze dne 8. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2552013 ze dne 10. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2562013 ze dne 12. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2582013 ze dne 15. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2592013 ze dne 17. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2602013 ze dne 19. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč

ačkoliv si byl vědom toho, že zboží deklarované na výše uvedených daňových dokladech obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o. obžalovanou obchodní společností Izeleten s.r.o. fakticky nikdy dodáno nebylo, veškeré tyto faktury jsou pouze fiktivní, přičemž obžalovaná obchodní společnost SOREDO-CZ s.r.o. tyto daňové doklady použije vůči Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu jako podklad k žádosti o proplacení výdajů a rovněž tyto nepravdivé daňové doklady zavede do evidence pro účely daně z přidané hodnoty a následně je v rozporu s ustanoveními § 72 odst. 1 a § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, zahrne do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty

III. Obžalovaná obchodní společnost **SOREDO-CZ s.r.o.**, IČ 29444713, se sídlem Radvanice č.p. 315, podala prostřednictvím svého jednatele obžalovaného Ing. Zdenka P. dne 2. července 2012 u Státního zemědělského intervenčního fondu Žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova registrační číslo žádosti 12/016/3120a/664/000563 na projekt s názvem Výroba obkladů z umělého kamene, kdy konkrétně bylo požádáno o podporu z Programu rozvoje venkova ČR, opatření Podpora zakládání podniků a jejich rozvoje, v celkové výši 4.900.000 Kč, která měla být financována ve výši 3.675.000 Kč, tedy ze 75%, z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a ve výši 1.225.000 Kč, tedy ze 25%, z národních zdrojů, na základě schválení této žádosti pak Státní zemědělský intervenční fond uzavřel dne 20. února 2013 s obžalovanou obchodní společností SOREDO-CZ s.r.o. Dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR, ve které se stanoví, že dotace bude poskytnuta pouze na výdaje projektu, jimiž jsou ze 74% nákup strojů, technologií a dalších zařízení sloužících pro provozovnu, přičemž si byl vědoma, že tyto zakoupeny nebudou, dle uzavřené Dohody se přiznaná dotace poskytuje na

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

základě Žádosti o proplacení a příslušné dokumentace dle podmínek stanovených v Pravidlech, kdy následně k žádosti o proplacení výdajů ze dne 24. července 2013, podané u Státního zemědělského intervenčního fondu dne 30. července 2013 přiložila daňové doklady za nákup gumových forem, nenasákavých podložek a dřevěných roštů na výrobu betonových obkladů od dodavatele - obžalované obchodní společnosti Izeleten s.r.o., a to konkrétně faktury:

- č. 2502013 ze dne 1. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2522013 ze dne 3. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2542013 ze dne 8. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2552013 ze dne 10. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2562013 ze dne 12. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2582013 ze dne 15. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2592013 ze dne 17. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2602013 ze dne 19. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč

ačkoliv si byla vědoma toho, že od uvedeného dodavatele zboží deklarované na výše uvedených daňových dokladech nenakoupila, tyto doklady nejsou pravdivé a jejich předložení je tak v rozporu s uzavřenou Dohodou i Pravidly na období 2007 - 2013 platnými pro 16. kolo příjmu žádostí, čímž pro sebe neoprávněně vylákala a k jinému než určenému účelu užila dotaci v celkové výši 4.854.632 Kč, která byla financována ve výši 3.640.974 Kč z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova ve výši a ve výši 1.213.658 Kč z prostředků státního rozpočtu České republiky a která byla Státním zemědělským intervenčním fondem na základě příkazu k proplacení dotace ze dne 9. dubna 2014 vyplacena na bankovní účet č. 000000-0252024287/0300, jehož vlastníkem je obžalovaná obchodní společnost SOREDO-CZ s.r.o., a takto způsobila Evropské unii škodu ve výši 3.640.974 Kč a České republice škodu ve výši 1.213.658 Kč,

a dále

jako registrovaný jako plátce daně z přidané hodnoty, v úmyslu neoprávněně snížit svou daňovou povinnost, podala prostřednictvím svého jednatele obžalovaného Ing. Zdenka P. dne 25. října 2013 příslušnému správci daně, to je Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště v Přerově přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2013, v němž v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1 a § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, uplatnila nárok na odpočet daně z titulu přijatých výše uvedených

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

daňových dokladů za nákup gumových forem, nenasákavých podložek a dřevěných roštů na výrobu betonových obkladů od dodavatele - obžalované obchodní společnosti Izeleten s.r.o. v celkové výši 1.610.722,-Kč, ačkoli si byla vědoma, že žádný z deklarovaných obchodních případů se fakticky neuskutečnil, správce daně pak na základě provedené daňové kontroly tento nárok neuznal a platebním výměrem č.j. 1484437/15/3107-50521-800637, ze dne 10. srpna 2015 vyměřil nárok na odpočet daně pouze ve výši 6.322 Kč.

IV. Obžalovaná obchodní korporace **Izeleten s.r.o.**, IČ 28951778, se sídlem Praha, Na Příkopě 1047, jednající svým jednatelem Jakubem S., vystavila na základě účelově uzavřené kupní smlouvy datované dnem 20. června 2013 obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o., tyto daňové doklady - faktury:

- č. 2502013 ze dne 1. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2522013 ze dne 3. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2542013 ze dne 8. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2552013 ze dne 10. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2562013 ze dne 12. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2582013 ze dne 15. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2592013 ze dne 17. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
- č. 2602013 ze dne 19. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč

ačkoliv si byla vědom toho, že zboží deklarované na výše uvedených daňových dokladech obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o. fakticky nikdy nedodala, veškeré tyto faktury jsou pouze fiktivní přičemž obžalovaná obchodní společnost SOREDO-CZ s.r.o. tyto daňové doklady použije vůči Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu jako podklad k žádosti o proplacení výdajů a rovněž tyto nepravdivé daňové doklady zavede do evidence pro účely daně z přidané hodnoty a následně je v rozporu s ustanoveními § 72 odst. 1 a § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, zahrne do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty

tedy

obžalovaný Ing. Zdenek P.

- v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje, čímž způsobil značnou škodu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

- v dokladech uvedl nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu, čímž způsobil značnou škodu,
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby vylákal výhodu na dani z přidané hodnoty a spáchal takový čin ve značném rozsahu, avšak k dokonání nedošlo

obžalovaná právnická osoba SOREDO-CZ s.r.o.

- v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje, čímž způsobila značnou škodu,
- v dokladech uvedla nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií, a tím umožnila nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu, čímž způsobila značnou škodu,
- dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby vylákala výhodu na dani z přidané hodnoty a spáchal takový čin ve značném rozsahu, avšak k dokonání nedošlo

obžalovaný Jakub S.

- umožnil jinému opatřením prostředků, aby v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje, čímž způsobil značnou škodu,
- umožnil jinému opatřením prostředků, aby v dokladech uvedl nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu, čímž způsobil značnou škodu,
- umožnil jinému opatřením prostředků, aby dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby vylákal výhodu na dani z přidané hodnoty a spáchal takový čin ve značném rozsahu, avšak k dokonání nedošlo

obžalovaná právnická osoba Izeleten s.r.o.

- umožnila jinému opatřením prostředků, aby v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje, čímž způsobil značnou škodu,
- umožnila jinému opatřením prostředků, aby v dokladech uvedl nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu, čímž způsobil značnou škodu,
- umožnila jinému opatřením prostředků, aby dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby vylákal výhodu na dani z přidané hodnoty a spáchal takový čin

ve značném rozsahu, avšak k dokonání nedošlo

čímž spáchali

Obžalovaný Ing. Zdenek P.

- zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku,
- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku,
- pokus zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku

obžalovaná právnická osoba SOREDO-CZ s.r.o.

- zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku,
- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku,
- pokus zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku

obžalovaný Jakub S.

- zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku
- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku
- pokus zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

obžalovaná právnická osoba Izeleten s.r.o.

- zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku
- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

- pokus zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

a za to se odsuzují

obžalovaný Ing. Zdeněk P.

Podle § 212 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu obžalovanému **podmíněně odkládá.**

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví délka zkušební doby v trvání **4 (čtyř) roků.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest.**

Podle § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se stanoví výměra peněžitého trestu ve výši **50.000 Kč**, tj. 50 denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by ve stanovené lhůtě peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **2 (dvou) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu **5 (pěti) roků.**

Obžalovaný Jakub S.

Podle § 212 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu obžalovanému **podmíněně odkládá.**

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví délka zkušební doby v trvání **4 (čtyř) roků.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest.**

Podle § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se stanoví výměra peněžitého trestu ve výši **100.000 Kč**, tj. 100 denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by ve stanovené lhůtě peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **2 (dvou) měsíců.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu **5 (pěti) roků**.

Obžalovaná právnická osoba SOREDO-CZ s.r.o.

Podle § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. **k peněžitému trestu**.

Podle § 18 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. se stanoví výměra peněžitého trestu ve výši **500.000 Kč**, tj. 500 denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. se obžalované právnické osobě ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu činnosti s předmětem podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání na dobu **7 (sedmi) roků**.

Obžalovaná právnická osoba Izeleten s.r.o.

Podle § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. **k peněžitému trestu**.

Podle § 18 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. se stanoví výměra peněžitého trestu ve výši **500.000 Kč**, tj. 500 denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. se obžalované právnické osobě ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu činnosti s předmětem podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání na dobu **7 (sedmi) roků**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní Ing. Zdenek P., Jakub S., obžalovaná právnická osoba SOREDO-CZ s.r.o. a obžalovaná právnická osoba Izeleten s.r.o. povinni zaplatit společně a nerozdílně na náhradu škody poškozenému Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu, IČ 48133981, se sídlem Ve Smečkách 33, 110 00 Praha 1, částku ve výši **4.854.632 Kč**.

Odůvodnění

1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsáný shora ve výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný Ing. Zdenek P.** vypovídal jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem. Obžalovaný opakovaně uvedl, že se vytýkané trestné činnosti nedopustil. Od roku 2000 je zaměstnancem - ředitelem obchodní společnosti IMIT s.r.o., která se zabývala výrobou betonových obkladů. V roce 2011 využila společnost nabídky holandské společnosti KLIMEX a uzavřeli smlouvu o dodávkách 80 až 100 tisíc m² obkladů ročně, k čemuž jim společnost KLIMEX zapůjčila celkem asi 200 kusů gumových forem dvou druhů, a to na dva roky, což je přibližná doba životnosti formy. Došlo k rozšíření výroby, byli přijati noví pracovníci, v roce Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

2012 jim zástupce RPA Brno (Regionální poradenská agentura s.r.o.) nabídl možnost získat dotace z evropských fondů pro rozvoj venkova, podmínkou byla nově založená společnost s méně než 10 zaměstnanci sídlící v obci s méně než 2000 obyvateli. Zástupce RPA pak zpracoval veškeré podklady i žádost o dotaci a provedl i výběrové řízení na dodavatele stavebních prací a gumových forem, v únoru 2013 byla uzavřena smlouva o poskytnutí dotace určené na nákup gumových forem a dále na poskytnutí asi 2,5 mil. korun na provedení stavebních úprav výrobních hal společností IMIT s.r.o. Nově založená společnost SOREDO-CZ s.r.o. pak převzala výrobu pro Holandsko, ale prodej nadále probíhal přes společnost IMIT s.r.o., protože s ní uzavřela společnost KLIMEX smlouvu. Obžalovaný dále zdůraznil, že došlo k úplné dodávce čtyř tisíc kusů forem a dvou tisíc kusů podložek. Po té, co společnost SOREDO-CZ s.r.o. požádala o proplacení dotace, bylo na základě kontroly ke stavebním pracím provedeno ze strany poskytovatele dotace, to je SZIFu, určité krácení, na místě byly kontrolovány také formy a podložky, v dubnu 2014 pak byla dotace vyplacena na účet společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Dále obžalovaný využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat.

3. U hlavního líčení mimo jiné uvedl, že v roce 2010 holandská společnost KLIMEX zapůjčila společnosti IMIT 200 gumových forem, do kterých se lily obklady. Výroba se prováděla pro uvedenou holandskou společnost, kdy původní záměr byl, že pro ně budou vyrábět 80.000 až 100.000 m² ročně. Formy byly propůjčeny do roku 2012, posléze zjistili, že společnost IMIT nebude schopna pro společnost KLIMEX takové množství obkladů vyrobit, a proto uvažovali o tom, že by nakoupili formy, aby mohli tento trh lépe pokrýt. K tomu účelu museli přijmout nové zaměstnance, pracovali na dvě až tři směny, kdy ve výrobě se neustále točilo těch 200 forem. Při používání těch 200 forem byla vysoká zmetkovost výrobků zejména proto, že nebyla dostatečná doba k sušení nalitých forem. Bylo zřejmé, že bude třeba se situací něco udělat. V souvislosti s pozdějším výběrovým řízením na dodávku gumových forem obžalovaný oslovil zástupce firmy ROGUM a dále oslovil gumárenskou firmu jejíž zástupce mu však sdělil, že nejsou schopni dodržet požadovaný termín dodávky gumových forem. Obžalovaný proto kontaktoval jednatele spol. IMIT a ti mu doporučili, aby do výběrového řízení byli osloveni další dva účastníci, mezi nimiž byla právě i společnost Izeleten s.r.o., která následně vyhrála výběrové řízení na dodávku gumových forem. Smlouva s firmou Izeleten s.r.o. se podepisovala 20.6.2013, kdy ještě před podpisem smlouvy mu obžalovaný S. předložil tři formy, tři reliéfy, které si odsouhlasili. Tyto formy splňovaly základní podmínky, tedy délka a šířka formy, reliéf, který byl určený a samozřejmě k tomu byly i rošty a podložky. Obžalovaný S. začal následně společností SOREDO-CZ s.r.o. dodávat požadované gumové formy, kdy dodávky probíhaly v době od 1.7. do 19.7.2013, tedy v termínu, který byl sjednán v uzavřené smlouvě (30 dní od podpisu smlouvy). Při první dodávce přivezl formy autem, obžalovaný seběhl dolů, překontroloval si počet palet, kolik toho je a zda zboží odpovídá fakturaci a podepsal fakturu, jakož i dodací list. Takto to dělal v podstatě u osmi dodávek, byť fyzicky nebyl vždy u přejímky zboží, toto mohl převzít skladník nebo obchodní zástupce, který formy složil z auta. Formy byly uloženy ve skladu, bylo toho zhruba 15 palet, což činilo těch 4.000 kusů forem, plus ty podložky. Parafované faktury obžalovaný předkládal panu Ch. Protože se v případě společnosti SOREDO-CZ s.r.o. jednalo o nově vzniklou firmu, tak obžalovaný s panem Ch. podepsal dohodu a smlouvu o zápůjčce částky 13.300.000 Kč, kdy tato částka měla pokrýt těch 10 milionů, které měly být vynaloženy na dotované projekty, plus DPH s tím, že zbývající částka byla brána jako investice na to, aby se firma rozběhla. Pak Ch. to udělal velmi rád, protože společníkem nově vzniklé společnosti SOREDO-CZ s.r.o. byl jeho syn. Poté, co proběhla dodávka forem, tak následně požádali o proplacení dotace na Státní zemědělský intervenční fond (dále také SZIF). Na základě toho byla ze strany SZIF dne 19.9. provedena kontrola v areálu firmy, které se ze SZIF účastnili Ing. J. a Ing. Ř. V rámci této kontroly se počítaly i předmětné formy, je pravdou, že firma SOREDO-CZ s.r.o. nemohla čekat s výrobou na to, až 19.9. proběhne kontrola, takže v době kontroly již byly formy částečně uvedeny do výroby. V této souvislosti obžalovaný uvedl, že to bylo i nafoceno, Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

kdy na fotografii je patrné, jak jsou formy naskládány a nalité betonem. Obžalovaný znovu uvedl, že předmětné formy ve firmě fyzicky byly a byly dodány panem S. Po zakoupení 4.000 kusů forem se ve firmě SOREDO-CZ s.r.o. pracovalo na jednu směnu, která udělala zhruba 1.500 forem. Požadavek holandské firmy byl, aby byly navýšeny skladové zásoby zboží, přičemž od každého druhu musela mít firma skladem asi 150 palet zboží. Po celou dobu, která byla stanovena v dotaci (do února 2018) měla společnost SOREDO-CZ s.r.o. stále šest zaměstnanců, kdy je pravdou, že dva nebo tři zaměstnanci přešli do společnosti z firmy IMIT.

4. Co se týče předmětných 4.000 kusů forem, tak ty se normálně používaly k výrobě a postupem času byly některé vyřazovány z důvodu opotřebení, takže podle obžalovaného by bylo možné v dnešní době ve firmě stále dohledat zhruba 2.000 kusů předmětných gumových forem. Jestliže společnost SOREDO-CZ s.r.o. začala vyrábět obklady pro holandskou firmu, tak společnost IMIT plnila dále objednávky českého trhu, na což měli svoje vlastní formy, které se rozměrově dost lišily od forem používaných ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Výroba společnosti IMIT a SOREDO-CZ s.r.o. probíhala tedy v jednom areálu a formy byly skladovány dohromady. Co se týče zadávací dokumentace k výběrovému řízení na dodávku gumových forem, tak tuto zpracovával obžalovaný, včetně zadání technických požadavků na formy. Podmínkou byly uvedené rozměry formy, dále bylo podmínkou to, že životnost formy bude minimálně jeden až dva roky a rovněž byla podmínka určité tvrdosti gumy. Agentuře RPA, která prováděla výběrové řízení, obžalovaný sdělil názvy firem, které jsou doporučeny k oslovení k podání nabídek, a to na základě toho, co obžalovanému sdělili pánové Ch. a G., kteří obžalovanému uvedli, že zmíněné firmy jsou schopny jim formy dodat. Ze strany holandských odběratelů nebyl nějaký konkrétní požadavek na reliéf formy, podmínkou bylo dodržení rozměru obkladu. V souvislosti s výběrovým řízením na výrobu předmětných forem firma IMIT nepůjčovala jako vzorek nějaké formy z těch 200 kusů zapůjčených forem. Technologie výroby forem se v souvislosti s výběrovým řízením rovněž nedokládala.
5. K dotazům stran obžalovaný uvedl, že neví, čím firma Izeleten s.r.o. přivážela do areálu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. předmětné formy, jedná se o zemědělskou usedlost, kde není brána, ani vrátný. K první dodávce předmětných forem obžalovaný uvedl, že formy přivezlo do areálu auto, ale obžalovaný už nevěděl, jaké, protože u toho nebyl. Až pak přišel pan S. a říkal: „Máme tady první dodávku“, donesl fakturu, dodací list, načež šli spolu, kdy na dvoře obžalovaný viděl 4 palety zboží, které bylo zabaleno k černé fólii, byly popsány a byly tam nějaké holandské nápisy. Až z dalšího šetření se obžalovaný dozvěděl, že pan S. měl již v záloze nakoupených 2.000 forem, které si koupil z Holandska.
6. V rámci doplňujícího výsledku u hlavního líčení obžalovaný mimo jiné uvedl, že při jednáních na finančním úřadu se o dopravě předmětných forem do společnosti SOREDO-CZ s.r.o. vůbec nebavili. Obžalovaný byl pouze u první přejímky zboží, kdy formy do areálu dovezla dodávka s vozíkem. Pokud byl obžalovanému předložen k nahlédnutí protokol o ústním jednání u Finančního úřadu v Přerově (č.l. 421), tak k tomu obžalovaný uvedl, že podpisy na protokolu jsou jeho vlastní podpisy a k dotazu, proč na jednání u finančního úřadu uváděl, že formy byly do společnosti SOREDO-CZ s.r.o. přivezeny vozidlem značky Avia nebo Liaz, uvedl, že to nyní nedokáže vysvětlit. Spoluobžalovaného S. předtím, než uzavírali smlouvu o dodávce gumových forem neznal, pouze ho vídával, když chodil ve firmě IMIT za panem G., ale poprvé s ním hovořil až při podpisu předmětné smlouvy. Pokud při jednání na finančním úřadu uváděl, že spoluobžalovaného S. viděl poprvé až při podpisu smlouvy, tak tím myslel právě to, že s ním poprvé osobně hovořil až při podpisu smlouvy. Pokud v rámci jednání u finančního úřadu uvedl, že ve všech případech osobně přebíral dodané formy, tak tím měl na mysli to, že podepsal vždy dodací listy, kdy fyzicky si formy přebíral pouze v případě první dodávky. Pokud na finančním

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

úřadě hovořil o tom, že přejímky jsou zadokumentovány fotografiemi, tak měl na mysli fotografie těch palet. Uvedl, že si myslí, že takto bylo nafoceno třeba 20 palet a že tyto fotografie finančnímu úřadu předkládali. Z šesti zaměstnanců spol. SOREDO-CZ s.r.o. předtím asi čtyři pracovali v IMIT. Co se týče technické dokumentace pro výrobu předmětných forem, tak reliéf nebyl předem určen, nebylo nutné ani stanovovat hloubku formy, neboť ta podle obžalovaného vyplývá z reliéfu. V dokumentaci nebyly uvedeny ani vnitřní rozměry formy, v té době byl trend, kdy se všechny obklady dělaly stejně, v podstatě od 12 do 25 mm. Každý soutěžící si měl reliéf dodat sám a oni jej pak buď odsouhlasili nebo ne. Před podpisem smlouvy spoluobžalovaný S. donesl formy, které měl koupené, obžalovaný ty reliéfy odsouhlasil a podepsala se ta smlouva. Obžalovaný ve firmě IMIT pracoval od roku 2000, přičemž po celou dobu se v IMIT používaly tisíce forem. Podle obžalovaného IMIT formy nakupoval a některé formy, které se používaly na výrobu betonových obkladů, si v IMIT vyráběli i sami na lisech, které byly následně prodány. Pokud byla obžalovanému předložena fotografie lisu na č.l. 484, tak k tomu uvedl, že to byly nějaké takové stroje, které dřív v IMIT měli. Co se týče svědka K., tak ten ve firmě vyráběl pouze rohy, nic jiného nedělal, takže si musel připravit formy, kdy je musel rozřezat.

7. **Obžalovaný Jakub S.** v přípravném řízení využil svého práva a ve věci nevypovídal. Následně u hlavního líčení již obžalovaný vypovídal, kdy uvedl, že je jediným jednatelem společnosti Izeleten s.r.o., která má obraty v řádech desítek milionů korun, má 15 až 20 zaměstnanců a zabývá se převážně opravou lokomotiv pro České dráhy a prováděním zemních prací. Naskytne-li se vhodná příležitost, tak společnost zrealizuje i nějakou jinou obchodní aktivitu, jako byla například právě záležitost s gumovými formami. Vše podle obžalovaného začalo v roce 2012, kdy na internetu zaznamenal možnost výhodné koupě gumových forem, Na formy byla 80% sleva, což se obžalovanému jevílo jako vhodná příležitost k investici, a proto nakoupil od holandské firmy 2.000 kusů forem tří různých reliéfů. Za tyto formy řádně zaplatil a měl je uskladněny ve skladě v Sobíškách. Někdy v roce 2013 obžalovaného oslovil pan P., potažmo pan Ch. s tím, že žádají o dotaci na nákup nových forem a ptali se jej, zda nemá nějaké formy. Na to jim obžalovaný sdělil, že formy má a oni ho přihlásili do výběrového řízení, které prováděla agentura RPA. Obžalovaný jim ukázal, jaké má reliéfy forem, jednalo se o tři druhy nejběžnějších reliéfů a byl proto zařazen do výběrového řízení. V době konání výběrového řízení tedy již věděl, že má těch 2.000 kusů forem a začal shánět dodavatele na zbývajících 2.000 kusů forem, popřípadě na nákup všech 4.000 Kč. Vzhledem k tomu, že v zadání výběrového řízení „byl šibeniční termín, kdy se to muselo dodat do měsíce a půl“, tak bylo obtížné sehnat dodavatele, kdy ani holandský partner, od kterého předtím zakoupil formy, mu nebyl schopen zaručit, že mu dodá požadované množství forem. Při shánění dodavatele narazil na firmu REALGASPER, kdy jednatel firmy pan L. mu řekl, že má možnost takové formy vyrobit. Obžalovaný mu tedy ukázal dané reliéfy a pan L. mu řekl, že se poptá. Následně L. sehnal stroj, sehnal hmotu a vyrobil pro obžalovaného 4.000 kusů forem, které pak obžalovaný dodal společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Logisticky dodávka forem probíhala tak, že firma REALGASPER mu vyrobené formy dovážela do skladů v Sobíškách, kde to skladník naskladňoval. Tuto dopravu si firma REALGASPER zajišťovala sama. Následně skladník naložil dodané formy do auta, které je odváželo do areálu firmy SOREDO-CZ s.r.o. v Radslavicích. Tuto dopravu si obžalovaný zajistil tak, že si najal externího dopravce. Za formy, které dodal společnosti SOREDO-CZ s.r.o., obžalovaný dostal řádně zaplacen.
8. K dotazům stran obžalovaný uvedl, že pana Ch. a G. v inkriminované době osobně znal, měli spolu kamarádský vztah. Zběžně znal i pana P., o kterém věděl, že jim dělal výrobního ředitele. Společnosti SOREDO-CZ s.r.o. obžalovaný dodal 4.000 forem, které pro něj vyrobila společnost REALGASPER. Tyto formy, byly vizuálně a kvalitativně totožné s formami, které již předtím obžalovaný zakoupil z Holandska, formy byly zabaleny na paletě v černé strečové fólii, takže je možné, že se mezi formy dodávané firmě SOREDO-CZ s.r.o. mohla „zamotat“ i nějaká

holandská forma. K dotazu, z jakého důvodu si obžalovaný nechal vyrobit 4.000 kusů forem, když v té době měl již 2.000 kusů forem zakoupených, uvedl, že si myslel, že formy, které koupil za dobrou cenu v budoucnu prodá, kdy i pan Ch. říkal, že mají vizi budoucí velké výroby obkladového kamene. Co se týče technických parametrů na vyrábění formy, tak tyto garantoval dodavatel, tedy firma REALGASPER, které předal rozměry dané formy a ukázal jim ty holandské formy tří různých reliéfů a řekl jim, že tyto formy by chtěl vyrobit. S představiteli firmy REALGASPER se znal zběžně, tykali si, ale nevěděl přesně, čím se jejich firma zabývá. K technologii výroby předmětných forem obžalovaný uvedl, že tyto se dělaly z gumy, která měla mít určitou tvrdost, žádný další rozbor se nedělal. Obžalovaný jim prostě ukázal ty tři formy z Holandska a řekl jim, aby si sehnali totožné lisovací nástavce (hlavice), aby vyráběné formy byly stelné jako ty, které měl z Holandska. Uvedl, že netuší, podle čeho se vyráběly kovové lisovací matrice. Pokud tedy obžalovanému po dodání 4.000 kusů forem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. zbylo ještě 2.000 kusů forem, tak tyto mu zůstaly ve firmě a v loňském roce je bohužel zlikvidoval. Doprava forem ze Sobíšek do Radslavic byla realizována prostřednictvím velkého auta s velkým vozíkem, kam se najednou nakládaly vždy dvě až tři palety a celkem mohlo být osm přeprav. Současně s tím se dodávaly i nepromokavé podložky a rošty, které mu dodávala rovněž firma REALGASPER. Na jedné paletě bylo zhruba 180 až 200 kusů.

9. **Obžalovaná právnická osoba SOREDO-CZ s.r.o.** prostřednictvím svého zmocněnce Mgr. Jana Horáčka využila svého zákonného práva a k věci odmítla vypovídat, stejně tak tohoto práva prostřednictvím svého zmocněnce Mgr. Petra Vavříka využila i obžalovaná právnická osoba **Izeleten s.r.o.**
10. **Svědék Peter Ch.** v přípravném řízení odepřel vypovídat s poukazem na to, že by svou výpověď mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké, kdy jeho syn Marcel Ch. je společníkem ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. U hlavního líčení konaného dne 9.11.2018 svědek již vypovídal, kdy uvedl, že obžalovaného Ing. P. zná asi 15 let, působil u nich ve společnosti IMIT, kde dělal ředitele. Obžalovaného S. svědek zná z Přerova. Holandská společnost KLIMEX firmě IMIT pronajala 200 forem na výrobu betonových obkladů, ale vzhledem k rozsahu požadovaného zboží potřeboval IMIT další formy, a proto využili dotačního Programu rozvoje venkova, který umožňoval financování poloviny z celkového množství zakoupených forem. Podmínkou bylo, že o dotaci bude žádat firma, která nemá více jak 10 zaměstnanců a z toho důvodu založili novou společnost SOREDO-CZ s.r.o., která následně žádala o dotaci. Obchodní vztah fungoval tak, že firma SOREDO-CZ s.r.o. vyráběla obklady, které od ní společnost IMIT odkoupila a následně je dodávala firmě KLIMEX. Výběrové řízení na dodávku předmětných forem prováděla agentura RPA Brno, která po nich chtěla, aby jí dali tipy na firmy, které by bylo vhodné oslovit do výběrového řízení. Takto jim doporučili firmu Izeleten s.r.o., dále firmu ROGUM a firmu pana S. V této souvislosti svědek uvedl, že je tlačil termín, který byl velmi krátký a museli jej stihnout. Společnost Izeleten s.r.o. pro firmu IMIT v minulosti prováděla snad nějaké úklidové práce, ale jiné obchodní zkušenosti s nimi neměli. Izeleten s.r.o. doporučili do výběrového řízení na dodávku gumových forem patrně proto, že majitel firmy věděl, že to potřebují brzy, začal se v tomto směru snažit a následně jim řekl, že jim formy může nabídnout. Izeleten s.r.o. určitě řekl, že je schopen formy zajistit, protože jinak by nemělo cenu ho do výběrového řízení navrhnout, když tam byl tak krátký termín na dodávku a jiná oslovená firma z Rožnova řekla, že to nestihne. Z toho důvodu tedy agentura RPA Brno uvedli firmu Izeleten s.r.o., jako firmu, kterou je možné oslovit do výběrového řízení na dodávku forem. Důvodem, proč zakoupili 4.000 kusů forem, když předtím vyráběli pouze na cca 200 formách, bylo to, že KLIMEX požadoval držet velké skladové zásoby zboží. Před zakoupením většího množství forem pracovali na tři směny, bylo to velmi náročné a dlouhodobě se to nedalo takto realizovat. Co se týče uvádění forem do výroby, tak pokyn k výdeji forem do výroby dal Ing. P., který řekl mistrovi a formy se pak začaly postupně odebírat. Takto to fungovalo. Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

V souvislosti s činností firem IMIT a SOREDO-CZ s.r.o. se muselo přesně vymezit, co v areálu bude používat firma SOREDO-CZ s.r.o., proto tam byly nakresleny kóje a prostory byly odděleny zvlášť pro IMIT a zvlášť pro SOREDO-CZ s.r.o., stejně tak byly odděleny sklady. Formy, které zakoupila firma SOREDO-CZ s.r.o., byly uskladněny ve skladu, který označovali jako „beton“, kdy bylo zřejmé, že polovina haly je v užívání firmy SOREDO-CZ s.r.o. Když pak někdo přišel do skladu, tak skladník, mistr i Ing. P. poznali, co je čím, bylo to polepené a označené. Svědek se dále vyjádřil k otázce financování nákupu předmětných forem, kdy uvedl, že firmě SOREDO-CZ s.r.o. půjčil na rozjezd peníze tak, aby se mohly pořídit gumové formy. Peníze firmě půjčil, protože jeho syn byl zakladatelem společnosti SOREDO-CZ s.r.o., z velké části se jednalo o jeho vlastní peníze a část peněz si půjčil od pana S. Neměl s tím problém, protože věděl, že když dostanou dotaci, tak pak bude moci peníze vrátit. Platby probíhaly v hotovosti, bylo vystaveno asi osm faktur, když se zaplatila faktura, tak vybrali peníze, S. mu půjčil a svědek to zaplatil. Podle svědka se v současnosti v areálu firmy může nacházet několik tisíc forem, možná více jak 3.000 kusů. Jsou někde na hromadě, včetně forem, které jsou vyřazené a poškozené. Poté, co byla provedena kontrola ze strany SZIF, tak se z areálu možná nějaké formy odvezly, ale když tam byla kontrola, tak tam ještě bylo všechno.

11. **Svědék Lubomír G.** v přípravném řízení odepřel vypovídat s poukazem na obavu z možného nebezpečí trestního stíhání vlastní osoby (č.l. 98 – 99). U hlavního líčení konaného dne 9.11.2018 již svědek vypovídal, kdy uvedl, že byl spolumajitelem společnosti IMIT, kde obžalovaný Ing. P. dělal ředitele. K obžalovanému S. svědek uvedl, že ho zná okrajově. Svědek zaregistroval, že vznikla společnost SOREDO-CZ s.r.o., která zakoupila formy na výrobu obkladů. Věděl, kde jsou uskladněny formy, které používala firma SOREDO-CZ s.r.o., bylo to v areálu IMIT, ale kde přesně, si již svědek nevzpomněl. V této souvislosti uvedl, že měli v areálu asi 5 až 6 skladovacích prostor, mezi nimiž byly sklady označované jako „Beton“ a „Rustica“ a vzhledem k tomu, že forem bylo velké množství, tak určitě byly rozdělené do více skladů, kde byly uskladněny i další výrobky. Společnost IMIT vyráběla obklady v různých formách, které si koupili a některé formy si vyrobili také sami. Formy byly uskladněny venku. Na dvoře mohla mít firma IMIT „desetitisíce“ forem, jednalo se i o staré a použité formy, hromadilo se to tam a něco se podařilo zlikvidovat. Většina forem společnosti IMIT byla podle svědka na dvoře a většina forem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. „byla uvnitř“.
12. **Svědék Jaroslav B.** byl vyslechnut v přípravném řízení (č.l. 88 – 90) a poté i v rámci hlavního líčení. Svědek uvedl, že od roku 2013 byl ve společnosti IMIT s.r.o. zaměstnán jako skladník, poté byl na úřadu práce a následně nastoupil do SOREDO-CZ s.r.o. na stejnou práci i ve stejném areálu. Jeho pracovní náplní bylo balení zboží, nakládání na palety, skladnění zboží a nakládání zboží do kamionu. Vlastní výroby se neúčastnil a nevěděl, kolik bylo forem ve společnosti IMIT s.r.o. Co se týče dodávky forem do SOREDO-CZ s.r.o., tak osobně žádnou dodávku takového zboží nepřebíral. Ve skladu označovaném Rustika viděl několik palet s nějakým tmavým zbožím, které byly zafóliovány. Nedalo se poznat, o jaké zboží se jedná, svědek kolem toho jezdil s vozíkem a překázelo mu to. Když se ptal, o co se jedná, tak mu bylo řečeno, ať se o to nestará, že to patří SOREDO-CZ s.r.o. Postupně toto zboží však ubývalo, spojuje to s vyřazováním forem. IMIT s.r.o. i SOREDO-CZ s.r.o. vyráběly stejné druhy obkladů. Ohledně dřevěných podložek a roštů ke gumovým formám svědek uvedl, že v obou společnostech se rošty a podložky používaly, ví, že rošty a podložky vyráběli zaměstnanci SOREDO-CZ s.r.o. On sám navázal materiál k jejich výrobě. Když měl některý pracovník volno, tak vyráběl ty rošty a podložky i on. O dodávce hotových roštů a podložek svědek nic nevěděl. Pana S. z Izeleten s.r.o. nezná.
13. U hlavního líčení svědek upřesnil, že v areálu spol. IMIT měli celkem tři sklady, kromě zmíněné Rustiky měli druhý sklad označený jako Beton a třetí jako Bruch. Vše bylo v areálu IMITU, Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

nerozlišovalo se mezi tím, co patří IMITU a co SOREDO-CZ s.r.o. a svědek měl přístup do všech skladů. Jako skladník měl na starosti vyskladňování a naskladňování, ale s manipulačním vozíkem jezdilo ještě pár zaměstnanců, kteří na to měli průkaz. On sám věci ze skladu přivážel na základě konkrétních pokynů, ale s těmi paletami, které byly zafóliovány černou fólií, do styku nepřišel. Kdo předmětné palety do skladu Rustika navezl, to svědek nevěděl, on je tam rozhodně nenavážel, formy neměl na starosti, vozil materiál na výrobu obkladů. Podle svědka měl formy na starosti pan H., což byl mistr, který odpovídal za chod celého provozu.

14. **Svědék Ladislav H.** byl vyslechnut u hlavního líčení, kdy uvedl, že od 2.2.2011 pracoval ve firmě IMIT a k 1.8.2013 přešel do firmy SOREDO-CZ s.r.o. Od počátku v IMITU vyráběl betonové obklady a asi po roce dělal výrobního mistra, kdy na této pozici pracoval i v SOREDO-CZ s.r.o. Svědek uvedl, že do SOREDO-CZ s.r.o. se dovezly nové gumové formy, jednalo se o tisíce forem. Svědek u převzetí tohoto zboží nebyl, skládal to buď skladník, nebo obchodní zástupce. Navážení forem viděl svědek v jednom případě, přivezlo to velké šestitunové auto s přívěsem a formy se složily do skladu Rustika. Tam mohly ležet asi pět týdnů až dva měsíce a poté se začaly používat k výrobě. S formami se pracuje pořád dokola, přičemž po poklesu poptávky se použité formy ze SOREDO-CZ s.r.o. v roce 2015 daly stranou. Když se formy nepoužívají, tak se dají na paletu a vyvezou se ven. Svědek uvedl, že z jeho pohledu evidence forem neexistovala, on sám o takové evidenci nic neví, ale určitě nějakou měl ředitel. K množství nových forem svědek uvedl, že ve skladu viděl 15 palet, kdy podle objemu si spočítal, že na paletě je 150 forem a celkem tam tedy mohlo být 2.250 forem. Zda se tam těch 15 palet objevilo jednorázově, nebo se tam objevovaly v průběhu celého roku, svědek nevěděl. Ve vztahu k panu B. svědek uvedl, že to byl skladník, který měl na starosti vyvážení palet ze skladu a navážení do skladů. Následně svědek uvedl, že co se týče forem, tak jejich evidenci nevedl nikdo. Do výroby formy navážel svědek, skladník, nebo ten, kdo mohl řídit, dělalo se to podle potřeby.
15. **Svědék Milan K.** vypovídal v přípravném řízení (č. l. 109 – 110) a poté i u hlavního líčení. Svědek uvedl, že vyráběl betonové obklady nejprve jako zaměstnanec společnosti IMIT s.r.o., následně dělal ve stejných prostorách stejnou práci jako zaměstnanec SOREDO-CZ s.r.o. Vzory Korsika, Rustika a Texas se začaly vyrábět až po dodání forem z Holandska, kolik forem se používalo, neví. Ve skladu SOREDO-CZ s.r.o. bylo asi deset palet uvedených vzorů, jejich dovezení by si nemusel všimnout. V IMIT s.r.o. i SOREDO-CZ s.r.o. se používaly tytéž formy, všechny pocházely z té jediné zásilky asi deseti palet, formy vydržely půl roku až rok. O výrobě roštů nic neví, on je nepoužíval. U hlavního líčení k dotazům stran svědek doplnil, že když přešel ze společnosti IMIT do SOREDO-CZ s.r.o., tak používal pořád stejné formy, které si nachystal již v IMIT, ale když se tyto zničily, tak si musel vyrobit další. On dělal ve firmě tzv. rožky, takže byl taková „samostatná jednotka“.
16. **Svědék Vladimír M.** vypovídal v přípravném řízení (č. l. 113 – 115) a poté i u hlavního líčení. Svědek uvedl, že v letech 2010 až 2015 pracoval pro obchodní společnost IMIT s.r.o., ve společnosti skončil, protože už pro něj nebyla práce. Tato společnost vyráběla do roku 2013 betonové obklady, ale vzory Toscani, Pierre Seche a Pierre Taille vyráběla až společnost SOREDO-CZ s.r.o. Životnost gumových forem se pohybovala obvykle kolem tří měsíců, ale mohla být i rok. Dřevěné podložky společnost IMIT s.r.o. jednak nakupovala, jednak si je vyráběla sama, ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. se používaly podložky jiné, větší. Rudolfa K., Stanislava L., Jakuba S. ani společnosti Izeleten s.r.o. a REALGASPER s.r.o. nezná.
17. **Svědék Jiří S.** vypovídal v přípravném řízení (č.l. 127 – 129) a u hlavního líčení. Svědek uvedl, že od roku 2001 pracoval ve společnosti IMIT s.r.o. jako dělník - betonář, stejnou práci pak vykonával i ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o., kde pracoval asi rok. V obou společnostech Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

pracovali se stovkami kusů forem, odkud pocházely a kdy byly dodány formy do společnosti SOREDO-CZ s.r.o., neví. K otázce nových forem ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. uvedl, že takové používal minimálně, jen některé vzory, u kterých už byla ukončena výroba, ale vztahovala se na ně záruka. Životnost forem se pohybovala v závislosti na frekvenci používání mezi dvěma měsíci a jedním rokem. Poznat nepoužitou formu od např. již jednou použité nebylo možné. Podložek a roštů se používaly řádově tisíce a tyto se vyráběly a opravovaly jak ve spol. IMIT, tak i ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Vzhledem k velkému množství roštů a podložek svědek usuzuje, že muselo dojít i k nějakému dodání podložek a roštů, nejen k výrobě zaměstnanci. U hlavního líčení svědek k dotazům stran doplnil, že v IMIT i v SOREDO-CZ s.r.o. byly tisíce forem. Když pracoval pro IMIT, tak byly formy na dvoře, když pracoval pro SOREDO-CZ s.r.o., byly tam také, ale byly i schované v zadním skladu, protože toho bylo moc.

18. **Svědék Antonín M.** byl vyslechnut v přípravném řízení (č.l. 118 – 119) a následně i v hlavním líčení. Svědek uvedl, že pracuje jako řidič společnosti A Dos Por Tres Logistic s.r.o., prováděl také přepravu pro společnost Izeleten s.r.o., a to ze Sobíšek do Radslavic, co bylo na paletách, neví, používal vozidlo Renault Master, do dodávky se vlezou čtyři palety a na vlek šest. Neví, kolikrát takto jel, víc než pětkrát, osmkrát, možná desetkrát, dvanáctkrát. Není schopen se vyjádřit k tomu, zda doprava proběhla tak, jak je uvedeno v put'ovkách, když se stávalo, že je podepisoval až následně třeba při měsíčním vyúčtování. U hlavního líčení k dotazům stran svědek doplnil, že si nevybavuje, že by mu někdy jeho vedoucí říkala, že by bylo ze strany přejímajícího nějak rozporováno množství nebo kvalita dodaného zboží, přepravu nikdo nereklamoval.
19. **Svědkyně Bc. Ladislava M.** vypovídala v přípravném řízení (č. l. 116 – 117) a následně i u hlavního líčení. Svědkyně uvedla, že je jednatelkou společnosti E-Haus 96 s.r.o., dříve A Dos Por Tres Logistic s.r.o., na žádost obžalovaného S. mu předala kontakt na řidiče (A. M.), s ním si pak domlouval konkrétní přepravu, ona s obžalovaným sjednala pouze cenu. Tzv. put'ovky vypisovala ona, použití vozíku tam nemusí být uvedeno, přeprava probíhala v několika dnech, kolik bylo který den jízd, neví, co bylo přepravováno, neví. Vedla také účetnictví Izeleten s.r.o., ví o nákupu forem z Holandska, komu se prodaly, neví.
20. **Svědci Stanislav L. a Rudolf K.** byli v přípravném řízení vyzváni k podání vysvětlení (stejně jako předtím další svědci), přičemž oba uvedli, že využívají svého práva nevypovídat, a to z důvodu obavy z možného trestního stíhání vlastní osoby. Následně již v přípravném řízení nebylo přístupováno k procesnímu výsledku uvedených osob. U hlavního líčení konaného dne 30.1.2019, ke kterému byli oba svědci předvoláni, shodně uvedli, že využívají svého práva a k věci nebudou vypovídat z důvodů obavy z možného trestního stíhání své osoby. V této souvislosti oba svědci uvedli, že se obávají možného trestního stíhání, pokud by měli být dotazováni na otázky související s výrobou a dodáním gumových forem. Oba svědci k dotazu soudu sdělili, že poté, co v dané věci podali vysvětlení na finančním úřadu, tak nebyli ze strany policie prověřováni jako podezřelí ze spáchání trestného činu a v této souvislosti proti nim nebylo ani zahájeno trestní stíhání.
21. **Svědék Ing. Vladimír B.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 26.3.2019. Svědek uvedl, že je jednatelem spol. ROGUM s.r.o., kde současně vykonává funkci obchodního a výrobního ředitele. Firma ROGUM se zabývá výrobou gumárenských výrobků. On sám se v oboru pohybuje 30 let, má patřičné vysokoškolské vzdělání a v minulosti dělal vedoucího vývoje gumárenských směsí v Gumárnách Zubří. Co se týče obžalovaného Ing. Zdenka P., tak tohoto zná z obchodní činnosti, kterou firma ROGUM v minulosti měla s firmou IMIT, stejně tak zná i pana Ch. ze společnosti IMIT, kdy s touto v minulosti firma ROGUM byla v obchodním vztahu v souvislosti s výrobou pryžových výrobků. Svědkovi byly u hlavního líčení ukázány gumové formy, které předložil obžalovaný Ing. Zdenek P. K technologii výroby takovýchto forem svědek uvedl, že Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

v případě, že se tyto formy vyrábí lisováním, tak se vezme požadované množství gumové směsi, toto se vloží do formy (matrice), která se vloží do lisu nahřátého na teplotu od 150 do 185° C a na základě působení teploty a tlaku vzniká po určité době hotový výrobek. V ideálním případě (při teplotě kolem 150° C) vyrobení gumové formy na listu trvá kolem 20 až 25 minut. Pokud by byly použity vyšší teploty, tak by výroba formy mohla být kratší, a to zhruba v době mezi 10 až 12 minutami. K lisování se používají pryžové směsi, kdy v konkrétním případě se musí gumová nálož před vložením do matrice zvážít tak, aby množství směsi bylo způsobitelné k výrobě požadovaného výrobku. Bez odvažování to nelze dělat, pokud by tam pracovník vložil nálož o nižší hmotnosti, tak by vznikl zmetek. Z pohledu svědka se jedná o velmi jednoduchý výrobní proces, kdy je třeba kontrolovat pouze teplotu na regulátoru lisu a je třeba dodržet vulkanizační dobu, takže takovou výrobu by zvládl i šikovný laik, pokud bude náležitě zaškolený. Svědkovi byla předložena fotografie (č.l. 460), ke které se svědek vyjádřil tak, že jsou na ní zachyceny dva klasické lisy o velikosti 400 x 400 nebo 800 x 800, kdy z fotografií nelze přesný rozměr stanovit. Tyto lisy jsou způsobitelné k výrobě předmětných gumových forem. Následně svědek popsal jednotlivé součásti lisů na předložené fotografii, kdy mimo jiné uvedl, že na fotografii se nachází na levé straně vedle lisů skříň na regulaci teplot topných desek lisu, kdy tato skříň je součástí lisů. V běžné výrobě bývají lisy standardně umístěny na podlaze v hale, ale v konkrétním případě by mohly být postaveny i na zpevněném povrchu venku, byť by to bylo nestandardní, ale z hlediska technologie výroby by to nevadilo. Co se týče směsi pro výrobu gumových forem, tak jejich dodavatelé udávají dobu expirace zpravidla jeden až dva měsíce, ale svědek má zkušenost i se zpracováním směsi po šesti až devíti měsících, samozřejmě za předpokladu, že směs byla skladována v náležitých podmínkách. Pokud je směs skladována ve tmě při teplotě 10 až 12° C, tak není problém, aby se z ní za půl roku lisovalo. Svědkovi byl předložen k nahlédnutí doklad o zakoupení 1.500 kg pryžové směsi firmou REALGASPER od firmy ROGUM (č.l. 411 – 412), kdy k tomuto svědek uvedl, že se jednalo o klasickou kobercovinu, kterou v jejich firmě už nepotřebovali, a proto ji společnosti REALGASPER přenechali za odvoz. Pokud by byla směs pro výrobu gumových forem skladována pod širým nebem v červenci, tak pokud by to bylo na přímém slunci, kdy vzniká teplota 45 až 50° C, tak taková směs by byla do měsíce nepoužitelná. Pokud byla svědkovi předestřena zpráva spol. ROGUM, v níž svědek uvedl, že v takovém případě by byla směs nepoužitelná do 10 dnů, tak k tomu svědek uvedl, že pokud se jedná o kobercovinu, což měl být tento případ, tak tato by teoreticky měla vydržet takové skladování i asi jeden měsíc. Ze směsi, která by byla stará čtyři až pět let, předmětné gumové formy vyrobit již nelze. K výrobě gumových forem se kromě pryžové směsi nic dalšího nepřidává, tzn., že z 1.800 kg směsi se nevyrobí víc než 1.800 kg forem. Pokud byla svědkovi předložena k nahlédnutí dokumentace (č.l. 677 – 679), tak k této svědek uvedl, že pro něj, jako pro odborníka by takováto dokumentace byla dostačující ke zpracování klasické cenové nabídky na výrobu forem. Pokud by nic dalšího, než tuto dokumentaci neobdržel, tak v případě realizace výroby by požadoval reliéfy, tedy to, jaký konkrétní tvar forma má mít. Firma ROGUM si formy (kopyta, matrice) vyrábí sama u subdodavatele na NC stroji. Zákazník si dodá vzor reliéfu, který se přeskenuje na 3D a podle toho se vyrobí matrice. Matrice jsou vyrobeny buď z klasického železa nebo z duralu.

22. **Svědkyňe Olga S.** vypovídala v přípravném řízení (č.l. 122 – 123) a následně i u hlavního líčení. Svědkyně uvedla, že od roku 2000 je zaměstnaná ve společnosti MEZUZA s.r.o. a pracoviště má na adrese Přerov, K Moštěnici 8a, v budově s číslem 10. Vstup do budovy, kde svědkyně pracuje, je ze dvora a okno z jejího pracoviště je situované také do dvora. V rámci pracovní doby odchází i ven na dvůr, například, když jde pro něco do skladu. Svědkyně dále uvedla, že si nikdy nevšimla, že by v prostoru na dvoře, před jejím pracovištěm někdy probíhala výroba gumových forem nebo dřevěných podložek a roštů. V těch místech obvykle stávají zaparkovaná auta. Svědkyně doplnila, že je zvědavá a určitě by ji zajímalo, co se na dvoře děje, takže by si nějaké výroby v těchto místech všimla. Nezaregistrovala ani to, že by někde na dvoře byly skladovány nějaké hotové výrobky, gumové formy, popřípadě dřevěné podložky a rošty. Pokud by na dvoře pracovali nějakí Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

lidé o víkendech, popřípadě po páté hodině odpoledne, tak je možné, že to by již nezaznamenala. U hlavního líčení svědkyně k dotazům stran doplnila, že stroj, na kterém pracuje, má naproti oknu, takže by si všimla, kdyby se něco změnilo na dvoře. V práci určitě nechyběla delší dobu (třeba měsíc). Co se dělo na dalších místech v areálu svědkyně samozřejmě nevěděla, neboť areál je značně rozlehlý a ona za roh nevidí.

23. **Svědék Luděk L.** vypovídal v přípravném řízení (č.l. 111 – 112) a následně i u hlavního líčení. Svědek uvedl, že je OSVČ a místo podnikání má v areálu na adrese Přerov, K Moštěnici 8a, kde má pronajaty nebytové prostory, které jsou umístěny v hlavní budově areálu s tím, že vchod do těchto je ze dvora. Na daném místě podniká od roku 1996. Nepamatuje si, že by na dvoře areálu zaznamenal provádění výroby nějakých gumových forem, či dřevěných podložek a roštů.
24. **Svědkyně Vladimíra V.** vypovíдала v přípravném řízení (č.l. 130 – 131) a poté u hlavního líčení. Uvedla že od roku 2012 do roku 2015 pracovala jako účetní pro společnost IMIT s.r.o., následně byla zaměstnána jako účetní společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Co se týká forem a roštů, tak o těchto pouze účtovala, jejich dodávku nepřebírala ani neviděla. IMIT s.r.o. měla formy pronajaty z Holandska, SOREDO-CZ s.r.o. používalo asi 4.000 forem, jejich životnost mohla být dva až tři roky. Zda se rošty ve společnostech vyráběly, neví. Rudolfa K., Stanislava L. ani společnost REALGASPER s.r.o. nezná, Jakuba S. a společnost Izeleten s.r.o. zná, opravoval pro IMIT s.r.o. nějaké stroje. Společnost IMIT s.r.o. vyráběla vzory Toscani, Pierre Seche a Pierre Taille, výrobu ukončila, když SOREDO-CZ s.r.o. nakoupilo formy, a to jednak z dotace, jednak z půjčky od pana Ch.
25. **Svědkyně Irena J.** vypovíдала v přípravném řízení (č.l. 102 – 103) a rovněž u hlavního líčení. Svědkyně uvedla, že pracuje u SZIF a spolu s Ing. Ř. prováděla kontrolu ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o., při této kontrole, tak jak vyplývá z kontrolního protokolu, bylo množství forem, podložek a roštů zkontrolováno a odpovídalo fakturovanému množství. Tyto formy již byly používány pro výrobu, což vyplývá i z pořízené fotodokumentace. U hlavního líčení k dotazům stran doplnila, že formy jim na místě ukázal jednatel společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Formy byly poblíž haly, tedy nacházely se jak ve venkovních prostorách, tak i v hale, kde již probíhala výroba a pracovalo se s nimi. Ona, ani Ing. Ř. nejsou odborníky, a proto vycházeli z toho, co jim bylo předloženo a ohledně předmětných forem proto v protokolu uvedli, že nezjistili žádné nedostatky. Formy, které jim byly předloženy, byly od hmoty, která se do nich lila, bylo tedy zřejmé jejich používání. Formy počítali, aniž by rozlišovali jejich reliéfy, neřešili ani technologii výroby forem, neboť to nebylo předmětem dotace. Když formy počítali, tak počítali jak ty formy, které již byly uvnitř ve výrobní lince, tak i ty, které byly venku vedle haly a jakmile se dopočítali počtu 4.000 forem, tak počítání ukončili.
26. **Svědék Oldřich Ř.** vypovíдал v přípravném řízení (č.l. 120 – 121) a rovněž u hlavního líčení. Svědek uvedl, že pracuje jako odborný rada na SZIF Olomouc, byl osobně přítomen při provádění kontroly ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o., kdy přepočítáním bylo zjištěno více jak 4.000 gumových forem. Doklady o nákupu „seděly“, zjištěné nedostatky se netýkaly forem a podložek. Z jimi zjištěných podkladů pak vychází i další kontroly prováděné v rámci SZIF. U hlavního líčení svědek doplnil, že když se dopočítali počtu 4.000 forem, tak s počítáním přestali, kdy na místě byl mnohem větší počet forem. Formy, které jim byly ukázány a které počítali, se nacházely jak na stavebním dvoře, tak i přímo ve výrobě a nebylo možné rozpoznat, zda se jedná o nové formy, nebo formy staršího data výroby, neboť formy byly potřísněny od betonu. Formy, které kontrolovali, jsou zachyceny na fotodokumentaci, kterou pořídili. Svědek uvedl, že neví o tom, že by na dvoře byly formy nějak rozlišeny v tom smyslu, že by bylo zřejmé, které firmě jaké formy patří, popřípadě, zda jsou nějaké formy již vyřazeny. Toto v průběhu kontroly neřešili. Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

27. **Svědkyňe Hana B.** byla vyslechnuta v přípravném řízení (č.l. 86 – 87) a následně i u hlavního líčení. Svědkyně vypověděla, že je zaměstnaná na finančním úřadu a na základě zjištění, že společnost SOREDO-CZ s.r.o., jako nově založená společnost, uplatňuje vysoký odpočet DPH, prováděla kontrolu, a to včetně kontroly na místě. V rámci této kontroly neprováděli celkovou inventuru předmětného zboží, tedy gumových forem, dřevěných podložek a roštů. V rámci této kontroly požádali Ing. P., aby jim předložil gumové formy reliéfu 1, 2 a 3, které byly uvedeny v zadávací dokumentaci a v uzavřené smlouvě. Ing. P. jim na místě ukázal velké množství tohoto zboží a neměli důvod mu nedůvěřovat a nebylo možné zboží ani přepočítat, neboť zboží bylo využíváno ve výrobě, v některých formách zrály obklady a navíc v areálu sídlila i společnost IMIT, která se zabývala stejnou činností, měla zde své vlastní formy a další zboží a bylo proto těžko rozlišitelné, či jsou které formy. Současně byly zváženy jednotlivé formy všech tří reliéfů, kdy ke zvážení použili kontroloři vlastní váhu. Hmotnost jednotlivých forem je pak uvedena v protokole o místním šetření. Místní šetření navíc nebylo zaměřeno na zjištění počtu gumových forem, dřevěných podložek a roštů, ale na ohledání jednotlivých kusů tohoto zboží, jejich zvážení, zjištění jejich rozměrů, tloušťky formy a podobně, kdy tyto skutečnosti měly být využity v rámci následného hodnocení možného výrobního procesu. Pracovníci finančního úřadu následně v rámci kontroly došli k zjištění řady pochybností, kdy zejména bylo zjištěno, že množství vyrobených gumových forem nekorespondovalo s množstvím gumové hmoty, z níž tyto měly být vyrobeny. Výrobce předmětných gumových forem totiž deklaroval pořízení celkového množství gumové hmoty v rozsahu cca 1.800 kg, takže jednoduchým propočtem bylo zjištěno, že při stanoveném množství by na výrobu jedné formy bylo použito pouze 0,36 kg gumárenské směsi, což bylo v rozporu s hmotností forem, které byly ohledány v rámci provedené fyzické kontroly.
28. U hlavního líčení svědkyně doplnila, že jednou z indicí svědčících o možné problematice šetřeného daňového případu bylo zjištění, že společnost Izeleten s.r.o., která měla být dodavatelem zboží, sídlila v Praze na adrese, kde bylo registrováno sídlo asi 135 daňových subjektů. Další indicí byla forma daňových dokladů, kdy se jednalo o osm stejných faktur na úplně stejné dodávky. A dále bylo u agentury, která měla nezávisle provést výběrové řízení na dodavatele zboží, zjištěno, že byt' v úvodu jednání daňového subjektu tvrdil, že dodavatelskou společností před výběrovým řízením neznal, tak následně bylo zjištěno, že mezi agenturou a společností SOREDO-CZ s.r.o. probíhala emailová komunikace, v rámci níž daňový subjekt doporučil oslovit ve výběrovém řízení konkrétní firmy. Další indicí byla skutečnost, že dodavatel zboží finančnímu úřadu sdělil, že s výrobou a s obchodováním s takovým zbožím neměl předchozí zkušenosti a výrobu pro něj zajišťoval subdodavatel, kdy následně bylo prováděno další šetření k subjektu, který měl provádět výrobu zboží a k technologii výroby zboží, kdy byly zjišťovány další indicie, které prohlubovaly podezření z možného nezákonného jednání. Pokud jim při fyzické kontrole na místě v areálu firmy SOREDO-CZ s.r.o. v Radslavicích byly ukázány předmětné formy, tak tyto byly jednak ve výrobě a jednak byly naskládány venku na paletách. Rozhodně jim však nikdo neukazoval nějaké formy, které by byly uskladněny uvnitř v nějakém skladu, popřípadě, které by byly zabaleny na paletách, jako ještě nepoužité zboží. V době kontroly v roce 2014 byly jim ukázané formy používány.
29. **Svědce Ing. Ivan Č., Ph.D.** byl vyslechnut v přípravném řízení (č.l. 143 – 146) a poté i u hlavního líčení. Svědek uvedl, že je výkonným ředitelem obchodní společností Regionální poradenská agentura s.r.o., kdy jejich společnost pro společnost SOREDO-CZ s.r.o. prováděla na základě uzavřené smlouvy administraci výběrového řízení pro dotační řízení k projektu Výroba obkladů z umělého kamene, za společnost SOREDO-CZ s.r.o. jednali s pány Ch., G. a P. Uvedenou administraci zajišťoval Samuel K., který byl v roce 2013 zařazen na právním oddělení. Výběrové řízení nepodléhalo zákonu o veřejných zakázkách, bylo tedy prováděno podle pravidel Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

dotačního titulu - Program rozvoje venkova. Bylo třeba oslovit nejméně tři uchazeče, tyto vybrala určité společnost SOREDO-CZ s.r.o., odborná způsobilost byla prokazována jen výpisem ze živnostenského nebo obchodního rejstříku. Výběrové řízení bylo zahájeno dne 22.4.2013 a k podání nabídky byly osloveny firmy Izeleten s.r.o., ROGUM a DONAUCHEN. termín pro podání nabídek byl do 7.5.2013, kdy 6.5.2013 jim byly doručeny nabídky od společností Izeleten s.r.o., ROGUM a NEOM. U nabídek společností ROGUM a NEOM byly shledány nedostatky, a společnosti proto byly vyzvány k doplnění dokumentů, což učinily. Na základě provedeného hodnocení nabídek byla jako nejvýhodnější vybrána nabídka firmy Izeleten s.r.o. Hodnocení nabídek a výběr nejvhodnější nabídky byl proveden dne 20.5.2013.

30. **Svědék Mgr. Petr S.** vypovídal v přípravném řízení (č.l. 124-126) a posléze i u hlavního líčení. Svědek, který je jednatelem společnosti Neom s.r.o., uvedl, že o poptávce společnosti SOREDO-CZ s.r.o. se dozvěděl patrně přes pana G., který je, stejně jako Ing. P., ze společnosti IMIT s.r.o. - jejich dlouhodobého obchodního partnera. Výrobou ani prodejem gumových forem a podložek se Neom s.r.o. nezabývá. Dodávku hodlal svědek realizovat subdodavatelsky. Zadávací dokumentaci obdrželi od brněnské agentury, byla dostačující. Cenovou nabídku zpracovával podle informací z internetu, oslovil některé výrobce, provedl si kalkulaci a dávalo to smysl, byť neměl nic konkrétního přislíbeno, tedy v době podání nabídky do výběrového řízení neměl s žádnou firmou nic konkrétně předjednáno, neměl uzavřeny žádné smlouvy o budoucí možné výrobě forem. Svědek uvedl, že si neuvědomuje, že by mu někdo říkal, že se výroba ve stanoveném termínu nedá stihnout.
31. V přípravném řízení byl cestou mezinárodní pomoci vyžádán rovněž výslech svědkyně **Dušany T.**, stávající jednatelky společnosti REALGASPER, která využila svého zákonného práva a k věci odmítla vypovídat vzhledem k nebezpečí trestního stíhání pro sebe, nebo osobu sobě blízkou, uvedla pouze, že nikdy žádné účetní doklady společnosti REALGASPER, s.r.o. neviděla, neměla ho v držení a neví, u koho se toto účetnictví nachází. Vzhledem k uvedenému, jakož i s ohledem na odepření svědecké výpovědi svědků L. a K. soud nepovažoval za nutné předvolávat svědkyni T. k výslechu, kdy ani strany v řízení před soudem výslech této svědkyně nenavrhovali.
32. V rámci hlavního líčení soud provedl řadu listinných důkazů. Jako první skupinu listinných důkazů je třeba zmínit **dokumentaci SZIF** související s administrací žádosti společnosti SOREDO-CZ s.r.o. o dotaci z Programu rozvoje venkova. Z žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova (č. l. 512 – 519) vyplývá, že tato byla podána na SZIF, Regionální odbor Olomouc dne 2.7.2012. Jako žadatel o dotaci je uvedena společnost SOREDO-CZ s.r.o. Žádost jménem společnosti podal její jednatel Ing. Zdenek P. V rámci žádosti o dotaci je uvedeno vytvoření pěti nových pracovních míst a v rámci výdajů, ze kterých je stanovena dotace, jsou uvedeny jednak stavební úpravy (výdaje ve výši 1.200.000 Kč), úpravy povrchů (výdaje ve výši 1.300.000 Kč), nákup gumových forem včetně speciálních podložek v počtu 4.000 ks, včetně nákupu licence (výdaje ve výši 7.400.000 Kč) a projektová a technická dokumentace (výdaje ve výši 100.000 Kč). Následně byla dne 20.2.2013 uzavřena Dohoda o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR (dále jen Dohoda, č. l. 520 – 524). Dohoda byla uzavřena mezi SZIF, Regionálním odborem Olomouc, jakožto poskytovatelem dotace a společností SOREDO-CZ s.r.o., jako příjemcem dotace. V Dohodě jsou uvedeny podmínky, za jejichž splnění se poskytovatel dotace zavazuje přiznat a poskytnout příjemci dotace podporu formou dotace na výše uvedenou žádost. V bodě III.1. je uvedeno, že celkové výdaje, na které může být poskytnuta dotace, jsou uvedeny ve výši 10.000.000 Kč a celková výše přiznané dotace byla stanovena ve výši 4.900.000 Kč, z čehož částka 3.675.000 Kč by byla z prostředků Evropské unie a částka 1.225.000 Kč z národních zdrojů. Přiznání a poskytnutí dotace je vázáno nejen na splnění podmínek stanovených v předmětné dohodě, ale rovněž na splnění podmínek stanovených v Pravidlech, kterými se

stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova ČR (dále jen Pravidla). Podle uzavřené dohody se přiznaná dotace poskytuje na základě Žádosti o proplacení a příslušné dokumentace dle podmínek stanovených v Pravidlech. V bodě III.2. je uvedeno, že konečná výše dotace se určí na základě skutečně vynaložených, odůvodněných a řádně prokázaných výdajů, na které může být poskytnuta dotace. V bodě VII.3.a) se příjemce dotace zavazuje k tomu, že odpovídá za to, že všechny jím uvedené nebo předané údaje poskytovateli dotace jsou za trvání dohody pravdivé, platné a úplné. V bodě XI.3. je uvedeno, že bude-li zjištěno, že podmínky stanovené pro získání dotace byly uměle vytvořeny ze strany příjemce dotace a tento tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami opatření, Pravidel či Dohody, nelze dotaci poskytnout. Dotaci nelze poskytnout rovněž v případě, pokud by bylo úmyslně nebo z vědomé nedbalosti podáno nepravdivé prohlášení. Podle ustanovení bodu XI.4. bude v případě nedodržení příslušných podmínek Pravidel nebo zjištění neoprávněného čerpání dotace zahájeno vymáhání dlužné částky a případného penále v souladu s platnou právní úpravou. V bodě XIII.1.2. příjemce dotace prohlašuje, že byl již při zaregistrování žádosti seznámen s Pravidly, souhlasí s nimi a zavazuje se k jejich plnění. Předmětná Dohoda je platná a závazná po celou dobu realizace projektu.

33. Dále je třeba poukázat na Žádost o proplacení výdajů (č. l. 525 – 529), která byla na SZIF, Regionální odbor Olomouc doručena dne 30.7.2013 a žadatel spol. SOREDO-CZ s.r.o. v ní žádá o proplacení výdajů vynaložených na dotační projekt. Přílohu žádosti o proplacení výdajů tvořily soupiska účetních/daňových dokladů k výdajům, ze kterých je stanovena dotace (č. l. 530). K žádosti byly připojeny faktury a dodací listy (č. l. 531 – 541) a výpis pohybů na bankovním účtu (č. l. 541 – 542). Jedná se především o 8 faktur vystavených spol. Izeleten s.r.o. společnosti SOREDO-CZ s.r.o. za dodávku forem na výrobu reliéfu č. 1, 2 a 3 a dále na výrobu podložek a roštů. Konkrétně se jedná o faktury:
 - č. 2502013 ze dne 1. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
 - č. 2522013 ze dne 3. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 1, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
 - č. 2542013 ze dne 8. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
 - č. 2552013 ze dne 10. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
 - č. 2562013 ze dne 12. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 2, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
 - č. 2582013 ze dne 15. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
 - č. 2592013 ze dne 17. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
 - č. 2602013 ze dne 19. července 2013 - forma pro výrobu reliéfu 3, podložky, rošt, základ daně 955.000 Kč, DPH 200.550 Kč
34. S uvedenými fakturami korespondují dodací listy č. 1 – 8. V rámci dodacích listů společnost SOREDO-CZ s.r.o. prostřednictvím Ing. Zdenka P. potvrzuje převzetí uvedeného množství forem, podložek a dřevěných roštů od dodavatele spol. Izeleten s.r.o. Z výpisu pohybů na bankovním účtu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. (č. l. 541 – 542), č. účtu 252 024 287 vedeného u ČSOB a.s. vyplývá, že ve dnech 9.7., 10.7., 11.7., 15.7., 17.7., 18.7. a 19.7. byly na účet společnosti Izeleten s.r.o. poukázány platby vždy ve výši 1.155.550 Kč, přičemž dne 19.7.2013 byla uvedená částka poukázána 2x. Z výpisu je dále patrné, že v době od 9.7.2013 do 19.7.2013 byly na účet prováděny opakované vklady hotovosti. Konkrétně dne 10.7.2013 byla na účet Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

vložena hotovost ve výši 1.180.000 Kč, dne 11.7.2013 ve výši 1.150.000 Kč, dne 12.7.2013 ve výši 720.000 Kč, dne 15.7.2013 ve výši 474.000 Kč, dne 17.7.2013 ve výši 1.255.000 Kč, 18.7.2013 ve výši 1.000.000 Kč, 19.7.2013 ve výši 1.155.000 Kč, ve výši 1.160.000 Kč a dále ve výši 145.000 Kč.

35. Z protokolu o kontrole č. 0022066948 (č. l. 544 – 545) vyplývá, že následně došlo k fyzické kontrole realizace dotačního projektu provedené na místě realizace pracovníky SZIF. Z protokolu vyplývá, že za SZIF se kontroly účastnili Ing. Irena J. a Ing. Oldřich Ř., za společnost SOREDO-CZ s.r.o. Ing. Zdenek P. V kolonce č. 5 (zkontrolováno – popis) je uvedeno, že vedle příslušných dokumentů byla provedena „fyzická kontrola na místě realizace – Radvanice“. Kontrola byla provedena dne 19.9.2013. Dalším dokumentem vztahujícím se k administraci žádosti o dotaci SZIF je Prohlášení o schválení a příkaz k proplacení výdajů (č. l. 549). Jedná se o dokument vydaný SZIF, Regionálním odborem v Olomouci dne 9.4.2014. V dokumentu je konstatováno, že byly splněny veškeré podmínky pro proplacení dotačních prostředků v rámci předmětného projektu a uděluje se proto příkaz k proplacení částky 4.854.632 Kč příjemci dotace spol. SOREDO-CZ s.r.o. Uvedená částka se skládá z finančních prostředků státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být kryty z rozpočtu EU (částka ve výši 3.640.974 Kč) a z finančních prostředků Státního rozpočtu ČR (ve výši 1.213.658 Kč).
36. Dále je třeba poukázat na listinu označenou jako Smlouva o budoucí rámcové smlouvě o dílo (č.l. 361-363) a na ní navazující Rámcovou smlouvu o dílo (č.l. 363-365). Obě smlouvy byly uzavřeny mezi společnostmi Izeleten s.r.o. jako objednatelem a společností REALGASPER jako dodavatelem, kdy předmětem dodávky je 4000 kusů gumových forem, 4000 kusů podložek a 2000 kusů dřevěných roštů s dobou dodání do 20.7.2013. Smlouva o smlouvě budoucí je datována 2.5.2013 a její součástí je příloha obsahující technické požadavky na dodávku gumových forem a speciálních podložek. Samotná smlouva o dílo je datována 20.5.2013.
37. Další skupinu listin tvoří **dokumentace shromážděná Finančním úřadem pro Olomoucký kraj**, Územní pracoviště v Přerově v rámci daňové kontroly prováděné u daňového subjektu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Z daňového přiznání (č.l. 3), kopíí faktur (č.l. 7 – 10) a ze zprávy o daňové kontrole (č.l. 11 – 23) vyplývá, že společnost SOREDO-CZ s.r.o. podala dne 25.10.2013 k příslušnému správci daně, kterým byl Finanční úřad pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště v Přerově přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2013, v němž uplatnila nárok na nadměrný odpočet daně z titulu přijatých výše uvedených daňových dokladů za nákup gumových forem, nenasákových podložek a dřevěných roštů na výrobu betonových obkladů od dodavatele – společnosti Izeleten s.r.o. v celkové výši 1.610.722 Kč. Z platebního výměru na daň z přidané hodnoty vydaného Finančním úřadem pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště Přerov dne 10.8.2015 (č.l. 24 – 25) vyplývá, že daňovému subjektu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. byl v souvislosti s výše uvedeným daňovým přiznáním k dani z přidané hodnoty vyměřen nadměrný odpočet DPH ve výši 6.322 Kč.
38. Z již zmíněné zprávy o daňové kontrole a z protokolu o zahájení daňové kontroly (č.l. 354 – 356) vyplývá, že dne 18.11.2013 byla u daňového subjektu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. zahájena daňová kontrola podle § 87 odst. 1 daňového řádu na úseku daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2013. V rámci daňové kontroly bylo provedeno několik ústních jednání a místních šetření u zájmových subjektů a jako svědci byli pracovníky finančního úřadu vyslechnuti zástupci jednotlivých společností, které měly participovat na obchodní transakci, na jejímž základě mělo dojít k dodávce zboží. Během daňové kontroly byly zjištěny takové nesrovnalosti, že nebylo možno uznat přijetí plnění doloženého spornými fakturami.

39. V průběhu daňové kontroly byl při jednáních na finančním úřadu opakovaně dotazován jednatel daňového subjektu Ing. Zdenek P. Z protokolu o ústním jednání (č.l. 419 – 421) vyplývá, že dne 23.3.2014 Ing. Zdenek P. pracovníkům finančního úřadu mimo jiné sdělil, že společnost SOREDO-CZ s.r.o., ani on osobně ve věci záměru nákupu většího množství gumových forem před výběrovým řízením nikoho neoslovoval, vše probíhalo od března 2013 prostřednictvím Regionální poradenské agentury z Brna. Technickou specifikaci a požadavky na parametry gumových forem zpracoval osobně Ing. Zdenek P. Na otázku, zda znal osobně Jakuba S. ze společnosti Izeleten s.r.o. předtím, než došlo k uskutečnění předmětného obchodu s formami, svědek uvedl: „Ne, viděl jsem ho dvakrát, při podpisu kupní smlouvy a poté při parafování faktur, když jsme potvrzovali, že jsme formy převzali na základě dodacích listů“. Dále uvedl, že společnost IMIT používala a doposud používá ke své výrobě pryžové formy, které si lisovali sami v době, kdy ještě vlastnili lisu a gumu k výrobě forem nakupovali v Zubří. V IMIT rovněž nakupovali formy přímo od výrobce společnosti Gumárny Zubří. Na otázku, jak přesně probíhalo předání a převzetí dodávek forem, Ing. Zdenek P. uvedl: „Dodávky byly přebírány mnou, přejímky jsou zadokumentovány fotografiemi – předložím do konce května 2014.“ Na otázku, jakým autem byly dodávky přivezeny (typ, značky, RZ, barva, řidič) a zda existují záznamy o příjezdu vozidla se zbožím do areálu Ing. Zdenek P. uvedl: „Nevím přesně, ale vozilo se to buď Avii nebo Liaskou, po čtyřech až šesti paletách, bude to zřejmě z fotografií, které doložím.“ V dopise doručeném finančnímu úřadu dne 30.5.2014 (č.l. 425) Ing. Zdenek P. jako jednatel spol. Soredo-CZ s.r.o. sděluje, že v reakci na ústní jednání zasílá fotografie, ze kterých je zřejmé, jak bylo zboží složeno v areálu po jeho přejímce. Z fotografií (č.l. 427) a ze zprávy o daňové kontrole (č.l. 11 – 23) vyplývá, že takto byly předloženy pouze dvě fotografie, na kterých jsou zachyceny palety s blíže neidentifikovatelným obsahem, kdy obsah na paletách je zabalen v tmavé strečové fólii. Z protokolu o místním šetření (č.l. 467 – 471) vyplývá, že pracovníci finančního úřadu provedli dne 8.10.2014 místní šetření v areálu firmy SOREDO-CZ s.r.o. na adrese Radslavice 315, kdy tohoto šetření se za daňový subjekt zúčastnil jednatel firmy Ing. Zdenek P. Z protokolu je patrné, že pracovníkům finančního úřadu byly předloženy tři gumové formy, které byly na místě zváženy. U formy reliéf č. 1 byla zjištěna hmotnost 4,82 kg, u formy reliéf č. 2 byla zjištěna hmotnost 7,97 kg a u formy reliéf č. 3 byla zjištěna hmotnost 7,64 kg. Ing. Zdenek P. uvedl, že v souvislosti se zadáním výroby těchto gumových forem poskytl dodavateli technickou specifikaci tak, jak je uvedena v příloze kupní smlouvy, tedy bez specifikace konkrétních reliéfů. Dále uvedl: „Nevím přesně, jak to bylo s reliéfem, nejsem si vědom, že já bych reliéf předával – nepředával jsem ani výkresy a nepamatuji se, že bych předal nějaké kopyto – formu – matrici k výrobě.“
40. Z protokolů o místním šetření provedeném pracovníky finančního úřadu dne 20.1.2014 a 11.2.2014 (č.l. 358 – 360) vyplývá, že obžalovaný Jakub S. předložil na výzvu finančního úřadu požadované dokumenty, a to zejména oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 20.5.2013, rámcovou smlouvu o dílo ze dne 20.5.2013, uzavřenou mezi spol. Izeleten s.r.o. a REALGASPER, dodavatelské faktury od společnosti REALGASPER, faktury vydané včetně objednávek mezi společnostmi Izeleten s.r.o. a spol. SOREDO-CZ s.r.o., včetně výpisu z bankovního účtu potvrzující úhradu těchto faktur a písemnost označenou jako Příloha zadávací dokumentace – technická specifikace. V této souvislosti obžalovaný Jakub S. sdělil, že společnost SOREDO-CZ s.r.o. sídlí v areálu firmy IMIT, se kterou dlouhodobě spolupracuje. Jednatelé společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Ing. P. zná již dlouho a ten se zmínil, zda by jeho společnost neměla zájem o výběrové řízení na formy. Následně se firma Izeleten s.r.o. obrátila na firmu REALGASPER, jejíhož jednatele Stanislava L. obžalovaný Jakub S. zná, nebo znal z předchozí spolupráce, která proběhla cca před třemi až čtyřmi lety, kdy mu L. dovezl suť na odkaliště. Obžalovaný S. dále pracovníkům finančního úřadu sdělil, že se s panem L. náhodně potkal a aniž by tušil, že může zajistit předmětné formy, tak se mu zmínil, jestli takové formy neumí udělat, nebo sehnat, načež mu pan L. sdělil, že formy může zajistit. Obžalovaný S. uvedl, že netušil, zda

L. formy sám vyrobil nebo je sehnal. Problematicke výroby forem nerozumí, protože to není jeho obor. Úhrada společnosti REALGASPER za dodávku gumových forem proběhla z větší části v hotovosti, část byla poslána v eurech na slovenský účet. Z protokolu o výsledku svědka ze dne 2.10.2014 (č.l. 463 – 466) vyplývá, že jako svědek byl vyslechnut obžalovaný Jakub S., který na dotazy pracovníků finančního úřadu v souvislosti s výběrovým řízením uvedl, že jej oslovila agentura, která mu zaslala podklady pro výběrové řízení, načež obžalovaný sám zpracoval nabídku a zaslal ji zpět agentuře. V dané věci figuroval jako obchodník, dodávky gumových forem, dřevěných roštů a podložek dříve pro nikoho jiného, než pro společnost SOREDO-CZ s.r.o. neprováděl. Cenovou kalkulaci prováděl sám. Na otázku, u kterých výrobců si ověřoval ceny, za něž se dají předmětné formy pořídit uvedl, že si to nepamatuje. Na otázku, jak zjistil možného dodavatele forem a z čeho dodavatele vybíral, eventuálně, zda zná nějakého výrobce forem, které následně dodával společnosti SOREDO-CZ s.r.o. uvedl, že si to nepamatuje. Dále uvedl, že neví, zda jeho dodavatel formy vyrobil nebo ne, ale subdodavatele znal osobně. On sám netuší, co je potřeba k výrobě předmětných forem, jaká je technologie výroby, nevěděl, nepamatoval si, zda a jak byl specifikován požadavek na vzhled jednotlivých reliéfů od odběratele, stejně jako si nepamatoval to, jak mohly být zadány požadavky na výrobu forem při absenci technické dokumentace jednotlivých reliéfů forem. Dodavatel mu následně přivezl vyrobené formy dodávkou typu Renault Master do skladu, zboží bylo na standardních europaletách, kolik bylo palet na jednotlivou dodávku, si nepamatoval, stejně, jako si nepamatoval, zda byly formy zabaleny společně s podložkami. Rošty dodával stejný dodavatel, jako formy a podložky a byly součástí každé z těch dodávek forem. Zboží se následně ze skladů v Sobíškách přepravovalo do Radslavic dodávkou s vozíkem, on přijel k předání vždy ten den později a přeprava se patrně uskutečnila v uvedených datech. Kolik palet bylo naložených při jedné dodávce do auta a na vozík si nepamatoval, stejně jako si nepamatoval, kdo zboží v Radslavicích vykládal. Zboží přebíral pan P., který podepisoval dodací listy.

41. Z protokolu o místním šetření ze dne 18.4.2014 (č.l. 416 – 418) vyplývá, že Stanislav L. se dostavil na výzvu finančního úřadu na příslušné pracoviště, a to jako zástupce společnosti REALGASPER s.r.o., na základě plné moci ze dne 14.4.2014, kterou mu vystavila stávající jednatelka společnosti Dušana T. Stanislav L. uvedl, že v inkriminovaném období byl jednatelem společnosti REALGASPER a na výzvu předložil faktury vystavené na společnost Izeleten s.r.o. (č. 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12 v 7. měsíci 2013) a doklady o zaplacení předmětných faktur. Součtem všech částek přijatých od společnosti Izeleten s.r.o. bylo zjištěno, že společnost REALGASPER takto měla v roce 2013 přijmout částku 8.510.214 Kč. Naprostá většina finančních prostředků měla být uhrazena v hotovosti, zbývající část měla být uhrazena převodem z účtu v eurech. Stanislav L. dále předložil doklad o dodávce materiálu (guma o celkové hmotnosti 1.600 kg) s tím, že tento získal za odvoz a dále byla předložena smlouva o nájmu nebytových prostor uzavřená mezi společností REALGASPER a STAVAREÁL a fotografie výrobního zařízení. Z protokolu o místním šetření ze dne 30.4.2014 (č.l. 413 – 415) vyplývá, že Stanislav L., jako zástupce společnosti REALGASPER, předložil finančnímu úřadu doklad o dopravě gumy z Rožnova a doklad o dopravě hotových výrobků do Sobíšek, dále fakturu přijatou za dopravu strojů z Německa, pronájem strojů a agregát na výrobu elektřiny a kopii daňových dokladů. V této souvislosti Stanislav L. uvedl, že společnost REALGASPER neměla žádné zaměstnance a předmětné výrobky vyráběl jednatel firmy osobně za spolupráce dodavatele strojů. Z nájemní smlouvy uzavřené dne 30.5.2013 a Přílohy č. 1 (č.l. 401 – 403) vyplývá, že společnosti STAVAREÁL pronajala společnosti REALGASPER v areálu nacházejícím se na ulici K Moštěnici 265/8a, Přerov VI. – Újezdec, část volné zpevněné plochy o výměře 10 m², kdy zakres pronajatých ploch je uveden v situačním nákresu, který je přílohou č. 1 této smlouvy. Nájem byl sjednán na dobu určitou, a to od 1.6.2013 do 31.5.2014. Výše nájemného byla stanovena na celkovou částku 2.000 Kč. V bodě IV.10. smlouvy je uvedeno, že mimo pronajatých ploch nelze v areálu parkovat ani skladovat materiál. Z fotografie (č.l. 410) je patrné,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

že na této je zachycen pohled na dva lisovací stroje, které jsou postaveny ve venkovních prostorách poblíž drátěného plotu. V listině označené jako Příloha zadávací dokumentace – technická specifikace (č.l. 407 – 408) jsou uvedeny technické požadavky na výrobu gumových forem. Jsou zde provedeny dva nákresy forem reliéf č. 1, 2 a 3, dále nákresy podložky a dřevěného roštu a v tabulkách jsou uvedeny požadované hodnoty a vlastnosti na výrobu jednotlivých forem, podložek a roštů. V případě forem reliéf č. 1 mělo být vyrobeno 1.000 ks, forem reliéf č. 2 1.500 ks a forem reliéf č. 3 1.500 ks, dále mělo být vyrobeno 4.000 ks podložek a 2.000 ks dřevěných roštů. Stanislav L. byl následně pracovníky finančního úřadu vyslechnut jako svědek. Z protokolu o výsledku svědka ze dne 4.2.2015 (č.l. 475 – 477) vyplývá, že Stanislav L. sdělil, že se v minulosti nikdy nezabýval výrobou a dodávkami gumových forem na výrobu umělého kamene a s tím souvisejících dřevěných podložek a roštů. Výroba probíhala asi někdy v červnu nebo v červenci 2013 a mohlo být vyrobeno asi 5.000 ks forem. K výrobě forem se dostal tak, že od jednoho kolegy, kterého nemůže jmenovat, měl informaci, že nějaká firma potřebuje formy vyrobit a on měl zase informaci o tom, kde je možné zapůjčit stroj na výrobu forem. Praktické zkušenosti s výrobou gumových forem však před přijetím zakázky neměl. Na otázku, jak zjistil, jakým způsobem se formy a příslušenství vyrábí, svědek uvedl, že to vše bylo v dokumentaci, kterou obdržel od odběratele, přičemž součástí pronájmu výrobního stroje byl i odborník, který ručil za to, že výroba bude provedena podle dokumentace. Z hlediska velikosti zakázky se pro jeho firmu v roce 2013 jednalo o významnou zakázku. Dále uvedl, že pronajatý stroj přivezl do prostor, které měl pronajaty, dále se sem přivezla guma a začalo se s výrobou. Se strojem byly přivezeny formy a součástí pronájmu byl český odborník, který byl celou dobu u výroby a dozoroval ji. Následně svědek uvedl, že musí nutně odejít a svědecká výpověď byla přerušena do druhého dne. Z protokolu o výsledku svědka Stanislava L. ze dne 5.2.2015 (č.l. 478 – 481) a z příloh k protokolu (č.l. 482 – 484) vyplývá, že v rámci pokračování výsledku Stanislav L. k dotazům sdělil, že před realizací obchodu s gumovými formami se s odběratelem zboží neznal. V dané věci jej kontaktoval jednatel odběratele pan S., kde vzal telefonní číslo na svědka, to neví, patrně mu někdo jejich firmu doporučil. Ohledně technické specifikace výroby gumových forem Stanislav L. odkázal na přílohu ke smlouvě o budoucí rámcové smlouvě o dílo (č.l. 482 – 483) s tím, že se jednalo o veškerou technickou dokumentaci, kterou pro výrobu forem měl. Pokud jsou ve zmíněné příloze uvedeny ve vztahu k jednotlivým typům gumových forem jejich rozměry, tak toto byly jediné specifikace pro jejich výrobu. Co se týče reliéfů jednotlivých forem, tak k tomu uvedl, že jejich povrch měl být zvlňný, s tím, že se na to dělala „ta forma“. Na otázku, jak věděl, jaký mají mít jednotlivé reliéfy vzor a jak docílil požadovaného vzoru reliéfu forem, svědek uvedl, že postupoval podle dokumentace, „podle té slovní“. Na otázky související s vlastní výrobou gumových forem, podložek a roštů, zejména, jaké technické vybavení k výrobě používal, jakou část výrobního procesu měl na starosti, co přesně dělal, kolik hodin denně pracoval a jaká byla technologie výroby gumových forem, svědek uvedl, že k tomu se nechce vyjadřovat. Pokud on sám předložil finančnímu úřadu fotografii strojů, tak stroje byly podle svědka vyfoceny na pronajatém místě podle uzavřené nájemní smlouvy a na tomto místě také probíhala předmětná výroba. Dále uvedl, že výrobního procesu se účastnil ještě pan Rudolf K., což byl člověk přímo z firmy, která mu pronajala stroje a ještě jeden brigádník. Byli tam zhruba 6 hodin denně. Stroje byly zprovozněny panem K. a byly napojeny na generátor. Stroje nebyly nijak zastřešeny, celý objekt, kde výroba probíhala, je střežen. Výroba gumových forem byla provedena výhradně z materiálu, který si obstaral, kdy se jednalo o 1.600 kg gummy, kterou získal od firmy v Rožnově za její odvoz a dále asi 100 až 200 kg té samé směsi, kterou získal od firmy v okolí Rožnova. Jednalo se o kusy gummy různé velikosti, kdy tento materiál skladoval na pronajatém místě. Žádný jiný materiál, než uvedený, na výrobu gumových forem nepoužíval. To, kolik materiálu bude potřebovat na výrobu zadaného množství gumových forem, mu spočítal zdarma nějaký odborník, kamarád, kterého nebude jmenovat. Na výrobu cca 5.000 kusů gumových forem tedy použil cca 1.800 kg gumové směsi. Na otázku, jakým způsobem byly vyrobené gumové formy uloženy a zabaleny pro odběratele, svědek uvedl, že si myslí, že se jednalo asi o

dvě až tři palety, které se balily v pronajatém areálu. Na těchto paletách bylo uloženo veškeré množství vyrobených gumových forem. Na otázku, kdy, kde a jakým způsobem byly vyrobeny rošty a podložky, svědek uvedl, že k tomu se nebude vyjadřovat.

42. Vzhledem k vyjádřením zástupce společnosti REALGASPER vyslechl finanční úřad jako svědka rovněž Rudolfa K. Z protokolu o výsledku tohoto svědka ze dne 7.4.2015 (č.l. 490 – 493) vyplývá, že Rudolf K. v minulosti koupil od pana G. a pana K. společnost 69design GmbH. Součástí koupě firmy byly i dva stroje na lisování gumy. Mohlo to být někdy v roce 2009. Svědek byl jediným jednatelem a společníkem společnosti 69design GmbH. Svědek však následně stroje nepoužíval, s výrobou na lisovacích strojích nemá zkušenosti. K obchodní spolupráci společnosti 69design GmbH s firmou REALGASPER svědek uvedl, že jej oslovil pan L. s tím, že má nabídku na výrobu gumových forem a ptal se jej, zda by mu v té věci nemohl nějak pomoci. S L. se svědek znal už delší dobu, v minulosti spolu něco obchodně dělali. Svědek tedy pronajal firmě REALGASPER dva lisy, které dopravil na místo určení, zapojil je a zaučil jednoho člověka. Podmínkou pronájmu strojů bylo, že si společnost REALGASPER odebere od spol. 69design GmbH také kousky gumy, tzv. nálože o celkové hmotnosti 10 až 12 tun. Když svědek firmu 69design GmbH v roce 2009 kupoval, tak stroje i zmíněné zásoby gumy byly již na skladě. Přeprava lisů probíhala společně s přepravou gumových náloží, obojí bylo panu L. dovezeno současně z Německa, kdy přepravu zajišťovala svědkova dopravní společnost TMS, kterou v mezidobí prodal. Svědek následně panu L. sdělil, jak se má se stroji zacházet, sám zajišťoval jejich usazení na zpevněný podklad, kdy se domnívá, že na zemi byly nějaké panely. Jako zdroj tam byl diesellový agregát, který si zajišťoval sám pan L. Co se týče dodávky 10 až 12 tun gumového materiálu, tak ten byl uložen na paletách v silonových žocích, kdy na každé paletě byla cca 1 tuna materiálu a jednalo se tedy o 10 až 12 palet. Palety s gumou byly složeny na označené místo, svědek viděl, že se ten materiál vozil do plechové boudy, která tam byla a jednalo se o uzamykatelný objekt a asi to měl pan L. dohodnuto. S výrobou se začalo asi 1., 2. nebo 3. července 2013 a svědek přitom zaškolil jednoho člověka. Udělali nejprve několik zkušebních vzorků, které odpovídaly normě, kterou požadoval na základě stanovené dokumentace pan L. Byla tam požadována určitá tvrdost materiálu a další parametry, což si pan L. kontroloval. Člověk, kterého svědek zaučil, byl zaměstnanec pana L., jehož jméno svědek nezná. Svědek sám se na výrobě gumových forem podílel asi jeden až dva dny, kdy po dobu 5 – 6 hodin zaškolil toho zaměstnance a od třetího dne tam jezdil už jen jako dozor na kontrolu. Pan L. byl u výroby přítomen, ale na strojích nepracoval. Stroje byly na zpevněné ploše na volném prostranství, které nebylo zastřešeno, materiál k výrobě byl částečně u strojů a částečně v plechovém objektu, zaměstnanec si materiál přivázel v kolečkách a dále tam byly postaveny dva ponky, na kterých chladly gumové formy asi 15 až 20 minut, kdy poté se s nimi mohlo již manipulovat. Na otázku, jak získal informace o tom, jak má gumová forma vypadat, jaký má mít tvar, rozměry a podobně, svědek uvedl, že součástí strojů bylo asi 30 až 35 forem, z nichž si pan L. vybral asi 5 typů, nakonec se lisovaly pouze 3, které si vybral jeho zákazník. Pan L. byl se svědkem v Německu, kde si stroje společně s matricemi prohlédl a vybral si ty, které mu vyhovovaly. S poptávkou po strojích pan L. svědka oslovil asi koncem května 2013. Výroba forem probíhala tak, že kousky gumy se naskládaly do matrice a provedlo se lisování, kdy na jednu formu se dávalo zhruba 35 kousků gumy, které měly podobnou gramáž. Svědek množství gumy, které se dávalo do formy, nepřevažoval, možná to vážil pan L., který mohl mít nějakou váhu v kufru auta. Podle svědka výroba probíhala něco přes dva měsíce, možná kolem tří měsíců, jezdil tam v průběhu měsíců červenec, srpen a září 2013. O tom, jak se balily hotové výrobky a kde se skladovaly, svědek nevěděl, to bylo záležitostí pana L. Za provedenou zakázku bylo svědkovi zapláceno v hotovosti a předmětné lisovací stroje byly následně odprodány polskému zákazníkovi, který si je z areálu počátkem října 2013 odvezl.

43. Další skupinu listinných důkazů tvoří **dokumenty týkající se výběrového řízení** na dodávku předmětných gumových forem, podložek a roštů, které poskytla společnost Regionální poradenská agentura s.r.o. (č.l. 605 – 635). Z dokumentace je zřejmé, že uvedená společnost zajišťovala administraci výběrového řízení s názvem „Výroba obkladů z umělého kamene – nákup gumových forem, speciálních podložek a roštů“ zadavatele SOREDO-CZ s.r.o. na základě mandátní smlouvy. V rámci výběrového řízení byly k podání nabídek osloveny společnosti ROGUM, Izeleten s.r.o. a NEOM. Obžalovaný Jakub S. zaslal Regionální poradenské agentuře email s žádostí o zaslání dokumentace k tomuto výběrovému řízení dne 2.5.2013 ve 12:45 hod. Následně všechny tři oslovené společnosti podaly nabídku do výběrového řízení dne 6.5.2013, kdy posouzení a hodnocení nabídek proběhlo 7.5.2013. Dne 20.5.2013 bylo vydáno rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, kdy vítězem výběrového řízení se stala firma Izeleten s.r.o. Dne 20.6.2013 byla mezi společnostmi SOREDO-CZ s.r.o. a Izeleten s.r.o. uzavřena kupní smlouva, na jejímž základě se společnost Izeleten s.r.o., jako prodávající, zavázala dodat společnosti SOREDO-CZ s.r.o. nejpozději do 30 dnů od uzavření smlouvy zboží specifikované v příloze smlouvy. Celková kupní cena včetně DPH byla stanovena částkou 9.244.400 Kč.
44. Vedle listin zajištěných z dokumentace vedené SZIF a příslušným finančním úřadem, jakož i dokumentace vztahující se k výběrovému řízení je třeba zmínit i některé **další listinné materiály**. Z rámcové smlouvy o půjčce (č.l. 802 – 805) vyplývá, že dne 10.6.2013 měla být mezi věřitelem Jakubem S. a dlužníkem Peterem Ch. uzavřena rámcová smlouva o půjčce do výše 4 miliony Kč podle požadavků dlužníka. Ve smlouvě je uvedeno, že půjčka je sjednána bezúročně a dlužník je povinen půjčku splatit ve lhůtě do 31.12.2018 buď v hotovosti nebo na bankovní účet. Ve stejný den, tedy 10.6.2013 byla uzavřena rámcová smlouva o půjčce mezi věřitelem Peterem Ch. a dlužníkem společností SOREDO-CZ s.r.o., na jejímž základě se strany dohodly o zapůjčení částky ve výši maximálně 13.300.000 Kč, které dlužník použije na profinancování dotačního titulu. Půjčky bude věřitel poskytovat dlužníkovi na stanovený bankovní účet a dlužník půjčku splatí nejpozději do 31.12.2018. Z listiny označené jako Potvrzení o vrácení půjčky (č.l. 807) vyplývá, že věřitel Jakub S. dne 14.10.2013 potvrzuje vrácení sjednané půjčky v plném rozsahu.
45. Ze zprávy ČSOB a.s., ze sestav a historie bankovních účtů společností SOREDO-CZ s.r.o. a Izeleten s.r.o. a sestavy účtů společnosti Izeleten s.r.o. a z výpisů z bankovních účtů (č.l. 304 – 351, 393-395, 487 – 488, 791 - 792) je zřejmý pohyb na účtech obou uvedených společností v inkriminovaném období. Z výpisů z účtů je patrné, že společnost Izeleten s.r.o. přijala na základě vystavených faktur finanční prostředky od společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Přijaté finance byly krátce nato vybrány v hotovosti na pobočce ČSOB v Přerově a bezprostředně poté byly provedeny vklady obdobné finanční hotovosti na účet společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Takto byly z účtu společnosti Izeleten s.r.o. provedeny následující výběry hotovosti: dne 10.7.2013 částka 1.100.000 Kč, 11.7.2013 částka 1.170.000 Kč, 12.7. 2013 částka 700.000 Kč, 15.7.2013 částka 500.000 Kč, 17.7.2013 částka 1.170.000 Kč, 18.7.2013 částka 1.100.000 Kč, 19.7.2013 částka 1.135.000 Kč a téhož dne částka 1.160.000 Kč, 25.7.2013 částka 1.000.000 Kč, 30.7.2013 částka 162.000 Kč. Finanční hotovost byla posléze vkládána na účet společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Peterem Ch., nar. xxx na stejné pobočce banky. Hotovost byla na účet společnosti SOREDO-CZ s.r.o. vkládána v intervalu několika minut po jejich výběru z účtu společnosti Izeleten s.r.o. Takto konkrétně vložil Peter Ch. na účet společnosti SOREDO-CZ s.r.o. finanční hotovost v následujících případech. 9.7.2013 ve 12.25 hod. částku 338.000 Kč, 10.7.2013 ve 12.08 hod. částku 1.180.000 Kč, 11.7.2013 v 15.19 hod. částku 1.150.000 Kč, 12.7.2013 v 11.24 hod. částku 720.000 Kč, 15.7.2013 v 11.18 hod. částku 474.000 Kč, 17.7.2013 v 15.28 hod. částku 1.155.000 Kč a téhož dne ještě 100.000 Kč, 18.7.2013 ve 12.20 hod. částku 1.000.000 Kč, 19.7.2013 v 9.57 hod. částku 1.155.000 Kč, ve 13.43 hod. částku 1.160.000 Kč a téhož dne v 15.20 hod. částku 145.000 Kč, 25.7.2013 v 11.39 hod. částku 1.000.000 Kč, 30.7.2013 v 11.32 částku 162.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

46. Ze zprávy jednatele společnosti NEOM s.r.o. Mgr. Petra S. (č.l. 674) vyplývá, že Mgr. Petr S. dlouhodobě spolupracoval s firmou IMIT a z minulosti znal jak Ing. Zdenka P., tak i Petra Ch. a Lubomíra G. Ze zpráv společnosti ROGUM s.r.o. (č.l. 676 – 682) vyplývá, že společnost se do výběrového řízení přihlásila poté, co byla oslovena příslušnou institucí, která jí poskytla zadávací dokumentaci. Firma ROGUM se zabývá výrobou pryžových výrobků a dle požadavků zákazníka navrhuje formu – kovovou matici (pokud ji již nevlastní). Asi před 12 lety pro firmu IMIT dělali vzorky dvou typů forem, ale k sériové výrobě nakonec nedošlo. Pokud byly jejich společnosti předloženy doklady o dodávce gumové směsi společnosti REALGASPER, tak k této dodávce skutečně došlo, kdy pro jejich společnost se jednalo o nepotřebný materiál, který měl prošlou respirační dobu zpracovatelnosti a pro jejich výrobu jej nešlo dále použít. Dodavatelé zaručují zpracovatelnost gumových směsí zhruba jeden až dva měsíce, v tomto směru záleží velmi na skladování (do 20° C), pokud by se nechala v létě paleta s gumovou směsí venku (cca 50° C na přímém slunci), tak je možné směs do 10 dnů vyhodit.
47. Z faktur vydaných společností IMIT s.r.o. (č.l. 736 – 749), ze zprávy společnosti IMIT (č.l. 799 – 800) a z tabulek obsahujících údaje o prodeji obkladů (č.l. 795 – 798) vyplývá, že společnost IMIT prodávala v letech 2012 – 2015 betonové obklady s obchodními názvy „Korsika“, „Rustika“ a „Texas“ a současně byly v tomto období prodávány betonové obklady s obchodním označením „Toscani“, „Pierre Seche“ a „Pierre Taille“, kdy se jednalo o obklady, které se shodovaly s českými názvy „Korsika“, „Rustika“ a „Texas“. Z tabulek obsahujících údaje o objemu prodeje obkladů vyplývá, že v roce 2012 bylo prodáno celkem 56.394 m² předmětných obkladů, v roce 2013 celkem 68.489 m², v roce 2014 celkem 49.791 m² a v roce 2015 celkem 4.723 m². Ze zprávy jednatele společnosti IMIT Petra Ch. ze dne 10.11.2016 (č.l. 800) vyplývá, že není možné přesně specifikovat datum pořízení nebo vyřazení jednotlivých forem na výrobu obkladových pásek, dále je ve zprávě uvedeno, že formy kvůli nízké pořizovací ceně nebylo nutné vést v účetnictví. Dále je zde uvedeno, že zahraniční firma Klimex společnosti IMIT v minulosti zapůjčila 100 kusů forem „Korsika“, 50 kusů forem „Texas“ a 50 kusů forem „Pierre Seche“. V této souvislosti byla doložena kopie smlouvy o používání uzavřená mezi Mastro B.V. (Nizozemí) a společností IMIT ze dne 20.3.2010 (č.l. 809 – 814), na základě níž měly být společnosti IMIT přenechány výrobní formy uvedené v příloze 1. V příloze smlouvy je uvedeno 200 kusů forem.
48. Ze zprávy jednatele společnosti TEREDO spol. s.r.o. Martina O. ze dne 15.12.2016 a z faktur (č.l. 815– 853) mimo jiné vyplývá, že společnost TOREDO v letech 2012-2013 dodávala společnosti IMIT dřevěné rošty na sušení vyrobených obkladů a další dřevěný materiál (smrkové hranoly, desky, latě), podle požadavků společnosti IMIT. Ze zprávy Bc. Ladislavy M., jednatelky společnosti E-haus 96 s.r.o. (současně také účetní společnosti Izeleten s.r.o.) ze dne 8.6.2016 (č.l. 661), ze záznamů o provozu vozidla vnitrostátní nákladní dopravy (č.l. 662 – 667) a z faktur (č.l. 668 – 670) vyplývá, že společnost A DOS POR TRES LOGISTIC s.r.o. měla v roce 2013 zajistit pro firmu Izeleten s.r.o. dopravu vozidlem zn. Renault Master RZ 4M6 8715. Dopravu měl provádět řidič, pan Antonín M., a to ze Sobíšek do areálu firmy SOREDO-CZ s.r.o. v Radslavicích. Převáženy měly být formy na paletách, které měly být zabaleny do strečové fólie. Ze záznamů o provozu vozidla vyplývá, že přeprava zboží měla proběhnout ve dnech 1.7., 3.7., 4.7., 10.7., 12.7., 15.7., 17.7. a 19.7. 2013. Ze silniční mapy (č.l. 673) jsou zřejmé vzdálenosti mezi místem, kde měly být formy, podložky a rošty vyráběny, skladem společnosti Izeleten s.r.o. v Sobíškách a areálem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Vzdálenost z místa, kde mělo být zboží vyráběno, do Radslavic, činí cca 7,2 km, vzdálenost z téhož místa do skladu v Sobíškách cca 11,6 km a vzdálenost ze Sobíšek do Radslavic cca 6,3 km. K důkazu byly provedeny rovněž kopie faktur, které na výzvu policejního orgánu zaslala Ladislava M. (č.l. 751 – 755), kdy podle těchto

dokladů měly být v roce 2012 společností Izeleten s.r.o. zakoupeny gumové formy od firmy CENTI CORE COATING.

49. V rámci přípravného řízení byly policejním orgánem dotázány společnosti, které využívají inkriminovanou část areálu společnosti STAVAREÁL na adrese Přerov 6 – Újezdec, K Moštěnici 265/8a, kde měla probíhat výroba gumových forem společností REALGASPER, kdy zástupci jednotlivých firem na dotaz policejního orgánu písemně sdělili, že v době od 1.7.2013 do 30.9.2013 v areálu nezaznamenali žádnou činnost, která by mohla být spojována s výrobou gumových forem, speciálních podložek a roštů. Soud si následně vyžádal od policejního orgánu postupem podle § 183 odst. 1 tr. řádu opatření důkazu, a to konkrétně provedení podrobné fotodokumentace místa v areálu spol. STAVAREÁL s.r.o. na adrese Přerov, K Moštěnici 8a, kde měla firma REALGASPER podle uzavřené nájemní smlouvy pronajatu část prostor, na nichž měla probíhat výroba předmětných gumových forem. Ze zprávy policejního orgánu, z pořízeného náčrtku a z fotodokumentace (č.l. 1058 – 1071) je zřejmý komplexní pohled na plochu, která je v nájemní smlouvě označena jako prostor, který byl pronajat firmě REALGASPER. Z detailního pohledu je zřejmé, že se jedná o nerovnou plochu, která není zpevněná (ve smyslu například povrchu z dlažebních kostek, betonových panelů, asfaltového koberce, zámkové dlažby apod. – viz fotografie na č.l. 1065 - 1066). V rámci pořízené fotodokumentace byl zjištěn rovněž pohled na dílnu svědka Lud'ka L. a na pracoviště svědkyně Olgy S. (fotografie na č.l. 1067 – 1068). Ze zprávy policejního orgánu dále vyplývá, že oslovená pracovnice společnosti STAVAREÁL Marie V. uvedla, že zmíněné prostory jsou ve stejném stavu jako v minulosti, kdy v mezidobí pouze došlo k odstranění pletivového plotu, který je patrný na fotografii předložené finančnímu úřadu (viz č.l. 460). Na fotografii (č.l. 1071) je detailní pohled na pozůstatky pletivového plotu, který se na místě dříve nacházel.
50. Ze zpráv společnosti Gumárny Zubří a.s. a z přiložených faktur (č.l. 699 – 733) vyplývá, že společnost Gumárny Zubří v období let 2000 – 2006 dodávala společnosti IMIT gumárenské směsi a rovněž jí odprodala dva starší lisy 800 x 800. Ze zprávy spol. IMIT (č.l. 734) vyplývá, že tato dne 22.2.2000 zakoupila od společnosti Gumárny Zubří dva vulkanizační lisy s vidinou možného budoucího lisování gumových doplňků do automobilu. Lisy byly zakoupeny v nefunkčním stavu, nešly dvě hlavní ohřívací etáže, nebyla provedena elektroinstalace a následně ani revizní zprávy. Lisy byly zprovozněny v roce 2007 firmou ROGUM a asi po dobu 1 roku na nich probíhala výroba gumových koberečků do automobilu. Oba lisy byly dne 5.5.2014 odprodány ukrajinské firmě RS FORD.
51. Dále je třeba zmínit skupinu listin týkající se **struktury jednotlivých společností**. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti SOREDO-CZ s.r.o. (č.l. 854) vyplývá, že společnost byla do rejstříku zapsána 21.5.2012, jediným společníkem je Marcel Ch., narozený xxx a jediným jednatelem společnosti byl od počátku obžalovaný Ing. Zdenek P. Jako předmět podnikání je zapsáno: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti IMIT s.r.o. (č.l. 855-858) vyplývá, že společnost byla do rejstříku zapsána 20.3.1995, od roku 2012 bylo sídlo společnosti na adrese Radslavice 315 a mezi společníky a jednatelem firmy jsou průběžně uváděni Lubomír G., narozený xxx a Peter Ch., narozený xxx. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Izeleten s.r.o. (č.l. 859 – 860) vyplývá, že společnost byla do rejstříku zapsána 20.4.2009. V inkriminované době měla sídlo v Praze a od 14.2.2017 má zapsáno sídlo v Olomouci, na Tř. Kosmonautů 8. Jako jediný jednatel společnosti je uveden obžalovaný Jakub S., který je rovněž uveden jako 100% vlastník obchodního podílu společnosti. Jako předmět podnikání je zapsána řada činností (např. zámečnictví, nástrojářství, kovářství, opravy silničních vozidel) a mezi nimi i činnost výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti REALGASPER s.r.o. (č.l. 873 – 874) vyplývá, že společnost byla zapsána 16.1.2006 a sídlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

společnosti bylo evidováno na adresách v Olomouci. Jako předmět podnikání jsou uvedeny realitní činnost, provádění staveb, jejich změn a odstraňování a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. V době od 10.8.2012 do 29.3.2014 byl jako jediný jednatel a společník firmy v rejstříku zapsán Stanislav L., narozený xxx a od 29.3.2014 je jako jediný jednatel a společník firmy zapsána Dušana T., narozená xxx, bytem xxx. Ze zprávy finančního úřadu (č.l. 11-23) společnost REALGASPER měla od 16.4.2012 přerušeny výkon činnosti dle živnostenského oprávnění.

52. Z obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Zlíně ze dne 23.7.2018, sp.zn. Zt 437/2017 (č.l. 1052 – 1056) vyplývá, že u Okresního soudu ve Zlíně byla podána obžaloba na obviněné Oldřicha K. a Jana B. pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, přičemž z popisu skutku uvedeného v žalobním návrhu je zřejmé, že společnost REALGASPER figuruje v obchodním řetězci společností, které se podle obžaloby podílely na fiktivních dodávkách zboží, na jejichž základě se obvinění následně snažili vylákat nadměrný odpočet DPH. Ze zprávy Generálního ředitelství cel ze dne 16.12.2016 (č.l. 697) vyplývá, že společnost REALGASPER v roce 2013 neprovedla žádný registrovaný dovoz zboží do ČR.
53. Z opisu rejstříku trestů svědka Rudolfa K. (č.l. 1038 – 1039) vyplývá, že tento byl v minulosti na území České republiky 10x soudně trestán. Poslední dvě odsouzení svědka jsou z roku 2011 a 2012, kdy ve věci OS Přerov sp.zn. 4 T 160/2010 byl odsouzený pro trestné činy neoprávněné podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku a zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku. Ve věci OS Přerov sp.zn. 5 T 43/2010 byl odsouzen pro trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociálním zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku. Vedle podmíněných trestů odnětí svobody byl v uvedených věcech svědkovi uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci a prokury. Na území Slovenské republiky byl svědek Rudolf K. odsouzen Okresným súdom v Žilíně dne 31.1.2013, sp.zn. 28 T 12/2012 pro trestný čin nezaplacení daně. Z **lustrace CESO** (č.l. 1027 – 1035) bylo dále zjištěno, že proti svědku Rudolfu K. bylo dne 4.11.2015 zahájeno trestní stíhání pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku a zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku.
54. Z opisu rejstříku trestů svědka Stanislava L. (č.l. 1040) vyplývá, že tento byl v minulosti 2x soudně trestán. V roce 1997 byl odsouzen pro trestný čin podvod podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona a v roce 2016 byl ve věci OS Přerov sp.zn. 4 T 139/2016 odsouzen pro trestný čin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku, kdy vedle podmíněného trestu odnětí svobody mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace.
55. Z opisů z evidence rejstříku trestů fyzických osob a z opisů rejstříku trestů právnických osob, jakož i ze zpráv o pověsti z místa trvalého bydliště (č.l. 875 – 878) vyplývá, že obžalovaní nemají žádný záznam v rejstříku trestů a v místě bydliště nebyli projednávání pro přestupky.
56. V průběhu hlavního líčení byly stranám předloženy rovněž tři gumové formy, které vydal obžalovaný Ing. Zdenek P. s tím, že se jedná o předmětné formy s reliéfy č. 1, 2 a 3.
57. V rámci dokazování soud postupoval podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Za nejvýznamnější důkazy, o něž soud opřel svá skutková zjištění je třeba označit listinné materiály, a

to zejména dokumentaci SZIF v souvislosti s žádostí o dotaci společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Na tyto důkazy navazují další listinné důkazy, a to jednak listiny vztahující se k údajné výrobě gumových forem společností REALGASPER a dokumentace shromážděná finančním úřadem v rámci provedené daňové kontroly a rovněž výpovědi svědků Ing. Vladimíra B., Ing. Hany B., Jaroslava B., Ladislava H., Milana K., Olgy S. a Lud'ka L. Dále je třeba zmínit listiny, které dokumentují platby uskutečněné ze strany společnosti SOREDO-CZ s.r.o. ve prospěch společnosti Izeleten s.r.o. v souvislosti s údajnou dodávkou gumových forem, jakož i listiny dokumentující další pohyb finančních prostředků na účtech uvedených společností.

58. Z dále uvedeného hodnocení důkazů je patrné, že soud pracoval i s důkazy, které byly zajištěny v rámci šetření finančního úřadu, kdy kromě listin, které jednotlivé subjekty předkládaly na výzvu finančnímu úřadu (smlouvy, faktury, dodací listy apod.) soud v řadě případů poukazuje rovněž na protokoly o místních šetřeních, která prováděli pracovníci finančního úřadu, dále na protokoly o ústním jednání, která se uskutečnila v rámci šetření finančního úřadu a rovněž na protokoly o výsledcích svědků, kdy se jednalo o výsledky osob prováděné v rámci šetření finančního úřadu. Z povahy věci veškeré tyto důkazní materiály soud v rámci dokazování prováděl jako listinné důkazy podle § 213 tr. řádu a stejně tak všechny tyto materiály následně hodnotil jako listinné důkazy. Pokud tedy jsou zmiňována například ústní jednání, kterých se zúčastnili obžalovaní, tak samozřejmě se nejedná o procesní výpovědi obžalovaných ve smyslu trestního řádu a stejně tak, pokud jsou zmiňovány svědecké výsledky některých osob provedené v rámci šetření finančního úřadu, opět se nejedná o procesní výsledky svědků ve smyslu trestního řádu, ale vždy pouze o důkazy mající charakter listin. Na druhé straně je třeba zdůraznit, že podle § 89 odst. 2, 3 tr. řádu může v řízení před soudem za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci s výjimkou důkazů získaných nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení. Vypovídající hodnotu protokolů o místních šetřeních, ústních jednáních a výsledcích svědků pak nelze snižovat poukazem na to, že se jedná o dokumenty vyhotovené správcem daně mimo trestní řízení, kdy je třeba uvést, že v případě protokolů tyto obsahují nejenom záznamy vyjádření zúčastněných osob, ale rovněž jejich vlastnoruční podpisy, kterými dotyční stvrzovali správnost obsahu. Sami obžalovaní před soudem nijak nezpochybňovali obsah protokolů, které s nimi byly sepsány pracovníky finančního úřadu, kdy například obžalovaný Ing. P. byl v tomto směru výslovně dotazován a protokoly mu byly v průběhu výslechu předloženy k nahlédnutí.
59. Strany provedení dalších důkazů nenavrhovaly a ani soud neměl potřebu provádění dalších důkazů, neboť důkazní situace v dané věci je stabilizovaná a plně dostačující k učinění správných skutkových zjištění z hlediska posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných. V daném případě ani nelze uvažovat o zajištění nějakých dalších relevantních důkazů, kdy obžalovaný Ing. P. uvedl, že v areálu firmy se v současnosti nachází již pouze kolem 2000 kusů předmětných forem s tím, že zbytek byl již zlikvidován, rovněž obžalovaný S. uvedl, že zbylých 2000 kusů forem v mezidobí již společnost Izeleten s.r.o. zlikvidovala a ve struktuře společnosti REALGASPER došlo následně ke změnám, kdy stávající jednatelka firmy, Dušana T., žijící na území Slovenské republiky odmítla vypovídat a pouze prohlásila, že nikdy žádné účetní doklady společnosti REALGASPER nepřevzala.
60. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Po takto provedeném hodnocení důkazů má soud za prokázané, že obžalovaní se dopustili jednání, které je popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Předně je třeba uvést, že soud nijak nezpochybňuje skutečnost, že spol. IMIT, a následně spol. SOREDO-CZ s.r.o. vyráběla betonové obklady, které nesly obchodní označení Korsika, Rustika a Texas, respektive Toscani, Pierre Seche a Pierre Taille, kdy na výboru těchto používala gumové formy. Tato skutečnost je zřejmá nejen z výpovědi obžalovaného Ing. Zdenka P. a svědků z řad zástupců a pracovníků

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

těchto společností, ale zejména ze shromážděných listinných důkazů. Koneckonců to, že společnost SOREDO-CZ s.r.o. měla k dispozici gumové formy na výrobu těchto betonových obkladů, v zásadě nijak nezpochybňovala ani obžaloba v dané věci. Podstatnou projednávané trestní věci však není zodpovězení otázky, zda společnost SOREDO-CZ s.r.o. měla k dispozici gumové formy potřebné k výrobě zmíněných betonových obkladů, ale posouzení toho, zda tyto formy zakoupila od společnosti Izeleten s.r.o., v rozsahu vyplývajícím z předložených dokladů. Z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaných bylo proto stěžejní zodpovězení otázky, zda došlo k poskytnutí plnění (uskutečnění obchodní transakce), na jehož základě společnost SOREDO-CZ s.r.o. požadovala proplacení finančních prostředků v rámci dotačního titulu a na jejímž základě se následně domáhala vyplacení nadměrného odpočtu DPH. Právě uvedené je třeba mít na zřeteli. Z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaných a právní kvalifikace skutku bylo tedy zásadní zodpovězení toho, zda společnost SOREDO-CZ s.r.o. skutečně zakoupila od společnosti Izeleten s.r.o. 4.000 kusů gumových forem, podložek a roštů, které vyrobila společnost REALGASPER tak, jak to bylo deklarováno v rámci předložených dokladů. Podle názoru soudu bylo provedenými důkazy prokázáno, že společnost Izeleten s.r.o. rozhodně nedodala společnosti SOREDO-CZ s.r.o. 4.000 kusů předmětných forem, podložek a roštů, které pro ni měla vyrobit společnost REALGASPER. Přitom právě taková transakce byla v rámci čerpání dotace a uplatněného nadměrného odpočtu DPH tvrzena a dokládána patřičnými listinami.

61. Jak již bylo uvedeno, obžalovaní Ing. Zdenek P. a Jakub S. shodně uvedli, že se vytýkaného jednání nedopustili, kdy k dodání předmětných 4.000 kusů forem podle nich došlo přesně tak, jak to vyplývá z dokumentů, které v souvislosti s ní byly vyhotoveny a předloženy SZIF a finančnímu úřadu. Pokud by měl soud vycházet pouze izolovaně z výpovědí obou obžalovaných a z účetních dokladů vztahujících se k dané obchodní transakci, tak by se na první pohled skutečně vše jevilo jako běžný obchodní případ, kdy společnost SOREDO-CZ s.r.o. zakoupila od spol. Izeleten s.r.o., která byla navíc vybrána v rámci výběrového řízení, předmětné gumové formy, podložky a rošty a za dodané zboží na základě vystavených faktur uhradila sjednanou kupní cenu. Po provedeném dokazování však takovýto zjednodušený pohled na věc nelze akceptovat a byť nebyl proveden žádný přímý usvědčující důkaz, tak současně byla provedena celá řada nepřímých důkazů, které ve svém souhrnu tvoří ucelený a uzavřený řetězec vedoucí k jednoznačnému závěru o tom, že předmětná obchodní transakce ve skutečnosti neproběhla. Bezpochyby se jednalo pouze o fiktivní transakci, která měla být doložena vystavenými doklady a jejímž účelem bylo vylákání dotačních prostředků a posléze i snaha o vylákání finančních prostředků v rámci DPH.
62. Obžalovaní před soudem poukazovali na to, že dodavatel forem, podložek a roštů, společnost Izeleten s.r.o., byl vybrán na základě **řádného výběrového řízení**, které bylo navíc provedeno k tomu specializovanou a nezávislou firmou. V této souvislosti je třeba však uvést, že firmy, které byly společností Regionální poradenská agentura (dále jen RPA) osloveny k účasti ve výběrovém řízení, byly vybrány právě na základě požadavku společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Uvedené je zřejmé z výpovědi svědka Ing. Č., jakož i z výpovědi obžalovaného Ing. P. a svědka Ch. Tímto způsobem byly k účasti ve výběrovém řízení na dodavatele uvedeného zboží osloveny kromě společnosti ROGUM (která se výrobou a prodejem gumárenských produktů dlouhodobě skutečně zabývá) další dvě společnosti a to společnost Izeleten s.r.o. a společnost Neom, které se však výrobou, ale ani obchodováním s takovým typem zboží v minulosti nikdy nezabývaly. Přitom z výpovědi obžalovaného Ing. P. a svědka Ch. před soudem vyplývá, že zástupce jimi oslovené společnosti, která se naopak gumárenskou výrobou zabývala, jim sdělil, že jejich firma není schopna dodržet požadovaný termín dodávky gumových forem a proto ji údajně do výběrového řízení nenavrhli. To, že dodávka gumových forem měla být realizována z důvodu úspěšnosti dotačního řízení ve velmi krátkém čase, je patrné např. i z výpovědi obžalovaného S., který uvedl, že v zadání výběrového řízení „byl šibeniční termín, kdy se to muselo dodat do měsíce a půl“, takže bylo obtížné sehnat dodavatele. Rovněž svědek Ch. před soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

v souvislosti s výběrem firem, které by měly být zařazeny do výběrového řízení, uvedl, že „je tlačil termín“, neboť tento byl velmi krátký a dodavatel forem jej musel stihnout. Podle soudu je proto za daných okolností zarážející, že k účasti ve výběrovém řízení byly následně osloveny právě společnosti Izeleten s.r.o. a Neom, tedy firmy, které se v rámci své podnikatelské činnosti v této oblasti vůbec nepohybovaly. Byť byl na realizaci dodávky zboží mimořádně krátký termín, tak z výpovědi svědka Mgr. S. je evidentní, že společnost Neom (stejně jako společnost Izeleten s.r.o.) chtěla dodávku zboží údajně realizovat subdodavatelsky, aniž by však měla zjevně předjednaného nebo dokonce smluvně zajištěného subdodavatele. Vyjádření svědka G. v tom smyslu, že byť společnost Izeleten s.r.o. pro firmu IMIT v minulosti prováděla pouze „nějaké úklidové práce“ a žádnou jinou obchodní zkušenost se společností Izeleten s.r.o. neměli, nicméně majitel této firmy „patrně věděl“, že předmětné formy potřebují a začal se v tomto směru snažit a následně jim patrně nabídl možnost zajištění forem, působí naprosto nevěrohodně. Pokud lze již oslovení zmíněných společností k účasti ve výběrovém řízení vzhledem k specifickému předmětu plnění (gumové formy, rošty a podložky) a zejména s ohledem na jistou časovou tíseň hodnotit jako problematické, tak současně je třeba konstatovat, že z provedeného dokazování je zřejmé, že zástupci společnosti IMIT, resp. SOREDO-CZ s.r.o. se poměrně dobře znali jak s obžalovaným S., tak i se svědkem Mgr. S., což ve světle dalších skutkových zjištění soudu nakonec není nijak překvapivé.

63. Jestliže již výběr dodavatele předmětných forem, podložek a roštů vzbuzuje pochybnosti, tak jako naprosto nelogický a „překvapivý“ je možné označit **výběr subdodavatele** předmětného zboží. Jak již bylo uvedeno z výpovědi obžalovaných Ing. P. a S., jakož i z výpovědi svědka Ch. vyplývá, že na realizaci dodávky forem včetně roštů a podložek byla mimořádně krátká doba. Tato skutečnost koresponduje s údaji zjištěnými z dokumentace dokladující průběh výběrového řízení, z níž je patrné, že obžalovaný S. zaslal RPA žádost o zaslání dokumentace k výběrovému řízení emailem dne 2.5.2013 v 12.45 hod. (č.l. 625), kdy až poté by mohl logicky od RPA obdržet podklady relevantní pro zpracování nabídky. Z požadované zadávací dokumentace je přitom zřejmé, že specifikace předmětu zakázky je zpracována v samostatné technické specifikaci, která byla nedílnou součástí zadávací dokumentace (č.l. 626). V této souvislosti je třeba zmínit, že podle obžalovaných Ing. P. a S. neexistovala žádná jiná technická dokumentace podle níž měla být výroba forem, podložek a roštů realizována, než ta, kterou zpracoval obžalovaný Ing. P. a která byla právě onou přílohou zadávací dokumentace (a následně přílohou posléze uzavřených smluv, kdy v tomto směru se při jednáních na finančním úřadu shodně vyjadřoval i Stanislav L.). Za dané situace si lze jen stěží rozumně představit, že by se dodavatelem zboží mohla stát společnost REALGASPER, tedy společnost, která měla v inkriminované době přerušenu činnost a která se výrobou ani obchodováním s tímto druhem zboží nikdy nezabývala, kdy navíc měla být smlouva o budoucí rámcové smlouvě o dílo mezi společnostmi Izeleten s.r.o. a REALGASPER uzavřena dne 2.5.2013 (č.l. 361-363), tedy téhož dne, kdy obžalovaný S. teprve žádal RPA o zaslání dokumentace potřebné k zpracování nabídky a rovněž k vlastní výrobě. Mimořádná rychlost s jakou měl být kontrakt se společností REALGASPER uzavřen, jakož i rychlost s jakou měla tato nekvalifikovaná firma bez vlastních zaměstnanců zajistit a následně sama realizovat výrobu předmětného zboží (do 19.7.2013) působí naprosto nereálně. Znovu je třeba připomenout, že podle svědka Ch., jimi oslovená firma z Rožnova, zabývající se gumárenskou výrobou, realizaci zakázky (účast ve výběrovém řízení) z důvodu velmi krátkého termínu odmítla.

64. Obžalovaný S. před soudem tvrdil, že již v roce 2012 zakoupil na základě výhodné cenové nabídky na internetu od holandské firmy asi **2.000 kusů forem**. V době zakoupení forem se obchodováním s tímto typem zboží nijak nezabýval, ale vzhledem k výhodné ceně měl zato, že zakoupené formy v budoucnu bude moci se ziskem prodat. Soud je toho názoru, že pokud by toto tvrzení obžalovaného bylo pravdivé, tedy pokud by společnost Izeleten s.r.o. skutečně již v roce 2012 vlastnila cca 2.000 kusů předmětných forem, bylo by zadání následné výroby 4.000

kusů forem zcela nelogické a to především vzhledem ke skutečnosti, že společnost Izeleten s.r.o., která s uvedeným sortimentem jinak neobchodovala a zjevně neměla sjednaného jiného zájemce o odkoupení dalších 2.000 kusů forem, by se následně ocitla v situaci, kdy by jí zbylo 2.000 kusů forem, což by pro ni bylo ekonomicky nevýhodné. Sám obžalovaný S. v této souvislosti uvedl, že po dodávce 4.000 kusů forem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. mu 2.000 kusů forem zůstalo ve firmě a tyto údajně v loňském roce zlikvidoval. Takovéto jednání je podle názoru soudu racionálně stěží představitelné, kdy navíc k zadání výroby 4.000 kusů forem společnosti REALGASPER mělo dojít za situace, kdy společnost REALGASPER měla na dodávku zboží (výrobu) enormně krátký čas (podle obžalovaného S. to byl doslova „šibeniční termín“), nehledě na to co již bylo uvedeno, tedy že se jednalo o firmu, která se výrobou forem vůbec nezabývala a v daném okamžiku měla pozastavenou činnost. Správnost uvedeného závěru soudu odpovídá i prvotní vyjádření obžalovaného Ing. P. v rámci místního šetření finančního úřadu konaného dne 8.10.2014 (č.l. 467-471), kde obžalovaný uváděl, že si již nepamatuje jak se v souvislosti s předmětnou dodávkou forem řešila otázka jejich reliéfů, nebyl si vědom toho, že by někomu předával nějaké výkresy nebo nějakou matici, aniž by současně zmínil to, že reliéfy forem se dělali podle vzorů forem, které mu předložil ke schválení obžalovaný S. (jak to již tvrdil před soudem - viz dále).

65. Z hlediska věrohodnosti tvrzení obžalovaného S. o tom, že společnost Izeleten s.r.o. již někdy v roce 2012 zakoupila zhruba 2.000 kusů předmětných forem, je třeba také poukázat na okolnosti a časové souvislosti uvádění této informace. Obžalovaný S. byl již 11.2.2014 v rámci místního šetření pracovníky finančního úřadu dotazován na okolnosti dodání předmětných 4.000 kusů forem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. (č.l. 360), kdy uvedl, že výroba forem není jeho obor. Následně v rámci toho, kdy byl pracovníky finančního úřadu dne 2.10.2014 vyslechnut jako svědek (č.l. 463 – 466), opakovaně v souvislosti s dotazy na předmětnou dodávku forem odpovídal v tom smyslu, že si na bližší okolnosti již nepamatuje. Takto např. uvedl, že si nepamatuje, kde ověřoval ceny, za něž se dají předmětné formy pořídit, nepamatoval si zda zná nějakého výrobce nebo dodavatele forem apod. Z povahy daňové kontroly a především z obsahu dotazů pracovníků finančního úřadu, muselo být obžalovanému S. dobře zřejmé, že smyslem činnosti finančního úřadu bylo právě posouzení pravdivosti (reálnosti) tvrzené obchodní transakce. Přesto obžalovaný S. v průběhu těchto úkonů pracovníkům finančního úřadu ani náznakem nezmínil nic, co by poukazovalo na to, že měl se zakoupením tohoto sortimentu z poměrně nedávné doby zkušenost (tedy měl by znát konkrétní firmu, která nabízí formy k prodeji a zejména by se měl orientovat v otázkách pořizovací ceny takových forem, pokud tvrdí, že formy v roce 2012 koupil za velmi výhodnou cenu), přičemž právě sdělení takové zásadní informace by bylo nanejvýš logické za situace, kdy byl obžalovaný opakovaně dotazován na otázky související s dodáním předmětných forem. Znovu je třeba připomenout, že finanční úřad prováděl kontrolu v rámci níž byla evidentně řešena otázka možnosti dodávky poměrně velkého množství forem společností Izeleten s.r.o. za situace, kdy tato se jejich výrobou ani obchodováním s nimi v rámci své podnikatelské činnosti nezabývala. Ve skutečnosti to, že společnost Izeleten s.r.o. měla již v roce 2012 zakoupit 2.000 předmětných forem, obžalovaný S. poprvé uvedl až v rámci podání vysvětlení dne 6.6.2016 (č.l. 205), tedy v době, kdy již probíhalo trestní řízení a bylo zřejmé, že finanční úřad v rámci daňové kontroly společnosti SOREDO-CZ s.r.o. dospěl mimo jiné k podezření, že společnost REALGASPER nemohla reálně vyrobit 4.000 kusů předmětných forem z množství cca 1.800 kg gumové směsi. V této souvislosti je třeba zmínit, že následně po podání vysvětlení obžalovaným S., účetní společnosti Izeleten s.r.o., svědkyně Bc. M. doručila policejnímu orgánu fotokopie listin - faktur, podle nichž měla společnost Izeleten s.r.o. v roce 2012 zakoupit zmiňované množství gumových forem od zahraniční společnosti Centi core coating. Vzhledem k doposud uvedenému je dle názoru soudu zřejmé, že se jedná o účelově předložené listiny, které nemají skutečnost vypovídající hodnotu a naopak mají pouze dodatečně dokladovat údajný předchozí nákup cca 2.000 kusů forem.

66. Je rovněž stěží uvěřitelné to, že by obžalovaný S. zcela náhodně (mimo faktický předmět podnikatelské činnosti společnosti Izeleten) již v roce 2012 zakoupil cca 2.000 kusů forem, aby následně, zjistil, že firma jejíž představitele shodou okolností zná, v roce 2013 zadává výběrové řízení právě na dodávku předmětných forem. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že z výpovědi obžalovaných vyplývá, že formy, které měl obžalovaný S. (resp. společnost Izeleten s.r.o.) údajně dříve zakoupit, měly být zcela totožné s formami, které společnosti SOREDO-CZ s.r.o. následně poptávala. Absurdita takové náhody by byla o to větší, pokud by se firma Izeleten s.r.o. následně stala vítězem výběrového řízení na dodávku předmětných forem, avšak namísto použití zmíněných cca 2000 kusů forem k realizaci dodávky by zadala a zaplatila výrobu dalších 4000 kusů forem, aby následně cca 2000 kusů forem zlikvidovala a výrazně tak snížila svůj finanční zisk.
67. Podle názoru soudu je tedy tvrzení obžalovaného S. o dřívějším zakoupení cca 2000 kusů forem reakcí na zjištění, že společnost REALGASPER nemohla reálně vyrobit 4.000 kusů předmětných forem. Obdobně je třeba hodnotit tvrzení obžalovaného Ing. P., který před soudem k dotazům stran uvedl, že když přebíral první dodávku zboží, tak to bylo zabalené v černé fólii a „byly tam nějaké holandské nápisy“ (pokud byl obžalovaný v rámci šetření finančního úřadu dotazován na okolnosti převzetí dodávek zboží, nikdy takovou skutečnost neuvedl).
68. Dalším důvodem pro který obžalovaní S. a Ing. P. podle soudu tvrdili, že společnost Izeleten s.r.o. měla již z dřívější doby zakoupené předmětné formy, je absence jakýchkoliv údajů v technické dokumentaci, z nichž by bylo možné stanovit, jaké reliéfy mají předmětné formy mít. Oba obžalovaní se před soudem vyjádřili v tom směru, že kromě technické dokumentace, kterou zpracoval obžalovaný Ing. P. a která byla součástí zadávací dokumentace (a následně uzavírané smlouvy o dílo, resp. kupní smlouvy), žádná jiná **technická specifikace** uvádějící konkrétní parametry pro výrobu forem, neexistovala. Z výpovědi svědka Ing. B., který je nepochybně kvalifikovaným odborníkem, pohybujícím se v oblasti gumárenské výroby desítky let, přitom jednoznačně vyplývá, že pokud by jejich firma (společnost ROGUM specializující se na gumárenskou výrobu), obdržela zmíněnou technickou dokumentaci, tak by podle ní byli schopni zpracovat klasickou cenovou nabídku, avšak v případě realizace výroby by požadovali od zadavatele konkrétní údaje týkající se reliéfů forem. V praxi to podle svědka funguje tak, že zákazník si dodá vzor reliéfu, na základě kterého si pak jejich firma sama zhotoví konkrétní matici (formu, kopyto), popřípadě jim zákazník dodá vlastní matici. Z výpovědi obžalovaného Ing. P., jakož i z jeho vyjádření v rámci šetření finančního úřadu, je zřejmé, že obžalovaný ani nikdo další ze společností IMIT a SOREDO-CZ s.r.o. obžalovanému S., resp. společnosti Izeleten s.r.o. žádné matrice k výrobě předmětných forem nepředával. Stejně tak z výpovědi obžalovaného S. je zřejmé, že ani on Stanislavu L. žádné matrice pro výrobu konkrétních forem (reliéfů) nepředával.
69. V této souvislosti je vhodné zmínit, že z protokolu o místním šetření (č.l. 467 – 471) vyplývá, že v průběhu šetření, které pracovníci finančního úřadu provedli dne 8.10.2014 přímo v areálu firmy SOREDO-CZ s.r.o., byl obžalovaný Ing. P. dotazován i na to, jak byly specifikovány reliéfy jednotlivých forem. Tyto otázky byly pracovníky finančního úřadu logicky kladeny (stejně jako v řízení před soudem), neboť z technické dokumentace, podle které se měly formy dodávat (vyrábět), není vůbec zřejmé, jaké mají být **reliéfy jednotlivých forem**. V této souvislosti obžalovaný Ing. P. pracovníkům finančního úřadu sdělil, že v technické specifikaci tak, jak je uvedena v příloze kupní smlouvy, není uvedena specifikace konkrétních reliéfů. Dále uvedl: „Nevím přesně, jak to bylo s reliéfem, nejsem si vědom, že já bych reliéf předával – nepředával jsem ani výkresy a nepamatuji se, že bych předal nějaké kopyto – formu – matici k výrobě.“ Obžalovaný zde tedy ani náznakem nezmiňoval, že by mu zástupce společnosti Izeleten s.r.o.,

obžalovaný S., již před podpisem smlouvy na dodávku forem předložil tři formy s třemi konkrétními reliéfy, které by mu odsouhlasil. Přitom před soudem na otázky týkající se reliéfu forem odpovídal v tom směru, že podmínkou výběrového řízení bylo, že „každý soutěžící si měl reliéf sám dodat“ (logicky by pak odpadala potřeba dodávání nějakých výkresů nebo matrice – „kopyta“ pro výrobu formy s konkrétním reliéfem) a předložit jej k odsouhlasení, načež mu také obžalovaný S. údajně ještě před podpisem smlouvy předložil tři formy různých reliéfů, které odsouhlasili. Je spodivem, že by tuto poměrně zásadní a zároveň jednoduše pochopitelnou souvislost obžalovaný Ing. P. nesdělil pracovníkům finančního úřadu, pokud se jej na otázku reliéfů forem výslovně dotazovali (tedy z čeho vyplývalo jak měly konkrétní reliéfy forem vypadat, jestliže v technické dokumentaci nejsou nijak zachyceny). Pokud by obžalovanému Ing. P. před podpisem smlouvy obžalovaný S. skutečně předložil ke schválení tři různé reliéfy forem, nepochybně by obžalovaný Ing. P. tuto skutečnost v průběhu šetření finančního úřadu sdělil (tak jak to učinil již v řízení před soudem) a nehovořil by o tom, že neví přesně, jak to bylo s reliéfem, není si vědom, že by reliéf předával, nevzpomíná si, že by předával nějaké výkresy nebo nějaké kopyto – formu – matici k výrobě apod.

70. Navíc ze Zadávací dokumentace (čl. 626-632), z Výzvy k podání nabídek (čl. 633-634), ani z dalších listin souvisejících s výběrovým řízením na dodavatele forem, nijak nevyplývá to, že by uchazeči o zakázku měli v souvislosti s účastí ve výběrovém řízení zadavateli předkládat ke schválení konkrétní reliéfy forem, jak to před soudem tvrdil obžalovaný Ing. P. Opakovaně je ve všech dokumentech poukazováno na to, že základním kritériem je ekonomická výhodnost nabídky s tím, že podrobná specifikace předmětu zakázky je zpracována v samostatné „Technické specifikaci“. V této „Technické specifikaci“ (ani v žádné jiné dokumentaci) však nikdy nebyla uvedena žádná konkrétní specifikace jednotlivých reliéfů forem.
71. Pokud obžalovaný Ing. P. před soudem v souvislosti s otázkami na reliéfy jednotlivých forem následně uvedl, že tato otázka nebyla v podstatě nijak důležitá, tak tato část výpovědi je v logickém rozporu s předešlou částí jeho vlastní výpovědi, kdy hovořil o tom, že před uzavřením kupní smlouvy se společností Izeleten s.r.o. mu obžalovaný S. předložil tři různé reliéfy forem, „které si odsouhlasili“ a až následně podepsali smlouvu. Rovněž ze zmiňované technické specifikace je patrné, že měly být dodány tři typy forem, které měly mít odlišný reliéf (jsou zde výslovně zmiňovány „Reliéf č. 1“, Reliéf č. 2“, „Reliéf č. 3“ – viz čl. 407-408). I prakticky si lze jen stěží představit to, že by bylo ponecháno zcela na vůli dodavatele, jaký reliéf budou jednotlivé formy mít. Pokud se tedy obžalovaný Ing. P. před soudem snažil vzbudit dojem, že otázka reliéfu forem byla v podstatě nevýznamná, je toto vyjádření zjevně účelové, neboť obžalovaný si je dobře vědom skutečnosti, že technická dokumentace je pro výrobu předmětných forem nedostačující, neboť v ní nejsou uvedeny žádné údaje, dle kterých by měl být stanoven (vyroben) konkrétní reliéf té které formy.
72. Obžalovaný S. pracovníkům finančního úřadu v souvislosti s otázkami týkajícími se požadavků na výrobu forem a specifikace konkrétních reliéfů forem uvedl (čl. 463 – 466), že si nepamatuje, zda a jak byl specifikován požadavek na vzhled jednotlivých reliéfů. Nedokázal se vyjádřit k tomu, jak byly zadány požadavky na výrobu forem při absenci popisu reliéfů v jejich technické dokumentaci. Naproti tomu u hlavního líčení již obžalovaný S. tvrdil, že zástupcům firmy REALGASPER ukázal „ty holandské formy tří různých reliéfů“ a řekl jim, že „tyto formy“ chce vyrobit, aby si sehnali totožné lisovací hlavice a aby jimi vyrobené formy byly stejné, jako ty, které už měl z Holandska. Opět je zde patrná účelovost tvrzení o předchozím zakoupení holandských forem. Navíc tvrzení obžalovaného S. o předložení tří vzorů forem společnosti REALGASPER je v rozporu se zjištěním finančního úřadu, neboť Stanislav L. v této souvislosti pracovníkům finančního úřadu tvrdil, že veškeré podklady pro výrobu forem byly obsaženy v technické dokumentaci, kterou obdržel od odběratele a která tvořila přílohu smlouvy o budoucí rámcové Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

smlouvě o dílo s tím, že se jednalo o veškerou technickou dokumentaci, kterou měl k dispozici. Následně uvedl, že co se týče reliéfů, tak povrch jednotlivých forem měl být „zvlněný“ s tím, že se na to „dělala ta forma“. Na otázku, jak věděl, jak mají vypadat jednotlivé reliéfy a podle čeho docílil požadovaného reliéfu forem, uvedl, že postupoval podle dokumentace, „té slovní“. Z vyjádření Stanislava L. je tedy evidentní, že obžalovaný S. mu rozhodně nepředkládal nějaké vzory forem s požadavkem, aby podle nich byly formy vyrobeny. Rovněž je patrné, že vyjádření Stanislava L. ohledně výroby forem a jejich reliéfů je vnitřně rozporné a nelogické, kdy na jedné straně tvrdil, že veškeré údaje k výrobě forem byly obsaženy v technické dokumentaci, která byla přílohou smlouvy (v této technické specifikaci však není uvedeno nic, z čeho by bylo možné stanovit konkrétní reliéfy forem) a poté, co byl upozorněn na absenci parametrů reliéfů v technické dokumentaci, tvrdil, že postupoval podle „slovní“ dokumentace. Pokud Stanislav L. tvrdil, že za účelem dosažení konkrétního reliéfu se udělaly formy (aniž by jakkoli specifikoval, kdo, kdy a kde měl takové formy – matrice vyrobit), tak oproti tomu Rudolf K. pracovníkům finančního úřadu sdělil (č.l.490-493), že součástí lisovacích strojů bylo asi 30 – 35 forem, z nichž si pan L. vybral pět typů a nakonec se lisovaly pouze tři, které si vybral jeho zákazník. V této souvislosti K. tvrdil, že L. byl kvůli tomu v Německu, kde si stroje společně s matricemi prohlédl a vybral si ty, které mu vyhovovaly. Na první pohled jsou patrné zcela zásadní rozpory ve vyjádřeních Stanislava L. a Rudolfa K. které pouze potvrzují (dokreslují) závěr soudu o tom, že společnost REALGASPER žádné formy pro společnost Izeleten s.r.o. nevyrobila.

73. Další skutečností, která jednoznačně svědčí pro závěr o fiktivní výrobě a dodání 4.000 kusů gumových forem, je **množství materiálu**, z něhož měla společnost REALGASPER tyto formy vyrobit. Bývalý jednatel společnosti REALGASPER Stanislav L. v rámci daňové kontroly pracovníkům finančního úřadu sdělil a listinami doložil, že společnost REALGASPER od společnosti ROGUM zakoupila za účelem výroby forem 1.600 kg gumové směsi a od jiné firmy získala dalších asi 100 – 200 kg téže směsi. Toto své tvrzení doložil kopiemi dodacích listů (č.l. 411 – 412) deklarujících dodání celkem 1600 kg směsi. K dotazům Stanislav L. sdělil, že kromě jím uvedeného množství gumové směsi k výrobě předmětných forem žádný jiný materiál nepoužíval. Ladislav L. tedy tvrdil, že společnost REALGASPER vyrobila 4.000 kusů předmětných forem z 1.800 kg gumové směsi. Z výpovědi svědka Ing. B. bylo zjištěno, že v rámci výroby gumových forem se kromě vlastní pryžové směsi do této žádný další materiál nepřidává, tzn. že z 1.800 kg pryžové směsi se nemohou vyrobit formy, které budou v úhrnu vážit víc než 1.800 kg. V rámci místního šetření konaného dne 8.10.2014 (č.l. 467 – 471) pracovníci finančního úřadu zvážili hmotnost jednotlivých forem, které jim předložil obžalovaný Ing. P., přičemž bylo zjištěno, že forma „Reliéf č. 1“ váží 4,82 kg, forma „Reliéf č. 2“ váží 7,97 kg a forma „Reliéf č. 3“ váží 7,64 kg. Předmětné formy byly od obžalovaného Ing. P. následně v rámci trestního řízení zajištěny jako věci doličné. Při tvrzené výrobě a dodání 1000 kusů formy „Reliéf č. 1“ by k této výrobě bylo potřebné minimálně 4820 kg gumové směsi (4,82 kg x 1000), k tvrzené výrobě a dodání 1500 kusů formy „Reliéf č. 2“ by k této výrobě bylo potřebné minimálně 11955 kg gumové směsi (7,97 kg x 1500) a při tvrzené výrobě a dodání 1500 kusů formy „Reliéf č. 3“ by k této výrobě bylo potřebné minimálně 11460 kg gumové směsi (7,64 kg x 1500). Celkem by tak společnost REALGASPER k výrobě 4000 kusů předmětných forem potřebovala nejméně 28235 kg gumové směsi. Takové množství (cca 28 tun) mnohonásobně převyšuje množství 1800 kg uváděné Stanislavem L. (rovněž téměř trojnásobně převyšuje množství tvrzené Rudolfem K. - 10 až 12 tun). Opět je tedy nade vší pochybnost zřejmé, že společnost REALGASPER nemohla 4.000 ks gumových forem vyrobit a tyto následně dodat společnosti Izeleten s.r.o. Je proto jasné, že formy, které obžalovaný Ing. P. předložil ke kontrole pracovníkům finančního úřadu a které následně vydal pro účely trestního řízení s tím, že se jedná o formy, které společnost SOREDO-CZ s.r.o. zakoupila od společnosti Izeleten s.r.o., ve skutečnosti nemohly být formami, které byly zakoupeny od společnosti Izeleten s.r.o., pro kterou je měla vyrobit společnost REALGASPER. Při deklarovaném množství materiálu použitého k

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

výrobě (1800 kg směsi) a při množství vyrobených forem (4000 kusů) by jedna forma měla vážit v průměru cca 2,2 kg ($4000 : 1800$), kdy při stanovených rozměrech forem by forma této hmotnosti byla samozřejmě nepoužitelná (nefunkční), pokud by vůbec bylo z cca 2,2 kg možné takovou formu vyrobit. Pokud pak obžalovaní před soudem naznačovali, že v rámci dodávky předmětných forem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. mohly být dodány i nějaké formy z forem, které měla společnost Izeleten s.r.o. údajně již dříve zakoupeny od holandské firmy, tak se jedná opět o zcela účelové tvrzení, neboť i pokud by společnost Izeleten s.r.o. dodala společnosti SOREDO-CZ s.r.o. celé množství údajně dříve zakoupených forem (cca 2000 kusů), tak stále by zhruba polovina dodávky byla z hlediska následného použití ve výrobě naprosto nevyhovující (zmetková). Přitom nikdo z obžalovaných neuvedl, že by posléze byly v rámci 4000 kusů zakoupených forem zjištěny nějaké zásadní rozdíly, nikdo nehovořil o nějakých nedostatcích forem, natož o jejich nepoužitelnosti či reklamaci dodávky. Naopak obžalovaný Ing. P. tvrdil, že předmětné formy byly následně zařazeny do výroby a pracovalo se s nimi.

74. V této souvislosti je třeba poukázat na zmíněné vyjádření Rudolfa K., majitele a jednatele společnosti 69design GmbH., který pracovníkům finančního úřadu v rámci výsledku svědka dne 7.4.2015 (č.l. 490 – 493) sdělil, že společně s dvěma lisy společnosti REALGASPER předal i kousky gumy o celkové hmotnosti 10 – 12 tun. Toto vyjádření Rudolfa K., je v naprostém protikladu s dřívějším vyjádřením Stanislava L., který byl pracovníky finančního úřadu na druh a množství materiálu, z něhož prováděl vlastní výrobu forem, opakovaně dotazován, kdy naprosto kategoricky hovořil o množství max. 1.800 kg gumové směsi a výslovně uváděl, že žádný další materiál k výrobě forem nepoužíval. Rudolf K. tak zjevně reagoval na předchozí vyjádření Stanislava L., kdy je zřejmé, že uvedené osoby spolu byly propojeny, o věci spolu komunikovaly a účelově manipulovaly s fakty. Jinak si totiž nelze vysvětlit tvrzení Rudolfa K. o dodávce 10 – 12 tun gumové směsi společnosti REALGASPER.
75. V rámci úvah o množství směsi potřebné k výrobě předmětných forem nelze nechat bez povšimnutí vyjádření Stanislava L. ohledně množství jím vyrobených forem, kdy dne 4.2.2015 pracovníkům finančního úřadu sdělil, že mohlo být vyrobeno asi 5.000 kusů forem (č.l. 475 – 477) a v rámci následného vyjádření uvedl, že takto vyrobené formy byly uloženy na palety a zabaleny s tím, že se jednalo celkem asi o dvě až tři palety. Uvedené vyjádření Stanislava L. ohledně množství jím vyrobených forem a jejich uložení na dvou až třech paletách svědčí o tom, že Stanislav L. patrně vůbec neměl představu o tom co měl on sám vyrábět, neboť pokud by znal alespoň přibližně rozměry jednotlivých forem, respektive pokud by byl skutečně přítomen jejich výrobě a balení, tak by nemohl nikdy hovořit o celkovém množství dvou až tří palet (obžalovaní vzhledem k množství a velikosti forem hovořili o dodávce cca 15 palet, tedy pětinasobně větším množstvím než jak uváděl Stanislav L.). U osoby, která měla výrobu přímo realizovat, si takovouto „nepřesnost“ v uvádění rozsahu výroby lze stěží představit.
76. Dalším nepřímým důkazem, který svědčí o tom, že výroba a dodání forem byla pouze fiktivní, je **kvalita materiálu**, který měl být údajně použit k výrobě předmětných forem. V případě množství 1.600 kg gumové směsi, kterou měla společnost REALGASPER získat za pouhý odvoz od společnosti ROGUM, bylo z výpovědi svědka Ing. B. zjištěno, že se jednalo o tzv. kobercovinu, kterou již ve firmě nepotřebovali. Stejně vyplývá ze zprávy společnosti ROGUM (čl. 683), kde se hovoří o tom, že se jednalo směs s prošlou respirační dobou zpracovatelnosti, kterou již nebylo možné použít k výrobním účelům firmy. Toto zboží nebylo fakturováno, neboť za likvidaci odpadů by naopak museli zaplatit a proto to pro společnost ROGUM představovalo finanční úsporu. Svědek Ing. B. v této souvislosti uvedl, že doba expirace je u gumové směsi uváděna 0 – 2 měsíce, nicméně v praxi lze podle svědka z gumové směsi lisovat i po půl roce, pakliže je gumová směs skladována ve tmě a při teplotě 10 – 12 ° C. Pokud by směs pro výrobu gumových forem byla v letním období skladována venku na přímém slunci, tak by byla do měsíce

zcela nepoužitelná, kdy svědek takto korigoval svoje původní vyjádření v zmíněné zprávě, v níž uvedl, že v takovém případě „směs můžete do 10 dnů vyhodit“. Z nájemní smlouvy a její přílohy (č.l. 401-403), jakož i ze soudem zajištěné fotodokumentace (č.l. 1058-1071) je zřejmé, že společnost REALGASPER měla v areálu společnosti STAVAREÁL pronajatu pouze zpevněnou venkovní plochu a rozloze 10m², přičemž ve smlouvě je výslovně uvedeno, že mimo pronajaté plochy nelze v areálu skladovat materiál. Rovněž Stanislav L. pracovníkům finančního úřadu sdělil, že materiál určený k výrobě forem skladoval právě na tomto místě. Přitom k výrobě forem mělo dojít v 1. polovině července 2013, tedy právě v období, které svědek Ing. B. zmiňoval ve své zprávě a následné výpovědi v souvislosti s otázkou použitelnosti směsi k lisování forem. Je zřejmé, že za daných okolností (pořízení směsi s již prošlou expirační dobou a její následné skladování v naprosto nevyhovujících podmínkách) by výroba forem z důvodu kvality materiálu nemohla být rovněž realizována. Nad rámec uvedeného je třeba uvést, že z dodacích listů vyplývá (č.l. 411 – 412), že dodávka této gumové směsi v celkovém množství 1600 kg měla být provedena ve dnech 25.4.2013 a 15.5.2013. Je samozřejmě otázkou, na co by si společnost REALGASPER již dne 25.4.2013 odvážela z firmy ROGUM gumovou směs, pokud sám obžalovaný S. se o parametrech zakázky výběrového řízení dozvěděl až po 2.5.2013, kdy samotná smlouva o dodávce forem mezi společnostmi REALGASPER a Izeleten s.r.o. byla uzavřena až 20.5.2013. Rovněž i z časových souvislostí je patrná účelovost těchto dokladů, neboť k odběru zmíněného množství gumové směsi mělo dojít ve dnech 25.4.2013 a 15.5.2013, zatímco společnost REALGASPER měla plochu ke skladování a výrobě forem v areálu společnosti STAVAREÁL pronajatu až od 30.5.2013 (č.l. 401-403).

77. Na doplnění lze uvést, že v kontrastu s obsahem nájemní smlouvy a se shora citovaným vyjádřením Stanislava L. je opět následné vyjádření Rudolfa K., který již pracovníkům finančního úřadu tvrdil, že palety s gumovou směsí byly naváženy do „plechové boudy“, která byla uzamykatelná a kterou měl pan L. „asi dohodnutou“. Opět se jedná zjevně o účelový posun v popisu událostí reagující na předchozí vyjádření Stanislava L., z něhož bylo patrné, že výroba gumových forem nemohla proběhnout z materiálu tak, jak to tvrdil Stanislav L. Pokud pak Rudolf K. tvrdil, že společnosti REALGASPER dodal společně s dvěma lisy i 10 – 12 tun gumové směsi, tak současně s tím uvedl, že tuto gumovou směs získal již v roce 2009, kdy kupoval společnost 69design GmbH. a zásoby gumy již tehdy měla společnost na skladě, tak s ohledem na výpověď svědka Ing. B. je zcela evidentní, že bez ohledu na způsob skladování by tento materiál byl naprosto nezpůsobilý k výrobě předmětných forem.
78. Z uzavřené smlouvy o dílo, z nájemní smlouvy, jakož i z výpovědi obžalovaných Ing. P. a S. a z vystavených faktur a dodacích listů je patrné, že výroba forem společností REALGASPER by musela proběhnout v období od 1.6.2013 do 19.7.2013. Přitom Rudolf K. finančnímu úřadu sdělil (č.l. 490 – 493), že s výrobou forem se začalo 1., 2., nebo 3.7. 2013 a výroba pak probíhala více jak dva měsíce, kdy uvedl, že do areálu jezdil v průběhu měsíců červenec, srpen a září 2013. Instrukce Rudolfa K. k tomu jak má vypovídat v rámci daňové kontroly byly zjevně nedostatečné nebo nesprávné a nelze se ani divit tomu, že dotyčný v pozici svědka před soudem z obavy z možného trestního stíhání své osoby nevypovídal.
79. Je logické, že pokud by společnost REALGASPER měla realizovat výrobu předmětných forem, podložek a roštů, měla by se taková výroba uskutečnit v prostorách k tomu účelu pronajatých. Jak již bylo uvedeno, podle uzavřené nájemní smlouvy měla společnost REALGASPER pronajatu **venkovní plochu o rozloze 10 m²** v areálu firmy STAVAREÁL. S uvedeným v podstatě korespondují i vyjádření Stanislava L. a Rudolfa K., která tito učinili v rámci šetření prováděného pracovníky finančního úřadu, kdy oba uvedení hovořili o tom, že vlastní výroba probíhala na volném prostranství, kde byly postaveny dva lisovací stroje a rovněž zde byly skladovány již vyrobené gumové formy. Stanislav L., který tvrdil, že lisování prováděl sám za

pomoci ještě jednoho brigádníka, uvedl, že výroba forem probíhala právě na místě, které měla firma REALGASPER pronajato, tedy na tom místě, které je označeno v nájemní smlouvě. Vzhledem k uvedeným tvrzením byli již v přípravném řízení ztotožnění svědci, kteří se v inkriminovaném období pohybovali v uvedené části areálu společnosti STAVAREÁL, a to svědkyně S. a svědek L., přičemž tito svědci v přípravném řízení i před soudem potvrdili, že v minulosti nezaznamenali žádnou výrobu gumových forem, či nějakou obdobnou činnost, která by měla probíhat na místě, které k tomuto účelu mělo být společnosti REALGASPER vyhrazeno. Přitom z fotodokumentace, kterou si soud nechal následně zpracovat, je evidentní, že především svědkyně S. by takovou činnost z okna svého pracoviště musela registrovat. V této souvislosti je třeba poukázat i na vyjádření Stanislava L., který tvrdil, že společně s brigádníkem pracovali na lisech zhruba 6 hodin denně, materiál k výrobě forem byl uložený na stejném místě a rovněž zde byly ukládány vyrobené formy, takže s ohledem na uváděný rozsah a technologii výroby je zřejmé, že by se rozhodně nejednalo o nějakou skrytou, nenápadnou, či lehce přehlédnutelnou činnost, kterou by uvedení svědci nezaregistrovali. Kromě dvou zmíněných svědků, kteří měli pracoviště v bezprostředním kontaktu s místem, kde měla údajná výroba gumových forem probíhat, byly dotázány i další subjekty, které užívají prostory v areálu firmy STAVAREÁL, kdy ze zpráv dotázaných firem vyplývá, že nikdo z jejich pracovníků nezaznamenal činnost, která by odpovídala tvrzené výrobě gumových forem, dřevěných roštů a podložek (viz zprávy č.l.685-695).

80. Samotná výroba dřevěných roštů a podložek měla být podle smlouvy a vystavených faktur realizována rovněž prostřednictvím společnosti REALGASPER, nicméně pokud se Stanislav L. v rámci šetření finančního úřadu určitým způsobem vyjadřoval k procesu údajné výroby gumových forem, tak na otázku, kdy, kde a jakým způsobem byly vyrobeny dřevěné rošty a podložky, výslovně uvedl, že k tomuto se nebude vyjadřovat. Pokud byl Stanislav L. v rámci šetření finančního úřadu vyzván k předložení dokladů týkajících se výroby předmětného zboží, tak ve vztahu k údajné výrobě podložek a roštů nepředložil žádné dokumenty, které by svědčili např. o zakoupení materiálu k výrobě podložek a roštů. Opět je třeba připomenout, že společnost REALGASPER neměla žádné zaměstnance a Stanislav L. hovořil pouze o výrobě gumových forem za pomoci jednoho brigádníka. V této souvislosti je vhodné zmínit výpověď svědka Jiřího S., který byl zaměstnán nejprve ve společnosti Imit a následně ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o., který v přípravném řízení uvedl, že podložky a rošty se vyráběly jak ve společnosti Imit, tak i ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Rovněž lze uvést, že společnost IMIT nakupovala v letech 2012-2013 od společnosti TOREDO spol. s.r.o. dřevěné rošty a další dřevěný materiál (č.l. 815-853).

81. V souvislosti s tvrzením, že společnost REALGASPER vyrobila pro společnost Izeleten s.r.o. 4.000 kusů forem společně s příslušným množstvím roštů a podložek, je třeba poukázat na skutečnosti, které byly zjištěny ve vztahu k samotné společnosti **REALGASPER**, jakož i ve vztahu k osobě jejího jednatele **Stanislava L.** a osobě **Rudolfa K.**, který měl být majitelem a jednatelem firmy 69design GmbH., jež společnosti REALGASPER dodala strojní zařízení k výrobě forem a který se měl rovněž určitým způsobem podílet na procesu výroby forem. Z opisů rejstříku trestů Stanislava L. a Rudolfa K. je patrné, že oba byli opakovaně soudně trestáni pro trestnou činnost, která má svým charakterem blízko k nyní projednávané trestné činnosti. Oba jmenovaní tak byli v minulosti odsouzeni mimo jiné pro trestný čin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž Rudolf K. byl navíc odsouzen i pro trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociálním zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku. Naposledy byl Rudolf K. odsouzen na Slovensku v roce 2013 pro trestný čin nezaplacení daně a poslední odsouzení Stanislava L. pro výše zmíněný trestný čin je z roku 2016. Z uvedeného je patrné, že Stanislav L. i Rudolf K. jsou osoby s kriminální minulostí, která je spojena zejména a právě s uvedenými trestnými činy, které svým

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

charakterem související s nyní projednávanou trestnou činností. Proti Rudolfu K. je navíc v současnosti vedeno trestní stíhání pro zvlášť závažnou daňovou trestnou činnost. Ve vztahu k samotné společnosti REALGASPER, která, jak již bylo uvedeno, se v minulosti gumárenskou výrobou nikdy nezabývala a v době, kdy měla realizovat předmětnou výrobu forem, měla pozastavenou činnost, je třeba dále uvést, že v současnosti je v jiné věci vedeno trestní řízení pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, přičemž společnost REALGASPER v této věci figuruje v obchodních řetězcích společností, které se podle obžaloby podílely na fiktivních dodávkách zboží, na jejichž základě se obžalovaní snažili vylákat nadměrný odpočet DPH. V dané věci byla již podána obžaloba u Okresního soudu ve Zlíně a je tedy důvodné podezření, že společnost REALGASPER měla být zapojena do obdobné trestné činnosti. Uvedené skutečnosti v kontextu s dalšími důkazy podle názoru soudu opět pouze potvrzují správnost závěru o fiktivnosti tvrzené obchodní transakce.

82. Vzhledem k tomu, co bylo doposud ve vztahu k údajné výrobě forem, podložek a roštů, jakož i k samotné společnosti REALGASPER a osobám Stanislava L. a Rudolfa K. uvedeno, není nijak překvapivé to, že oba uvedení před soudem po zákonném poučení využili svého práva a odmítli jako svědci vypovídat s poukazem na to, že se obávají možného trestního stíhání vlastní osoby, pokud by se měli vyjadřovat k otázkám výroby a dodání gumových forem, podložek a roštů.
83. Další skutečnost, na kterou lze v rámci hodnocení důkazní situace poukázat, je **otázka dopravy forem**, roštů a podložek do areálu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. V přípravném řízení byly zajištěny kopie dokladů, které se měly vztahovat k tvrzené přepravě zboží. Je třeba zmínit, že dopravu měla zajišťovat společnost E-Haus 96, jejíž jednatelkou je svědkyně Bc. M., která současně měla vést účetnictví společnosti Izeleten s.r.o. Ze záznamů o provozu vozidla (č.l. 662 – 667) vyplývá, že doprava měla být realizována vozidlem značky Renault Master. Již v průběhu daňové kontroly bylo však zjištěno, že doprava uvedeného množství forem nemohla být realizována předmětným vozidlem v rozsahu tak, jak je tvrzeno v záznamech o provozu vozidla a v připojených fakturách, a to z důvodu celkové hmotnosti 4.000 kusů forem a užité hmotnosti vozidla Renault Master. V této souvislosti následně obžalovaný S. uvedl, že zboží bylo dopraveno dodávkou, která měla ještě přívěsný vozík, kdy v tomto směru se před soudem vyjádřil i svědek M., který měl vozidlo řídit. Svědkyně Bc. M. pak uvedla, že tzv. put'ovky (záznamy o provozu vozidla) vyplňovala sama a použití vozíku tam neuvedla, protože tato okolnost tam nemusí být uváděna.
84. Přitom obžalovaný Ing. P. v souvislosti s dopravou forem k dotazům stran u prvního hlavního líčení uvedl, že „neví“, jaké auto formy přivezlo, neboť u toho nebyl, aby následně u dalšího hlavního líčení již uvedl, že byl pouze u první přejímky zboží, kdy formy do areálu dovezla „dodávka s vozíkem“. Podle soudu se jedná o účelovou výpověď obžalovaného, vedenou snahou prezentovat realizaci dopravy zboží způsobem, který potvrzují předložené dokumenty. Tato skutečnost je podle soudu naprosto evidentní z protokolu o ústním jednání ze dne 23.3.2014 (č.l. 419 – 421). V rámci tohoto jednání obžalovaný Ing. P. pracovníkům finančního úřadu sdělil, že předmětné formy byly do areálu firmy SOREDO-CZ s.r.o. přivezeny buď vozidlem značky Liaz nebo vozidlem značky Avia s tím, že přejímek zboží byl osobně účasten. Obžalovaný Ing. P. zde uvedl naprosto konkrétní typ vozidla, kterým měla být realizována přeprava zboží. Je třeba zdůraznit, že obžalovaný Ing. P. se takto konkrétně k otázce vozidla, kterým byla realizována přeprava zboží, vyjádřil cca 8 měsíců poté, co měla být přeprava realizována, zatímco u hlavních líčení konaných po více jak pěti letech od předmětných událostí, nejprve tvrdil, že si již nevzpomíná, jakým vozidlem bylo zboží dopraveno, aby si následně rozpomenul, že v prvním případě se jednalo o „dodávku s vozíkem“. Vzhledem k věku obžalovaného Ing. P., jeho profesi a celoživotním zkušenostem, nelze předpokládat, že by on sám nevědomky zaměňoval popis vozidla, kdy by jednou hovořil o nákladním vozidle zn. Liaz nebo Avia a jindy o dodávce Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

s přívěsným vozíkem, kdy se jedná o poměrně odlišné typy vozidel. Pokud byl v této souvislosti obžalovaný Ing. P. v rámci doplňujícího výsledku před soudem dotazován, zda a jak se v rámci šetření finančního úřadu vyjadřoval k otázce dopravy předmětných forem, tak k tomu obžalovaný uvedl, že o dopravě forem se tehdy vůbec nebavili. Pokud byl následně obžalovanému předložen k nahlédnutí protokol o ústním jednání (č.l. 421), tak obžalovaný nedokázal nijak rozumně vysvětlit, z jakého důvodu pracovníkům finančního úřadu sdělil, že formy byly do společnosti SOREDO-CZ s.r.o. přivezeny nákladním vozidlem zn. Avia nebo Liaz.

85. V rámci zmiňovaného ústního jednání konaného dne 23.3.2014 obžalovaný Ing. P. v souvislosti s dopravou forem výslovně uvedl: „Nevím přesně, ale vozilo se to buď Avii nebo Liazkou po 4 až 6 paletách, bude to zřejmé z fotografií, které doložím.“ Uvedené vyjádření nelze interpretovat jinak, než jako příslib následného předložení fotografií z nichž bude zřejmé, jaký konkrétní typ vozidla realizoval předmětnou dopravu. Obžalovaný Ing. P. však následně předložil finančnímu úřadu pouze dvě fotografie (č.l. 427), na kterých byly zachyceny palety s blíže neidentifikovatelným obsahem, aniž by z těchto fotografií bylo patrné cokoli dalšího, tedy rozhodně nedoložil fotografie, ze kterých by bylo zřejmé, jakým vozidlem byla realizována přeprava forem.
86. V souvislosti s otázkou dopravy vyrobených forem, podložek a roštů do areálu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. je třeba poukázat i na zjevnou neekonomičnost a tedy nelogičnost, pokud by doprava měla být prováděna způsobem, jak to popisoval obžalovaný S. Ten již v rámci šetření finančního úřadu uvedl, že dodavatel mu přivezl vyrobené formy dodávkou typu Renault Master do areálu v Sobišských, kde je uskladnil, přičemž zboží bylo uloženo na standardních europaletách. Dále uvedl v podstatě shodně jako v řízení před soudem, že zboží bylo následně ze skladu v Sobišských přepraveno dodávkou s vozíkem do areálu v Radslavicích. Z provedených listinných důkazů přitom vyplývá, že vzdálenost z místa, kde se nachází areál, v němž měla údajně výroba probíhat, do místa, kde je areál společnosti SOREDO-CZ s.r.o., je výrazně kratší (cca 7,2 km), než vzdálenost ze stejného místa do areálu firmy Izeleten s.r.o. v Sobišských a následně do areálu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. v Radslavicích (dohromady cca 18 km). Navíc za situace, kdy sám obžalovaný S. hovořil o tom, že na dodání forem byla velmi krátká doba je otázkou, proč by přeprava forem byla volena takto komplikovaně a časově náročněji (je zřejmé, že v takovém případě by muselo dojít ke složení zboží z vozidla do skladu v Sobišských, následně k jeho opětovnému naložení a odvozu do skladu v Radslavicích a současně k více jak dvojnásobnému navýšení délky trasy přepravy). Jak již bylo uvedeno, veškeré dodávky forem měly být provedeny v průběhu necelých tří týdnů a navíc sám obžalovaný S. hovořil o tom, že zboží mu od jeho dodavatele (spol. REALGASPER) bylo přivezeno vozidlem typu Renault Master, tedy stejným typem vozidla, jakým měla být realizována následná přeprava zboží ze skladu v Sobišských do areálu v Radslavicích. Obžalovaný S. uváděný způsob přepravy by byl zjevně nelogický.
87. Dále je třeba poukázat na to, jakým způsobem měly být předmětné formy v areálu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. **vyskladněny a uloženy**. Z výpovědi svědka M., který měl řídit vozidlo, kterým měla být realizována přeprava zboží, je zřejmé, že tento neprováděl žádnou další manipulaci se zbožím, tedy rozhodně dopravené zboží nevykládal z vozidla a nikam je v areálu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. nepřemísťoval. Z výpovědi obžalovaného Ing. P. vyplývá, že fyzicky měl být přítomen u první přebírky zboží, kterou popsal tak, že za ním přišel obžalovaný S., donesl fakturu a dodací list a řekl mu, že zde mají první dodávku, načež společně šli na dvůr, kde obžalovaný viděl 4 palety zboží zabalené v černé folii. U následných dodávek již obžalovanému S. pouze potvrdil dokumentaci. Obžalovaný Ing. P. však nedokázal uvést, kdo konkrétně dovezené zboží složil z vozidla a následně je uskladnil. V této souvislosti u hlavního líčení uvedl, že zboží mohl „převzít skladník“, nebo je mohl složit z auta i „obchodní zástupce“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

Jak již bylo uvedeno, z výpovědi svědka M., jakož i z výpovědi obžalovaného S. vyplývá, že tito rozhodně v areálu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. palety s dodaným zbožím z vozidla neskládali a neuskładňovali. Byť by bylo skutečně logické, pokud by dodané zboží skládal skladník, tak z výpovědi svědka B., který ve firmě SOREDO-CZ s.r.o. na této pozici pracoval (před tím dělal skladníka ve společnosti IMIT), vyplývá, že on osobně však žádnou dodávku forem nepřebíral a neuskładňoval. Svědek B. také uvedl, že ani následně nepřevážel palety s formami ze skladu, kdy toto bylo údajně v kompetenci pana H., což byl mistr výroby. Svědek H. však před soudem uvedl, že u převzetí dodaných forem nebyl a podle něj dodané zboží skládal buď skladník, nebo obchodní zástupce. Z právě uvedeného je zřejmé, že osoby, které by logicky měly být kompetentní k provedení složení a uskladnění dodaných forem, se vyjadřují v tom směru, že ony osobně takovou dodávku zboží nikdy nepřebíraly a vzájemně odkazují jeden na druhého. Opět je stěží představitelné to, že by nikdo z kompetentních osob nezaregistroval, kdo provedl složení a uskladnění dodaných forem, pakliže se mělo jednat o tak velké množství (4.000 kusů forem na cca 15 paletách), kdy k dodávkám mělo docházet opakovaně (8 případů) po dobu téměř tří týdnů. Zcela nelogické by bylo, pokud by se zejména svědek B., tedy skladník, na nějž odkazoval jak obžalovaný Ing. P., tak svědek H., na uskladnění zboží nijak nepodílel, respektive pokud by vůbec netušil, kdo uskladnění zboží prováděl.

88. V souvislosti s otázkou převzetí jednotlivých dodávek forem byl obžalovaný Ing. P. dotazován již v rámci šetření finančního úřadu, kdy z protokolu o ústním jednání ze dne 23.3.2014 (č.l. 419 – 421) vyplývá, že na otázku, jak přesně probíhalo předání a převzetí dodávek forem, sdělil, že: „Dodávky byly přebírány mnou, přejímky jsou zadokumentovány fotografiemi – předložím do konce května 2014.“ Toto vyjádření obžalovaného nelze opět interpretovat jinak, než, že obžalovaný zde v podstatě tvrdil, že přejímky zboží, kterých se on sám účastnil, byly fotograficky zadokumentovány (což by samo o sobě bylo v případě standardní dodávky zboží poměrně překvapující). V takovém případě by pak nebylo nic jednoduššího, než takové fotografie předložit tak, jak to koneckonců sám obžalovaný prohlásil. Jak již však bylo uvedeno, obžalovaný následně doložil pouze dvě fotografie (viz č.l. 427), které rozhodně nedokumentují dodání předmětného množství forem, podložek a roštů, respektive z těchto fotografií není vůbec zřejmé, že by se jednalo o fotografie nějaké přejímky zboží. Pokud obžalovaný u hlavního líčení zmínil, že požadované fotografie pracovníkům finančního úřadu doložil, čímž patrně naznačoval, že předkládal větší množství fotografií, tak ze zprávy o daňové kontrole (č.l. 11 – 23) jednoznačně vyplývá, že jediné fotografie, které obžalovaný Ing. P. v průběhu kontroly v souvislosti s dodávkou předmětného zboží předložil, jsou ony dvě zmíněné fotografie, na nichž jsou zachyceny cca 3 palety s blíže neidentifikovatelným obsahem, který je zabalen ve tmavé strečové folii. Výpověď obžalovaného Ing. P. u hlavního líčení, kdy své vyjádření z ústního jednání s pracovníky finančního úřadu interpretoval tak, že pokud hovořil o tom, že přejímky zboží jsou zadokumentovány fotografiemi, tak tím měl na mysli, že takto bylo nafoceno třeba 20 palet a tyto fotografie následně předložili finančnímu úřadu, je zjevně účelová a nepravdivá.

89. Zajímavá je rovněž otázka způsobu a **místa uskladnění** údajně dodaných 4.000 kusů forem. I v tomto směru se výpovědi zúčastněných osob rozcházejí a vykazují řadu rozporů. Zatímco obžalovaný Ing. P. před soudem uvedl, že výroba společnosti IMIT a SOREDO-CZ s.r.o. probíhala současně v jednom areálu a formy obou společností byly skladovány dohromady, tak svědek Ch. před soudem tvrdil, že v areálu se muselo přesně vymezit, co bude která firma používat, a proto tam byly nakresleny kóje a prostory byly odděleny zvlášť pro IMIT a zvlášť pro SOREDO-CZ s.r.o., kdy stejně tak byly odděleny i sklady obou firem. Podle svědka Ch. byly předmětné formy, které společnost SOREDO-CZ s.r.o. zakoupila, uskladněny ve skladu, který interně označovali „Beton“. Svědci B. a H. naopak uvedli, že formy byly uloženy ve skladu označovaném jako „Rustica“. Svědek G. pak uvedl, že v rámci skladovacích prostor byly i sklady označované jako „Beton“ a „Rustica“ s tím, že forem bylo velké množství a „určitě byly

rozdělené do více skladů“. I z těchto rozdílných až protichůdných vyjádření kompetentních osob je v kontextu dalších důkazů patrné, že společnost SOREDO-CZ s.r.o. ve skutečnosti nezakoupila od společnosti Izeleten s.r.o. žádné formy.

90. Obžalovaní v rámci své obhajoby poukazovali na to, že po realizaci dodávky forem, podložek a roštů byla provedena **kontrola ze strany poskytovatele dotace**, kdy pracovníci SZIF neshledali žádné zásadní nedostatky a naopak verifikovali, že předmětné formy, podložky a rošty byly řádně dodány. Obžalovaný Ing. P. před soudem v souvislosti s kontrolou SZIF uvedl, že firma SOREDO-CZ s.r.o. nemohla čekat s výrobou na to, až 19.9. proběhne kontrola, takže v době kontroly již byly formy „částečně“ uvedeny do výroby. Pokud by bylo toto tvrzení obžalovaného Ing. P. pravdivé, pak by pracovníkům SZIF v souvislosti s kontrolou dodání 4000 kusů forem logicky měly být ukázány i nějaké uskladněné, doposud nepoužívané formy. Tak tomu však nebylo. V této souvislosti je třeba uvést, že kontrola ze strany SZIF byla skutečně provedena, a to dne 19.9.2013, tedy přesně dva měsíce poté, co měla být provedena poslední dílčí dodávka předmětných forem. Z výpovědí pracovníků SZIF, svědků J. a R. a z jimi pořízené fotodokumentace však vyplývá, že ke kontrole byly těmto svědkům předloženy pouze formy, které již byly používány ve výrobě (byly potřísněné od betonu), přičemž veškeré formy, které jim byly takto ukázány, se nacházely buď ve venkovních prostorách areálu, nebo v hale, kde již probíhala výroba a pracovalo se s nimi (do forem se naléval beton). Ukázané formy svědci údajně počítali s tím, že jakmile se dopočítali 4000 kusů tak s počítáním přestali, kdy neměli žádný důvod zpochybňovat to, co jim bylo obžalovaným Ing. P. prezentováno. Z uvedeného je zřejmé, v rámci kontroly svědkům nebyly předloženy žádné formy, které by byly uloženy v nějakém skladu nebo které by dokonce byly ještě zabaleny na paletách, ačkoli obžalovaný Ing. P. tvrdil, že v inkriminované době došlo pouze k „částečnému zařazení“ nových forem do výroby (o „postupném ubývání“ palet, na nichž snad měly být uloženy formy, ze skladu hovořili i svědci B. a H.). Předkládání pouze používaných forem, které se nacházely jen ve venkovních prostorách nebo ve výrobní hale je rovněž v kontrastu s výpověďmi svědků Ch., G., B. a H., kteří tvrdili, že formy společnosti SOREDO-CZ s.r.o. byly uskladněny ve skladu označeném „Beton“, resp. „Rustica“, resp. v obou těchto skladech současně. V souvislosti se zmíněnou kontrolou lze mít samozřejmě jisté výhrady k postupu pracovníků SZIF (pokud se při velkém množství již používaných forem nacházejících se ve společném areálu dvou firem blíže nezajímali o bližší identifikaci forem a jejich původu), uvedené však nic nemění na tom, že jim v rámci kontroly provedené dne 19.9.2013 nebyly předkládány formy, které byly dodány v červenci 2013. Vzhledem k zjištěným skutečnostem je soud toho názoru, že se jednalo o formy, které k výrobě již dříve používala společnost IMIT. To, že formy, které byly při kontrole předkládány pracovníkům SZIF byly ve skutečnosti formami, které již dříve získala společnost IMIT, koresponduje i s výpovědí svědka G. (jednatele a společníka společnosti IMIT), který před soudem výslovně uvedl, že firma IMIT měla na dvoře „desetitisíce“ forem, kdy současně se podle tohoto svědka většina forem patřících firmě IMIT nacházela ve venkovní části areálu („na dvoře“), zatímco většina forem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. „byla uvnitř“.

91. Jak bylo již výše uvedeno, nelze pochybovat o tom, že společnost SOREDO-CZ s.r.o. disponovala gumovými formami, jejichž prostřednictvím docházelo k výrobě betonových obkladů. Podle názoru soudu však výsledky provedeného dokazování vedou jednoznačně k závěru, že se jednalo o formy, které měla k dispozici již dříve společnost IMIT. V této souvislosti je třeba poukázat jednak na výpovědi svědků z řad pracovníků obou uvedených společností, jakož i na listinné důkazy (zprávy a tabulky společnosti IMIT č.l. 795 – 800), z nichž vyplývá, že společnost IMIT již v minulosti vyráběla a prodávala betonové obklady s obchodními názvy „Korsika“, „Rustica“ a „Texas“, přičemž tyto obklady se zcela shodovaly s betonovými obklady, které měly obchodní označení „Toscani“, „Pierre Seche“ a „Pierre Taille“, které společnost IMIT

rovněž prodávala a které pro ni vyráběla společnost SOREDO-CZ s.r.o. Je zřejmé, že společnost IMIT v podstatě pokračovala ve stejné podnikatelské činnosti částečně pod hlavičkou společnosti SOREDO-CZ s.r.o. (obžalovaný Ing. P. byl již od roku 2000 ředitelem ve společnosti IMIT, majitelem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. se stal syn svědka Ch., který byl spolumajitelem společnosti IMIT, společnost SOREDO-CZ s.r.o. měla veškeré zázemí a výrobu v areálu společnosti IMIT, zaměstnanci společnosti SOREDO-CZ s.r.o. před tím pracovali ve společnosti IMIT), kdy v rámci své produkce prodávala stejné zboží, pouze pod jiným obchodním názvem. Na právě uvedeném by samozřejmě nebylo nic nelegálního, pokud by prostřednictvím společnosti SOREDO-CZ s.r.o. nedošlo k neoprávněnému vylákání dotačních prostředků.

92. V rámci vypořádání se s obhajobou obžalovaných a hodnocením provedených důkazů je třeba poukázat také na množství forem, které mělo být společnosti SOREDO-CZ s.r.o. společností Izeleten s.r.o. dodáno (celkem 4.000 ks forem). Obžalovaný Ing. P., jakož i svědek Ch., tvrdili, že společnost IMIT měla od holandské firmy již dříve zapůjčených pouze 200 kusů forem na výrobu předmětných betonových obkladů. Za situace, kdy v podstatě všichni zainteresovaní hovořili o omezené životnosti gumových forem v závislosti na jejich používání (od několika měsíců do doby dvou let), je otázkou, co by společnost IMIT měla holandské firmě vrátet, při mimořádně intenzivním využívání 200 kusů forem minimálně po dobu více jak jednoho roku. Navíc podle tvrzení obžalovaného Ing. P. a svědka Ch. by společnost IMIT měla na zmíněných 200 kusech forem zvládnout splnit požadavek holandské firmy na realizaci roční výroby v rozsahu 80.000 – 100.000 m² obkladů, přičemž ve stejném rozsahu měla být realizována výroba těchto obkladů ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Byť obžalovaný Ing. P., jakož i svědek Ch. zdůvodňovali potřebu zakoupení 4.000 kusů forem tím, že podle požadavků holandské firmy museli mít větší skladové zásoby a rovněž výroba ve firmě IMIT za použití pouze 200 kusů byla z dlouhodobého hlediska neúnosná, neboť lidé museli pracovat na směny, jeví se toto zdůvodnění jako účelové a zavádějící. V daném případě by zakoupením 4.000 kusů forem došlo k dvacetinásobnému zvýšení počtu forem oproti roku 2012 a první polovině roku 2013. Přitom rozhodně nedošlo k navýšení počtu zaměstnanců, které by alespoň zčásti odpovídalo tak značnému navýšení množství forem, kdy naopak je zřejmé, že ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. bylo stabilně zaměstnáno kolem pěti pracovníků, kteří navíc předtím pracovali ve společnosti IMIT, což je zřejmé z výpovědí jednotlivých svědků, kteří měli výrobu obkladů ve firmě SOREDO-CZ s.r.o. provádět. Jak již bylo uvedeno, betonové obklady s obchodními názvy „Korsika“, „Rustica“ a „Texas“ byly totožné s betonovými obklady s obchodními názvy „Toscani“, „Pierre Seche“ a „Pierre Taille“. Z výše zmiňovaných tabulek pak vyplývá, že zatímco v roce 2012 společnost IMIT prodala cca 56.000 m² předmětných obkladů (veškerá produkce by musela být realizována prostřednictvím tvrzených 200 kusů forem) a v roce 2013 prodala cca 68.000 m² předmětných obkladů (nejméně do 1.7. by veškerá produkce v roce 2013 musela být realizována opět prostřednictvím pouhých 200 kusů forem), tak v roce 2014 prodala již cca 50.000 m² a v roce 2015 pouze cca 5.000 m². Z uvedeného je patrné, že objem prodeje předmětných obkladů v době před údajným zakoupením 4.000 kusů forem byl srovnatelný s objemem prodeje v době následující, kdy naopak postupně docházelo k snižování objemu prodeje.

93. V této souvislosti je třeba poukázat i na výpověď svědka K., dlouholetého zaměstnance společnosti IMIT a následně zaměstnance společnosti SOREDO-CZ s.r.o. z přípravného řízení (č.l. 109-110), kdy svědek nejprve uvedl, že „betonové obklady s obchodním označením Korsika, Rustica a Texas, se začaly vyrábět až poté, co byly ze strany holandských partnerů zaslány příslušné gumové formy k výrobě“. Svědek následně hovořil o tom, že k dodávce gumových forem došlo před několika lety, kdy se jednalo asi o deset palet. V této souvislosti svědek uvedl, že tyto formy používal ke své práci (výrobě tzv. rožků). Na dotaz, zda v rámci společnosti SOREDO-CZ s.r.o. používal pro výrobu nové gumové formy nebo byly používány stále stejné

formy jako ve společnosti IMIT svědek uvedl: „Ano jednalo se o gumové formy z té jedné zásilky, která byla uskladněna na těch cca 10 paletách, jak jsem uvedl výše“. U hlavního líčení svědek k dotazu uvedl, že ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. používal nadále formy, které si nachystal ve společnosti IMIT a když se tyto formy zničily, tak si musel vyrobit nové z těch forem, které byly uloženy na těch cca 10 paletách. Z výpovědi svědka je zřejmé, že již společnost IMIT získala předmětné formy (svědek hovořil o cca 10 paletách), které se následně používaly k výrobě i ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Na uvedeném nic nemění skutečnost, že svědek dělal v obou firmách specifickou činnost (vyráběl tzv. rožky), neboť i při této činnosti používal předmětné formy. Konečně je třeba uvést, že svědek H. (výrobní mistr ve společnosti SOREDO-CZ s.r.o., dříve zaměstnanec společnosti IMIT), který měl mít podle svědka B. o manipulaci s formami nejlepší přehled před soudem uvedl, že viděl formy uložené ve skladu Rustika na 15 paletách, přičemž podle objemu si spočítal, že se dohromady jednalo asi o 2250 kusů forem. V kontextu s výpověďmi uvedených svědků není překvapivé, že obžalovaný Ing. P. před soudem uvedl, že v současnosti se v areálu firmy stále nachází odhadem něco kolem 2000 kusů předmětných forem (tedy obdobné množství, jaké měl registrovat svědek H.), kdy zbývající část byla v mezidobí údajně již vyřazena a zlikvidována. Vzhledem k doposud uvedenému je evidentní, že společnost IMIT musela mít již dříve větší počet předmětných forem (rozhodně výrazně větší množství než tvrzených 200 kusů), které používala k výrobě zmiňovaných obkladů. Právě na těchto formách byla následně realizována výroba pod hlavičkou společnosti SOREDO-CZ s.r.o., aniž by tato sama od společnosti Izeleten s.r.o., či od kohokoliv jiného, za úplaty získala 4000 kusů předmětných forem. Podle názoru soudu se jeví se být velmi pravděpodobné, že společnost IMIT již dříve získala právě množství kolem 2000 kusů předmětných forem, byť samozřejmě po provedeném dokazování v tomto směru nelze učinit jednoznačný závěr. Uvedené však z hlediska meritorního rozhodnutí v dané věci není relevantní.

94. Závěr o fiktivnosti celé transakce umocňuje i **způsob, jakým byla hrazena kupní cena** za formy, podložky a rožty. Z bankovních výpisů je zřejmé, že bezprostředně po provedení formálně správné a doložené transakce reprezentující úhradu zboží ze strany společnosti SOREDO-CZ s.r.o. ve prospěch společnosti Izeleten s.r.o., byla ve všech devíti případech z účtu společnosti Izeleten s.r.o. vybrána tomu odpovídající částka a tato byla v hotovosti, s odstupem pouze několika málo minut vložena na téže pobočce banky na účet společnosti SOREDO-CZ s.r.o. Podle soudu je evidentní, že se takto jednalo o vrácení formálně zaplacené kupní ceny. Z výpisu z bankovního účtu společnosti SOREDO-CZ s.r.o. je rovněž patrné, že byť měla tato společnost v inkriminovaném období společnosti Izeleten s.r.o. uhradit částku v celkové výši 9.244.400 Kč, tak ve skutečnosti se zde neustále „točí“ částka cca 1.200.000 Kč. Tvrzení svědka Ch. o tom, že se jednalo o půjčky, které poskytoval společnosti SOREDO-CZ s.r.o. za účelem zakoupení forem, přičemž si údajně podstatnou část finančních prostředků zapůjčil právě od obžalovaného S. (tedy od subjektu, vůči kterému měla být uskutečněna platba kupní ceny), je vzhledem ke zmíněným okolnostem zjevně účelové. Stejným způsobem je třeba hodnotit smlouvy o půjčkách, které byly v této souvislosti jmenovanými v průběhu trestního řízení předkládány.
95. Jednání obžalovaných Ing. P. a právnické osoby SOREDO-CZ s.r.o. soud **právně kvalifikoval** jednak jako zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, jednak jako zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a jednak jako pokus zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Jednání obžalovaných S. a právnické osoby Izeleten s.r.o. soud právně kvalifikoval jednak jako zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, jednak jako zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a jednak jako pokus zločinu zkrácení daně,

poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, které tito obžalovaní spáchali formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

96. Trestný čin dotační podvod podle § 212 tr. zákoníku je trestným činem proti majetku a jeho objektem je ochrana cizího majetku v oblasti poskytování dotací. Trestný čin poškozování finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku je zařazen v hlavě šesté zvláštní části (trestné činy hospodářské), dílu třetím mezi trestnými činy proti závazným pravidlům tržní ekonomiky a oběhu zboží ve styku s cizinou. Objektem ochrany ustanovení § 260 tr. zákoníku proto nejsou jen ryze majetkové zájmy Evropské unie, ale i závazná pravidla tržní ekonomiky. Trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku je zařazen v hlavě šesté zvláštní části (trestné činy hospodářské), dílu druhém mezi trestnými činy daňovými, poplatkovými a devizovými. Objektem ochrany ustanovení § 240 tr. zákoníku je mimo jiné zájem státu na správném vyměření daně.

97. Z okolností případu (podání žádosti o dotaci jménem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. a následná účast společnosti Izeleten s.r.o. ve výběrovém řízení na získání dotované zakázky) způsobu jednání obžalovaných a z obsahu jimi vyhotovovaných a předkládaných listin je zřejmé, že všichni obžalovaní si byli vědomi skutečnosti, že jejich jednání se týká finančních prostředků poskytovaných jak z rozpočtu České republiky, tak také z rozpočtů Evropské unie a byli si vědomi toho, že existuje rozpor mezi skutečností a informacemi deklarovanými vůči poskytovateli dotace, resp. správci daně.

98. Trestného činu dotační podvod podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mimo jiné ten, kdo v žádosti o poskytnutí dotace uvede nepravdivé údaje. Za nepravdivé se považují údaje, jejichž obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu, o němž je podávána informace, a to byť jen o některé důležité skutečnosti pro poskytnutí dotace. V případě nepravdivosti uváděných údajů se tedy musí jednat o skutečnosti, které, pokud by byla jejich nepravdivost druhé straně známa, by vedly k tomu, že by dotace nebyla poskytnuta, anebo by sice dotace poskytnuta byla, ale za podstatně méně výhodných podmínek pro žadatele (viz Trestní zákoník: komentář II, § 140-421/P. Šámal a kolektiv-2.vyd.-V Praze: C.H.Beck, 2012, str.2123-2124).

99. Základní skutková podstata uvedená v § 212 odst. 1 tr. zákoníku je vázána na žádost o poskytnutí dotace, která je obligatorní podmínkou pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace. Uvedené však neznamená, že tento trestný čin lze spáchat pouze přímým uvedením nepravdivých údajů v žádosti o dotaci, tedy v souvislosti s vlastním sepsáním nebo vyplněním žádosti. Ustanovení § 212 odst. 1 tr. zákoníku vymezuje pouze povahu dokumentu, kterým musí být žádost o poskytnutí dotace, když dotace (obecně finanční podpory z veřejných rozpočtů) jsou poskytovány po splnění stanovených podmínek právě na základě podané žádosti. Za uvedení nepravdivých údajů ve smyslu § 212 odst. 1 tr. zákoníku je proto třeba považovat i takové jednání, které bezprostředně souvisí s touto činností a které má přímý vliv na vytvoření nepravdivého nebo hrubě zkresleného obsahu žádosti o poskytnutí dotace. V případě, že osoba uvede nepravdivé údaje v procesu před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace, spáchá trestný čin dotační podvod podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku (viz např. usnesení NS ČR 7 Tdo 1463/2012 nebo 5 Tdo 135/2017). Z hlediska naplnění znaků objektivní stránky ustanovení § 212 odst. 1 tr. zákoníku je tedy v projednávaném případě rozhodující období od okamžiku podání žádosti o dotaci na SZIF do okamžiku vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace. Za takové rozhodnutí je zde třeba považovat Prohlášení o schválení a příkaz k proplacení výdajů (č.l.549), kterým bylo SZIF rozhodnuto o schválení a proplacení konkrétní výše dotačních prostředků. Z hlediska uvádění nepravdivých údajů je dané věci tedy relevantní období od 2.7.2012 do 9.4.2014.

100. Trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mimo jiné ten, kdo v dokladech uvede nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií, a tím umožní nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu. Ohledně nepravdivosti údajů lze ve stručnosti odkázat na to co bylo již výše uvedeno v souvislosti s naplněním objektivní stránky trestného činu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku. I v případě trestného činu podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku naplní pachatel jeho objektivní stránku tím, že předloží doklad, jehož obsah neodpovídá skutečnosti. Dokladem se přitom rozumí jakákoli listina, jejíž předložení je zapotřebí pro účely získání finančních prostředků z Evropských rozpočtů (viz např. usnesení NS ČR 5 Tdo 135/2017). I v případě finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie dochází k jejich čerpání na základě konkrétního rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz výše) a z hlediska trestní odpovědnosti pachatele jsou významné doklady, které byly předkládány v procesu žádosti o dotaci, tedy v době od podání žádosti až do doby vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace v případě, že předkládané nepravdivé údaje umožňují nesprávné použití evropských finančních prostředků.
101. Za nepravdivé údaje ve smyslu § 212 odst. 1 tr. zákoníku a § 260 odst. 1 tr. zákoníku, které byly v souvislosti s podanou žádostí o dotaci uvedeny, je třeba považovat daňové doklady, tak jak jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku, neboť tyto nejsou pravdivými doklady o uskutečněných zdanitelných plněních, když bylo prokázáno, že obžalovaný Ing. P. jako jednatel obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o. nikdy fakturované zboží - gumové formy, nenasákavé podložky a dřevěné rošty uvedeným způsobem, v uvedené kvalitě a množství pro společnost SOREDO-CZ s.r.o. nenakoupil. Přes to citované faktury uplatnil ve vztahu k poskytovateli dotace jako pravdivé a na jejich základě vylákal dotaci poskytovanou jak z prostředků rozpočtu České republiky, tak také z rozpočtů Evropské unie,
102. Trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mimo jiné ten, kdo ve větším rozsahu vyláká výhodu na dani. Jedná se v podstatě o zvláštní případ podvodu. Vylákání výhody na dani spočívá ve fingovaném předstírání okolností, na základě níž vznikla povinnost státu poskytnout plnění subjektu, který podle zákona ve skutečnosti nemá nárok na takové plnění. V projednávaném případě pak zmíněné daňové doklady obžalovaný Ing. P. uplatnil i v rámci daňového přiznání k dani z přidané hodnoty plátce - obžalované právnické osoby SOREDO-CZ s.r.o., aby tak pro společnost vylákal nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty.
103. Obžalovaný S., jako jednatel obžalované obchodní společnosti Izeleten s.r.o. si byl vědom, že tato společnost obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o. gumové formy, nenasákavé podložky a dřevěné rošty uvedeným způsobem, v uvedené kvalitě a množství nikdy nedodala, přesto v rámci činnosti obžalované společnosti Izeleten s.r.o. účelově vystavil daňové doklady, aby je obžalovaný Ing. P. mohl jménem obžalované obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o. neoprávněně uplatnit v rámci dotačního i daňového řízení. Popsané jednání obžalovaných S. a společnosti Izeleten s.r.o. bylo soudem kvalifikováno jako pomoc k uvedeným trestným činům podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, kdy tyto obžalovaní umožnili pachatelům (obžalovaným Ing. P. a obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o.) opatřením prostředků (fiktivních daňových dokladů) spáchání uvedených trestných činů.
104. V případě trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku nakonec v důsledku kontrolní činnosti finančního úřadu nedošlo k následku trestného činu (k vylákání výhody - nadměrného odpočtu DPH ve větším rozsahu), trestný čin tedy nebyl dokonán a obžalovaní jej tedy spáchali pouze ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ať už jako pachatelé nebo pomocníci).
Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

105. Jednou z okolností, která u uvedených trestných činů podmiňuje použití vyšší trestní sazby, je výše způsobené škody, resp. rozsah v jakém byla vylákána výhoda na dani. Znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 212 odst. 5 písm. a) tr. zákoníku je způsobení značné škody. Způsobení značné škody je rovněž znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 260 odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 240 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku je spáchání trestného činu (vylákání daňové výhody) ve značném rozsahu. Za značnou škodu je třeba ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku považovat škodu dosahující částky nejméně 500.000 Kč. Stejně tak je třeba za vylákání daňové výhody ve značném rozsahu považovat částku nejméně 500.000 Kč.
106. V projednávaném případě je třeba za škodu způsobenou trestnými činy považovat finanční prostředky, které byly v rámci dotačního projektu vyplaceny žadateli o dotaci, tedy společností SOREDO-CZ s.r.o. Z hlediska vzniku škody je rozhodující to, že společnost SOREDO-CZ s.r.o. by v případě uvedení pravdivých údajů na uvedenou dotaci neměla nárok, tzn. že finanční prostředky jí byly vyplaceny neoprávněně. Uvedený závěr je v souladu s judikaturou obecných soudů, kdy bylo konstatováno, že u trestného činu dotační podvod vzniká škoda již samotným uvolněním peněžních prostředků od poskytovatele na účet příjemce (viz NS ČR 7 Tdo 1463/2012 nebo VS Olomouc 5 To 118/2016). Rovněž v případě trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie vzniká škoda již neoprávněným čerpáním dotačních prostředků vyplacených k pokrytí plnění veřejných zakázek, v důsledku čehož bude muset Česká republika vrátit již poskytnuté prostředky, resp. jí tyto prostředky nebudou poskytnuty.
107. Jak již bylo uvedeno, jednání obžalovaných soud posoudil mimo jiné jako trestné činy dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku. Jednočinný souběh těchto trestných činů je možný. Je-li při naplnění znaků obou těchto trestných činů skutek spáchán zčásti ke škodě Evropské unie a zčásti ke škodě jiného subjektu (zpravila České republiky nebo územního samosprávného celku), je třeba pachateli klást za vinu v rámci ustanovení § 212 tr. zákoníku celou způsobenou škodu (tj. součet obou dílčích částek), zatímco v rámci ustanovení § 260 tr. zákoníku jen její dílčí část způsobenou ve vztahu k finančním prostředkům Evropské unie (právní věta stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 300/2017). V této souvislosti lze pouze ve stručnosti uvést, že uvedené trestné činy mají rozdílný druhový objekt a nejsou v klasickém vztahu speciality či subsidiarity, který by vylučoval jejich jednočinný souběh. V rámci uvedených trestných činností pachatel jediným skutkem způsobí celou škodu, k níž od počátku směřuje a není důvod zvýhodňovat jej rozdělováním škody na základě vztahu ke zdroji poskytovaných finančních prostředků.
108. Z doposud uvedeného je patrné, že ve vztahu k právní kvalifikaci skutků podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku soud považoval za škodu celkovou výši vyplacené dotace (4.854.632 Kč) a v rámci trestného činu podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku soud za škodu považoval tu část vyplacené dotace, která byla poskytnuta z finančních prostředků Evropské unie (3.640.974 Kč).
109. Z hlediska zavinění u kvalifikovaných skutkových podstat uvedených trestných činů platí, že zde postačuje zavinění z nedbalosti. Podle názoru soudu je třeba v projednávaném případě, stejně jako u základních skutkových podstat, vzhledem k způsobu jednání obžalovaných, povahy jimi uváděných nepravdivých údajů a okolností, za nichž tyto údaje uváděli, konstatovat, že obžalovaní Ing. P. a společnost SOREDO-CZ s.r.o. jednali i ve vztahu k výši způsobené škody, resp. ve vztahu k hrozícímu rozsahu vylákání daňové výhody v přímém úmyslu ve smyslu § 15

odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a v případě obžalovaných S. a společnosti Izeleten s.r.o. je dáno minimálně nedbalostní zavinění.

110. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vyhodnotil všechna kritéria uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Jednáním obžalovaných byly porušeny zájmy společnosti na ochraně majetku a majetkových práv poskytovatelů dotací, dále zájem společnosti na ochraně finančních zájmů Evropské unie a rovněž byl ohrožen zájem státu na správném vyměření daně.
111. K obžalovaným fyzickým osobám bylo z obsahu rejstříku trestů zjištěno, že v minulosti nebyli soudně trestáni a v místě trvalého bydliště obžalovaní nebyli projednáváni pro přestupky. Rovněž tak obžalované právnické osoby nemají záznam v rejstříku trestů právnických osob. Dosavadní bezúhonnost soud v případě všech obžalovaných hodnotil jako polehčující okolnost uvedenou v § 41 písm. o) tr. zákoníku.
112. Při úvaze o druhu a výměře trestu u jednotlivých obžalovaných soud vzal v úvahu zejména okolnosti projednávaného případu, způsob, jakým byla trestná činnost spáchána a míru zavinění obžalovaných. Soud je toho názoru, že byť je obžalovaným v dané věci Ing. P., jakožto jednatel společnosti SOREDO-CZ s.r.o., tak ve skutečnosti byly na spáchání trestné činnosti zainteresovány i další osoby z vedení společnosti Imit, a to konkrétně svědci Ch. a G. Z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaný Ing. P. se stal jednatelem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. v podstatě v pouze za účelem splnění podmínek pro získání dotace, kdy jinak by i nadále patrně fungoval pouze jako výrobní ředitel ve společnosti Imit. Z výpovědi obžalovaného Ing. P. je zřejmé, že obžalovaného S., resp. společnost Izeleten s.r.o. do výběrového řízení navrhl svědek Ch., kdy i z výpovědi svědků a obžalovaného S. je zřejmé, že obžalovaný S. se znal právě spíše se svědky Ch. a G. Rovněž je třeba připomenout to, že majitelem společnosti SOREDO-CZ s.r.o. byl syn svědka Ch. a byl to právě svědek Ch., který prováděl finanční transakce v souvislosti s údajnou dodávkou předmětných forem (viz výše). Uvedené samozřejmě nic nemění na trestní odpovědnosti obžalovaného Ing. P., který přijal zodpovědnost statutárního orgánu společnosti SOREDO-CZ s.r.o., nicméně soud považuje za vhodné tyto skutečnosti zmínit právě v souvislosti s úvahami o trestu.
113. Ze způsobu, jakým byla trestná činnost spáchána, je zřejmé, že všichni obžalovaní jednali v úmyslu přímém, s předchozí rozvanou a plánovitostí, kdy jejich motivem byla ziskovost. K tomu, aby obžalovaní vylákali dotační prostředky, museli vyvinout určité úsilí, které vyžadovalo jistou koordinovanost, projevující se minimálně ve vyhotovení fiktivních dokladů, kterými mělo být prokazováno uskutečnění předmětné transakce, na jejímž základě bylo požadováno proplacení dotace a následně i uplatnění nárok na nadměrný odpočet DPH.
114. Významnou okolností, kterou se musel soud při úvaze o trestu zabývat, je výše škody, která byla trestnou činností způsobena a otázka trvání škodlivého následku. V daném případě došlo ke způsobení škody v celkové výši 4.854.632 Kč, což je částka, která se již blíží částce 5.000.000 Kč, která je znakem kvalifikované skutkové podstaty trestného činu dotační podvod podle § 212 odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, kde je stanovena sazba trestu odnětí svobody v rozmezí od 5 do 10 let. Tuto skutečnost soud ve vztahu ke všem obžalovaným vyhodnotil jako přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. k) tr. zákoníku, neboť obžalovaní trestnou činností způsobili vyšší škodu, když k dokonání trestných činů podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku a podle § 260 odst. 1, 4 písm. c) tr. zákoníku postačovalo způsobení značné škody, to je škody ve výši 500.000 Kč. Navíc v projednávaném případě nedošlo v mezidobí ani z minimální části k odčinění škodlivého následku, neboť způsobená škoda nebyla doposud ze strany obžalovaných nijak uhrazena. Jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

přítěžující okolnost uvedenou v § 42 písm. n) tr. zákoníku soud u všech obžalovaných vyhodnotil skutečnost, že spáchali současně tři úmyslné trestné činy.

115. V neposlední řadě je třeba zmínit postoj všech obžalovaných, kteří svoji vinu od počátku popírali a v řízení před soudem ani po provedení dokazování neprojevili jakékoli známky lítosti či sebereflexe. Byť lze vzhledem k dosavadní naprosté bezúhonnosti všech obžalovaných hovořit o ojedinělém porušení právních norem, tak současně je třeba připomenout, že se jedná o trestnou činnost, která byla poměrně sofistikovaná a jejíž typová společenská škodlivost je poměrně vysoká, což je vyjádřeno trestními sazbami, které jsou u těchto trestných činů uvedeny v trestním zákoníku.
116. Po vyhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalovanému Ing. P. jako spravedlivý trest podle § 212 odst. 5 tr. zákoníku, a to trest odnětí svobody v trvání 3 roků, tedy ještě blíže při spodní hranici zákonné trestní sazby, která je stanovena rozmezím od dvou do osmi let. Trest byl obžalovanému uložen podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnný za všechny trestné činy. Výkon tohoto trestu byl obžalovanému za splnění podmínek uvedených v § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalovanému stanovena délka zkušební doby v trvání čtyř roků, tedy ve 2/3 zákonného rozmezí délky zkušební doby, která je stanovena od jednoho do pěti let. Vedle toho byl obžalovanému podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku uložen peněžitý trest, neboť obžalovaný pro jiného (společnost SOREDO-CZ s.r.o.) úmyslně získal a snažil se získat majetkový prospěch. Výměra peněžitého trestu byla stanovena podle § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku ve výši 50.000 Kč, tj. 50 denních sazeb po 1.000 Kč. Při stanovení počtu denních sazeb (50) soud vycházel z již zmiňované povahy a závažnosti spáchaných trestných činů (v případě všech tří trestných činů se jednalo o zločiny). Výši jedné denní sazby (1.000 Kč) soud stanovil se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného, který v přípravném řízení uvedl, že je již v důchodu, má vysokoškolské vzdělání, je vlastníkem rodinného domu a automobilu a jeho čistý měsíční příjem je 15.500 Kč. Pro případ, že by obžalovaný v předepsané lhůtě peněžitý trest nezaplatil, stanovil mu soud podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců. Soud dále obžalovanému uložil podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu pěti roků, tedy kolem 1/2 zákonné trestní sazby, která je dána rozmezím od 1 do 10 let. Trest zákazu činnosti byl obžalovanému uložen z důvodu, že projednávané trestné činnosti se dopustil z pozice jednatele obchodní společnosti SOREDO-CZ s.r.o. a tedy právě v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu.
117. Po vyhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalované právnické osobě SOREDO-CZ s.r.o. jako spravedlivý trest podle § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. peněžitý trest. Podle § 18 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. byla výměra peněžitého trestu stanovena ve výši 500.000 Kč, tj. 500 denních sazeb po 1.000 Kč. Při stanovení výměry peněžitého trestu soud vycházel z již zmiňované povahy a závažnosti spáchaných trestných činů. Soud obžalované uložil dále podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti s předmětem podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání na dobu sedmi roků, tedy kolem 1/3 zákonné trestní sazby, která je dána rozmezím od jednoho do dvaceti roků. V souvislosti s uloženým trestem zákazu činnosti je třeba uvést, že obžalovaná se trestných činů dopustila v rámci výkonu své podnikatelské činnosti, která byla realizována na základě zmíněného živnostenského oprávnění. Pokud bylo ze strany státní zástupkyně navrhováno uložení trestu zrušení právnické osoby, tak soud pro uložení tohoto druhu trestu neshledal podmínky, kdy uložení likvidačního trestu by bylo podle názoru soudu neadekvátně přísné a lze je nahradit právě uložením peněžitého trestu za současného uložení trestu zákazu činnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

118. U obžalovaného S. je třeba poukázat na to, že v případě účastenství na trestném činu hlavního pachatele je podle § 24 odst. 2 tr. zákoníku ukládán trest podle stejné trestní sazby, jako u hlavního pachatele. V případě obžalovaného S. se nepochybně jednalo o poskytnutí zásadní pomoci, která byla nezbytná pro úspěšné spáchání trestné činnosti hlavními pachateli. Pozice obžalovaného S. nebyla v rámci projednávané trestné činnosti nijak okrajová, kdy bylo zjištěno, že obžalovaný se musel aktivně zapojit do procesu výběrového řízení a následně musel vyhotovit větší množství dokumentů, které měly dokládat fiktivní transakci, které se měl prostřednictvím společnosti Izeleten s.r.o. zúčastnit. Po vyhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalovanému S. jako spravedlivý trest podle § 212 odst. 5 tr. zákoníku, a to trest odnětí svobody v trvání 3 roků, tedy ještě blíže při spodní hranici zákonné trestní sazby, která je stanovena rozmezím od dvou do osmi let. Trest byl obžalovanému uložen podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnný za všechny trestné činy. Výkon tohoto trestu byl obžalovanému za splnění podmínek uvedených v § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalovanému stanovena délka zkušební doby v trvání čtyř roků, tedy ve 2/3 zákonného rozmezí délky zkušební doby, která je stanovena od jednoho do pěti let. Vedle toho byl obžalovanému podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku uložen peněžitý trest, neboť obžalovaný pro jiného (společnost SOREDO-CZ s.r.o.) úmyslně získal a snažil se získat majetkový prospěch. Výměra peněžitého trestu byla stanovena podle § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku ve výši 100.000 Kč, tj. 100 denních sazeb po 1.000 Kč. Při stanovení počtu denních sazeb (100) soud vycházel z již zmiňované povahy a závažnosti spáchaných trestných činů (v případě všech tří trestných činů se jednalo o zločiny). Výši jedné denní sazby (1.000 Kč) soud stanovil se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného, který v přípravném řízení uvedl, že má vyšší odborné vzdělání, je vlastníkem domu a jeho čistý měsíční příjem je 20.000 Kč. Oproti obžalovanému Ing. P. je třeba poukázat na skutečnost, že vzhledem k věku obžalovaného S. má tento nepochybně lepší výdělkové možnosti. Pro případ, že by obžalovaný v předepsané lhůtě peněžitý trest nezaplatil, stanovil mu soud podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců. Soud dále obžalovanému uložil podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu pěti roků, tedy kolem 1/2 zákonné trestní sazby, která je dána rozmezím od 1 do 10 let. Trest zákazu činnosti byl obžalovanému uložen z důvodu, že projednávané trestné činnosti se dopustil z pozice jednatele obchodní společnosti Izeleten s.r.o. a tedy právě v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu.
119. V případě obžalované právnické osoby Izeleten s.r.o. lze z hlediska trestnosti účastenství odkázat na to, co bylo shora uvedeno v této souvislosti u obžalovaného S. Po vyhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalované právnické osobě Izeleten s.r.o. jako spravedlivý trest podle § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. peněžitý trest. Podle § 18 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. byla výměra peněžitého trestu stanovena ve výši 500.000 Kč, tj. 500 denních sazeb po 1.000 Kč. Při stanovení výměry peněžitého trestu soud vycházel z již zmiňované povahy a závažnosti spáchaných trestných činů. Soud obžalované uložil dále podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti s předmětem podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání na dobu sedmi roků, tedy kolem 1/3 zákonné trestní sazby, která je dána rozmezím od jednoho do dvaceti roků. V souvislosti s uloženým trestem zákazu činnosti je třeba uvést, že obžalovaná se trestných činů dopustila v rámci výkonu své podnikatelské činnosti, která byla realizována na základě zmíněného živnostenského oprávnění. Pokud má obžalovaná v obchodním rejstříku zapsány jako předmět podnikání další činnosti, tak uložený trest zákazu činnosti se na výkon těchto dalších činností nevztahuje. Soud má na mysli především to, že obžalovaný S. hovořil o poměrně širokém předmětu činnosti společnosti Izeleten s.r.o., kdy

dodávka předmětných forem by mohla spadat právě pod výše uvedený předmět podnikání. Naopak nijak nesouvisí s předmětem podnikání jako je pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, zámečnictví, nástrojařství, kovářství, podkovářství, opravy ostatních dopravních prostředků a pracovních strojů a další, kdy právě tyto činnosti má společnost Izeleten s.r.o. v obchodním rejstříku zapsány jako předmět podnikání. Pokud bylo ze strany státní zástupkyně navrhováno uložení trestu zrušení právnické osoby, tak soud pro uložení tohoto druhu trestu neshledal podmínky, kdy je zřejmé, že společnost nebyla založena za účelem spáchání předmětné trestné činnosti a vzhledem k rozsahu její podnikatelské činnosti by uložení likvidačního trestu bylo podle názoru soudu neadekvátně přísné.

120. Soud dále v rámci adhezního řízení rozhodoval o náhradě škody, kdy, jak již bylo uvedeno, za škodu způsobenou trestnými činy je třeba v daném případě považovat proplacené dotační prostředky. SZIF se jakožto oprávněná osoba, jak ve vztahu k finančním prostředkům z rozpočtu ČR, tak i k finančním prostředkům Evropské unie, podle § 43 odst. 3 tr. řádu řádně a včas připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody. Soud proto podle § 228 odst. 1 tr. řádu závázal všechny obžalované společně a nerozdílně k povinnosti zaplatit na náhradu škody částku 4.854.632 Kč, tak, jak je to uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

121.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo neprospěch obžalovaného.

Olomouc 4. dubna 2019

JUDr. Aleš Vašků v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.